
சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
இயற்றிய "பேரூர்ப் புராணம்" -
பகுதி 2
படலம் 8 - 18 (628-1276)

**pErUr purANam of
kAcciyappa munivar
part 2 /verses 628-1276
In tamil script, Unicode/UTF-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Mr.

Muthukkumaraswamy of
Singapore for the
preparation of this etext in
Unicode (input and proof-
reading).

Preparation of HTML and PDF
versions: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open,
voluntary, worldwide initiative
devoted to preparation
of electronic texts of tamil
literary works and to distribute
them free on the Internet.

Details of Project Madurai are

available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
அருளிய

"பேரூர்ப் புராணம்" - பாகம் 2

10. தென்கயிலாயப் படலம்	628-702
11. வடகயிலாயப் படலம்	703-745
12. நிருத்தப்படலம்	746-883
13. அபயப்படலம்	884-923

14. மருதவரைப்படலம் 924-1070
15. சுமதி கதிபெறு படலம் 1071-1134
16. முசுகுந்தன் முசும்பெறு படலம் 1135-1188
17. இந்திரன் சாபந்தீர்ந்த படலம் 1189-1214
18. கரிகாற்சோழன் கொலைப்பழி தீர்ந்த படலம் 1215-1276

10. தென்கயிலாயப் படலம் (628-702)

628 கள்ளிவர் நீல மலர்ந்து
விரைத்த கழிச்சூழல்

துள்ளிய வாளை விழுந்து
களச்சொரி செந்தேனால்
பள்ளம டைப்பணை
பைம்பொழில் சூழ்ந்து
பரிந்தோம்பும்
வள்ளிய கீழைச் சிதம்பர
மென்றொரு
வைப்புண்டால்.

1

629 ஆரண மின்னு மளந்திது
வென்றறி யாதெய்க்கும்
பூரணன் மேலைச் சிதம்பர
வைப்பது போலென்றும்
வாரண வுந்தன மாதுமை
காண மகிழ்ந்தாடு
நேரண வுந்தவ ரல்லது
காண நிகழ்ந்தானால்.

2

630 அத்தகு மாநட னந்தரி
சிப்ப வருட்டாதை
உத்தம னேவ வியாக்கிர
பாத னுவந்தேகிப்
பத்தியினால்வழி பாடுகள்
செய்து பயின்றியோகின்
வைத்த கருத்தொடு
வைகினன் வைகிய
காலத்து

3

631 தாரு வனத்தினர்
கொள்கை தெரிந்து
தடுத்தாள
வாரு மதிக்கணி யுஞ்சடை
வேய்ந்தழ லூடாடுங்
காரு மலைத்த களத்தர்
பயிக்க வருக்கொண்டார்
வாரு மலைத்தெழு

பூண்முலை மாதுரு
மால்கொண்டான்.

4

632 வழிய தாரு வனத்திடை
மற்றிரு வோருஞ்சென்
றாழியி னான்முனி
வோர்நிறை சிந்த
வருட்செல்வன்
தாழிரு ளோதியி
னார்நிறை கொண்டு
தவத்தோர்கள்
பாழிய னைத்து மறுத்தவ
ணாடல் பயின்றானே.

5

633 ஆங்குட னின்றரு ளாடல்
வணங்கிய மாலன்று
வீங்கிய வல்லிரு ணீங்கிய
காலை விழிக்கின்றான்
பூங்கணு கப்புனன்

மெய்முழு தும்புள
கம்போர்ப்பத்
தாங்கிய வன்பொடு சங்கர
சங்கர வென்றார்த்தான். 6

634 அச்சுத கந்த னினுங்குளிர்
சேட னடுத்தேத்தி
அச்சுத மிட்ட வருச்சியி
னான்விழி யான்முன்னாள்
அச்சுதன் வெந்தவி
ஞான்று மயர்த்திலை
யிக்காலத்
தச்சுத வென்கொ
லயர்த்தனை யென்று
வினாயன்னான். 7

635 மாதவர் சிந்தை மயக்க
மறுத்து மகிழ்ந்தாடல்
நாத னவின்றது மற்று

முரைப்ப நடங்காண
ஆதர வுற்றருள்
பெற்றொளிர் மேரு
வடுத்தன்பால்
காதர மோட வருந்தவ
முண்டிகை விட்டாற்றி.

8

636

கானமர் கொன்றையி
னாரெதிர் போந்து
கருத்தோர்ந்து
தேனமர் தில்லை
வனம்புகு மாறுசெப்
பிப்போத
வான மரத்திரி வாழன
சூயை மருங்கன்று
தானமர் வுற்ற பதஞ்சலி
யாய்த்தன தூர்நண்ணி.

637 சில்பக லங்க ணிருந்து
 திகழ்ந்த பிலத்தூடு
 பல்பக னீங்க விவர்ந்து
 வியாக்கிர பாதன்சேர்ந்
 தல்பக லுந்தொழு தில்லை
 யடுத்தனை யானீயிங்
 கொல்பக னற்பக லென்று
 களிப்ப வுடங்கண்மி.

10

638 பொன்னொடு பூசம்
 வரக்கதி ரோனடு
 வான்புல்ல
 மின்னொளிர் மன்றின்
 விளங்கிழை காண
 விடைப்பாகன்
 நன்னட மாட நயந்து
 பணிந்து நலங்கொண்டு

மன்னி யிருந்தன
னாடொறு மாடன்
மகிழ்ந்தேத்தி.

11

639 வேறு

ஆய காலை யாழிப்
பாயலான்
போய சேடன் புரிவ
தென்னெனத்
தூய நெஞ்சிற் சூழு
மெல்லையின்
மேய வீணை முனிவன்
விள்ளுவான்.

12

640 மேரு மாட்டு மேவி

மாதவ
மாரு மாற்றற் கரிய
தாற்றினான்
ஒரு மீச னுருவு

வேறுகொண்
டீரு னார்வ மென்று
பேதித்தான்.

13

641 உறுதி நோக்கி யுமையொர்
பாகனாய்
மறுவி லாத வாய்மை
கூறுபு
நிறுவு தில்லை நிருத்தங்
காட்டிடச்
சிறுமை நீங்கிச் சேவை
செய்யுமால்.

14

642 இனைய வண்ண மியம்ப
நாரதன்
வனைது ழாயின்
மௌளலி வானவன்
அனைய னாயி
னான்கொல் சேடனென்

றனையன் னான தருளை
முன்னினான்.

15

643 ஈங்கி ருந்திட் டென்னை
யெய்தினேன்
ஆங்க வன்ற னோட
டுத்துநான்
பாங்கி னோற்பிற் பரத
மற்றெனை
நீங்க வீச னிகழ்த்து
மேகொலாம்.

16

644 ஏற தாக வேறி னானுருக்
கூறு மாகக் கொள்ள
கில்லனோ
ஆறு சூடி யாடல்
காண்பலென்
றூறு மன்பி னொய்யென்
றேகினான்.

17

645 வேறு

பொற்கோட் டிமய
வரைப்புறத்துப் பொலிந்த
கயிலை வரையடுத்துச்
சொற்கோட் டமுமௌ
வியவுளமுந் துறந்த
வடியார் தொழுமேரு
விற்கோட் டியகைப்
பெருமாளை விரையார்
மலர்தூஉய்
மணியிமைக்குங்
கற்கோட் டிமிலேற்
றின்னிரைகள் காப்ப
வெடுத்தோ
னிறைஞ்சினான்,

18

646 வேறு

எழுந்துவலம் வந்தன

னிருந்துதி விளைத்தான்
கொழுந்துமதி
வேய்ந்தகுழ காசுறு
வார்கட்

கழுந்துபடு வன்பிறவி
யாழிகரை யேற்ற
முழுந்துருளு முன்னுதவு
மும்பர்பெரு மானே.

19

647 வீமதிரி யம்பக

விடங்கமல நாச
வாமமக லாதவுமை
மாதுமண வாள்
தாமமணி வேணிசசி
கண்டவிட முண்ட
சேமமணி கண்டசிவ
லோகவடி போற்றி.

20

648 புராதன நிராமய

புரங்கள்பொடி செய்த
தராதல நெடுஞ்சகட சங்கர
சயம்பு
கராசல வுரிக்கவய கச்சப
வுரத்த
அராவணி புயத்தவடி
கேளடிகள் போற்றி.

21

649 வாதுபுரி காளியை
வணக்கிய நடத்த
தீதுபுரி சண்டனுயிர்
செற்றதிறா லாள
போதுபுரி கொன்றைபுனல்
புல்லறுகு வன்னை
தாதுபுரி மத்தமிலை
யுந்தலைவ போற்றி

22

650 வேறு
ஒருமுறை போற்றி

யொன்ப தோடொரு
முறைமை போற்றி
தருசத முறைமை போற்றி
சகத்திர முறைமை போற்றி
வருமுறை யயுத நூறா
யிரமுறை மலர்த்தாள்
போற்றி
குருபர கோடி கோடி
கோடியி னளவும் போற்றி.

23

651 ஐயபொற் சடிலம் போற்றி
யருள்பொழி கடைக்கண்
போற்றி
செய்யபங் கயங்கள்
வென்ற திருமுகப்
பொலிவு போற்றி
பையர விணையாக்

கொண்ட படர்செவிக்
குழைகள் போற்றி
கையமர் படைகள்
போற்றி காலினூ புரங்கள்
போற்றி.

24

652 வரிப்புறத் தும்பி பாடு
மதுமலர்க் கொன்றை
மாலை
எரிப்புறங் கண்ட வேணி
யிசைத்தவ நின்முன்
போற்றி
வெரிப்புறம் போற்றி பக்க
மேலொடு கீழும் போற்றி
தெரிப்புறக் கொண்ட
கோலத் திறமெலாம்
போற்றி யென்னா.

25

653

துதிபல விளைத்துத்
தானைத் தொக்கிரு காலு
ளாக்கி

விதியுளி குடந்தம் பட்ட
விண்டுவை யிறைவன்
கூவி

முதிருமன் புடையை
யென்னா முதுகிடைக்
கொம்மை கொட்டி
மதியிடை வேட்ட
தென்னே வழங்கென
வழங்கு மாயன்.

26

654 கண்ணடி மிளிர்க்

கொண்டாய் கங்காளந்
தோளிற் கொண்டாய்
வண்ணவென் பிறப்பிற்

கோடு மருப்புரி பலவுங்
கொண்டாய்
பெண்ணென வணைத்துக்
கொண்டாய் பேமதிற்
கணையாக் கொண்டாய்
திண்ணிய விமிலே றாகத்
திருவுள மகிழ்ந்து
கொண்டாய்.

27

655 முழுதுல களிக்கு மாற்றன்
முன்னெனக் கீந்தாய்
பின்னர்
விழுமிய படைக ளீந்தாய்
வியத்தகு புதல்வ ரீந்தாய்
கழுமணி யனைய
மெய்யிற் காமரு வலப்பா
லீந்தாய்
வழுவுறு முனிவர் தாரு

வனத்திடை நடன
மீந்தாய்.

28

656 நின்னருட் கிலக்க மாக
நின்மல நீயிவ் வாரென்
தன்னையு மடிமை
கொண்ட தாயத்தாற்
புலியும் பாம்பும்
நன்னல மெய்தத் தில்லை
நகர்வயிற் குயிற்றா நின்ற
மன்னரு ணடமு மின்னே
வழங்குவா யென்று
போந்தேன்.

29

657 அருந்தவம் பெரிது மாற்று
மடுபுலித் தாள னோடும்
வருந்திமெய் யரிதி
னோற்ற வாளராத் தலைவ
னோடும்

இருந்துநின் னடனம்
போற்ற விருந்தவஞ்
செய்தே னல்லேன்
திருந்திய வுலக வாழ்விற
சிக்கயாப் புண்டே
னெந்தாய்.

30

658 ஒருவர்தம் பொருட்டு
மேலை யுஞற்றுத லுளதே
லன்று
திருநடங் காண்பே
னென்னிற் சிந்தையு
மமைந்த தில்லை
மருவிய வுடல முன்னே
மாய்தலு முளதா மற்றால்
பொருவிலி நடனங்
காட்டப் புரிதக வென்று
தாழ்ந்தான்.

31

659 அருள்பொழி முறுவல்
சற்றே யரும்பியா லால
மாந்தி
இருள்பொழி மிடற்றுத்
தேவன் வெயில்பொழி
திகிரி யேவி
மருள்பொழி சிஞ்சு மாரம்
வெளவிய வும்பல்
காத்தோன்
தெருள்பொழி யுள்ளத்
தார்வந் திருவுளஞ் செய்து
சாற்றும்.

32

660 வேறு
பதஞ்சலி வியாக்கிர பாத
ரென்பவர்
இதஞ்சலி யாதுசெய் திடவ
வர்க்குநாம்

சிதம்பர நகர்வயிற்
செய்யுந் தாண்டவம்
சுதந்திர மாக்கினாம்
பிறர்க்குத் துச்சிலாம்.

33

661 மனைபடைக் கலமணி
வாக னங்களாய்க்
கனைகதி ரெமதுருக்
கலப்பு மாகிய
நினையவ ணாடக
நிகழ்த்திக் காட்டுறின்
முனைவனா நமக்கது
முறைமை யன்றுகாண்.

34

662 குணதிசைச் சிதம்பரங்
குடவ ளைக்கையாய்
மணமலி தில்லையங் கான
மாதவந்

திணிதரு குடதிசைச்
சிதம்ப ரந்தவர்
அணிபுரிந் திறைஞ்சிச்சூ 35
ழ்ச்சு வத்தகான்.

663 தெள்ளொளிக் கனகமன்
றிணர்த்த தில்லையுள்
ஒள்ளிய நமதரு ஞருவின்
வண்ணமாம்
வெள்ளியம் பலம்விரி
போதிக்காட்டினுள்
வள்ளிய வெமதுரு
வண்ண மாகுமால். 36

664 அல்லதூஉ மெவற்றினு
மதிக நீரது
நல்லொளி நமதுபா லத்து
நண்ணுபு

வில்லுடைக் காமனை
விளிப்ப மேக்குநீண்
டெல்லுமிழ் விழிவிழித்
திடமண் வீழ்ந்ததே.

37

665 வீழ்ந்தது வெள்ளியாய்
விளைந்த தாதலின்
போழ்ந்திருள்
பொரித்தொளிர்
மணிபொன் னேனவுந்
தாழ்ந்தன மேன்மையிற்
றகவு யர்ந்ததாற்
சூழ்ந்தவ ருள்ளமுந்
துலக்கும் வெள்ளியே.

38

666 மணிவரை பொன்வரை
மண்ணி யிருந்துநாந்
தணிவறு காதலிற் றவள
வெள்ளிவெற்

பணிவளர் கோயில்கொண்
டமர்ந்த வண்ணமுந்
துணிவுறு மதனுடைத்
தூய்மைத் தோற்றத்தால்.

39

667 அரதன மன்றினு
மம்பொன் மன்றினும்
விரவிய மகிழ்வினு
மகிழ்ச்சி மிக்கதாம்
இரசத மன்றின்மற்
றெமக்கெஞ் ஞான்றுமே
புரவுகொண் டயன்றனைப்
பூத்த வுந்தியோய்.

40

668 அடிமையர் பலருளு
மன்பு மிக்குறும்
அடிமையை யாதலி
னவரெ லாரினும்
நெடியவ வுரிமையை

நினக்கெ னக்குறி
நெடிதுசெ யதனிடை 41
நிருத்தங் காட்டுதும்.

669 வாதுசெய் தூர்த்ததாண்
டவத்தின் வார்முலை
மீதுகண் ணுறத்தலை
வெள்கிச் சாய்த்தவள்
கோதுகு மாநந்த நடமுங்
கும்பிடத்
தீதுகு மாதவஞ் செய்தி
ருக்குமால். 42

670 மூலவன் மலமற முருக்கி
முத்திசேர்
காலவ முனிவனுங் காமர்
நாடக
மேலவங் கினிதுறக் காணு
மிச்சையிற்

சாலவன் பியற்றுபு தங்கிப்
போற்றுமால்.

43

671 வேறு

இலங்குவிராட்
புருடனுக்குக்
குணதிசையிற் சிதம்பரந்தா
னிதய மாகும்
நலங்கிளருங்
குடதிசையிற் சிதம்பரநா
ரணனயனாங் கிழமை
பூண்ட
துலங்கிடைப்பிங்
கலைசுமுனை மூன்றுமரி
யயன்வரைகள் சுடரும்
வெள்ளிப்
புலங்கிளர்நம் வரைமூன்று
மாய்விந்துத் தானமெனப்

672 அன்னவிராட்

புருடனுக்கங் கனவரத

தாண்டவநா மாடிக்

காட்டுந்

தன்மையினா வெந்நாளு

மிடையறா தொளிர்நாதந்

தழங்கா நிற்கும்

மன்னியமா தவர்கேட்பர்

கேட்டவர்க்கு மாறாத

வறிவா னந்தம்

பன்னரிய முதன்மையுநித்

தியமுமுறும் விகாரமுதற்

பலவும் நீங்கும்

673 அவ்வரைப்பி

னெமைவழிபட்

டசும்புமொளி யிரசதவம்

பலத்தி னாடல்
செவ்விபெறத் தரிசித்தோர்
விந்துநா தந்தவிரத் திகழு
ஞானத்
தெவ்வமலி மலமுன்று
மிரியவுயர் சிவபோக
மினிது துய்ப்பர்
இவ்வரநம் வரைமேலு
மிரசதவம் பலங்காண்போ
ரெய்து வாரால்

46

674 மருத்துளரு மத்தகைய
தென்கயிலை நமதுருவாய்
வயங்கு மாற்றால்
உருத்திரவெற்
பெணும்பெயரு
முறும்யோக வரையெனவு
முரைப்பர் சான்றோர்

திருத்தமுற நடம்பயின்று
தெரித்துநடம்
பயிற்றுவோர் செத்தெல்
லோரும்
கருத்தடங்கும் யோசுழப்ப
நாமிருந்து தனியோகங்
கைக்கொண் மாண்பால். 47

675 விண்ணவரிற் சாத்தியரின்
விஞ்சையரிற் கருடரிற்காந்
தருவர் தம்மின்
மண்ணவரிற் பலரங்கண்
யோசுழந்து நற்கதியை
மருவி னோர்கள்
திண்ணமுற
விப்பொழுதும்
யோசுழப்போர்
தமையெண்ணிற்

றெரிக்கொணாதால்
வண்ணமுறு
மதன்பெருமை
தெரிக்கலுறின்
வானவர்க்கும்
வாழ்நாள்போதா.

48

676 ஆவயிற்சென்

றெமைப்பூசை புரிந்தமரர்
சுரபியுரித் தாத லானுங்
கோவடிவின்
வருமைந்துங்
கொண்டெமது
முடிக்காட்டுங் கொள்கை
யானுந்
தூவடிவி னானுருவாய்த்
தோற்றியற
மெமைப்பரிக்குந்

தொடர்பி னானுந்
தேவரனை வருமுறுப்பிற்
செறிந்தபசு நமக்குவகை
செய்வ தாகும்.

49

677 நீயுமொரு கோமுனியா
யாங்கடுத்து நமைப்பூசை
நிகழ்த்து கண்டாய்
மாயிருவை
யகம்வியப்பப்
பொன்னுமிர வியுமீன
மருவா நின்ற
வேயுமொளிப் பூரணையுத்
திரமாதி வாரமிவை
யியைந்த வேலைப்
பாயுமொளி யிரசதவம்
பலத்தாடல் புரிதுமினிப்
படர்க வென்றான்.

50

678 வேறு

குறைமதி முடியினர்

குறைதப

அறைதலு மறைகழ

லடிமலர்

நிறைமதி நெடியவ

னேருற

முறைமுறை தொழுதனன்

முன்னுவான்.

51

679 பூமுனி யாதுறை

பொற்புடை

மாமுனி வருமறு

மாற்றினான்

ஏமுனி முதலவி கந்தனன்

கோமுனி யெனவுருக்

கொண்டனன்

52

680 பொற்கலை பூமி

படுத்தனன்
வற்கலை மான
வுடுத்தனன்
விற்கலின் மோலி
விடுத்தனன்
அற்கலில் வேணி
யடுத்தனன்

53

681 விரையொடு சாந்தம்
வெறுத்தனன்
புரைதப பூதி
பொருத்தனன்
உரைகல னாதி
யொறுத்தனன்
சுரைபடு மக்கந்
துறுத்தனன்.

54

682 அந்தியி னருண்மனு
விண்டனன்

குந்திய நடையடிக்
கொண்டனன்
கந்தியல் கயிலைமுன்
கண்டனன்
உந்திய வொலிசெவி
யுண்டனன்.

55

683 பரவிய வரைவளம்
பார்த்தனன்
அரகர கரவென
வார்த்தனன்
விரவிய புளகமெய்
போர்த்தனன்
சிரமிரு கைத்தலஞ்
சேர்த்தனன்

56

684 தண்டென வடிவரை
தாழ்ந்தனன்
தொண்டுசெய் முறைபல

சூழ்ந்தனன்
மண்டிய வன்பிடை
வாழ்ந்தனன்
விண்டுவி னெஃகுதல்
வீழ்ந்தனன்

57

685 வேறு

வருடையு மரைகளும்
வழுவையு முழுவையும்
எருமையு முளியமு
மெறுழியுங் கவயமும்
அரிணமும் புருடவன்
மிருகமு மரிகளும்
வெருண்மகண் மிருகமு
மிடைசரி யொழுகினன்.

58

686 வருக்கையுங் கதலியும்
வகுளமு மகருவுந்

துருக்கமுந் திமிசுந்திந்
திருணியுங் குடசமு
முருக்கரை திலகமுந்
திரிகைகுங் கிலியமும்
நெருக்கிய சிறுநெறி
நெடியவ னொழுனன்.

59

687 வெள்ளிலுஞ் சுள்ளியும்
வில்லமு மில்லமும்
கள்ளிவ ராண்களுங்
கதமறு வேங்கையு
மள்ளிலை யாரமு
மலர்சொரி நாகமும்
நள்ளிணர்ப் பொழில்பல
நடைவயி னொருவினன்

60

688 வஞ்சியர் நெஞ்சிவர்
மஞ்சளு மிஞ்சியும்

வஞ்சியுந் துஞ்சில
வஞ்சில ழிஞ்சிலும்
வஞ்சுள முஞ்செறி
மஞ்சிவர் பஞ்சர
வஞ்சமும் விஞ்சவ
ருஞ்சலங் கொஞ்சினன்.

61

689 வேறு

விண்ணோங்கிய
பணைநின்றுகு
வெண்ணித்தில மணியும்
பண்ணோங்கிய
வரிவண்டுளர்
பனிமென்மல ரினமும்
தண்ணோங்கிய
திரையிற்கொடு
தள்ளித்தவ வுரறி
மண்ணோங்கிய

தவழ்காஞ்சியை

62

மகிழ்ந்தானதிற் படிந்தான்.

690 பனிநீர்மலர்

விரைமென்கனி பலவுங்கர

மருவிக்

கனிநீர்மையி

னுளமென்புகள்

கரையப்புணர் விழியின்

நனிநீர்மணி மருமத்துக

நகநீண்முடி யேறித்

தனிநீர்மையி னகலத்தலை

வனதாண்மலர் தாழ்ந்தான். 63

691 கண்ணார்தரு

மணியைத்தவர்

கருதுஞ்சுட ரொளியைப்

பண்ணார்தரு

பயனைக்கனி பழனார்தரு

சுவையைத்
தண்ணார்புன
னிழலொத்தமர்
தமியேன்பெரு வாழ்வை
விண்ணார்தரு
மமிழ்தத்தினை
விதியால்வழி பட்டான்.

64

692 அமையாவுள மலமந்தவ
ணரிதிற்பெயர் கிற்ப
உமையாளையும்
வழிபட்டவ
னொழிவுற்றுயர் சாரல்
எமையாளவு
மிமையோர்தொழ
விறைவீற்றிருந் தருள்வார்
தமையாலய முள்ளெய்துபு
தாழ்ந்தான்விடை

693 அடர்வெள்ளியின்
வேய்ந்தொள்ளொளி
யசும்பித்தனி விசும்பின்
இடமல்கிய பலவைப்பியு
மெழில்வெண்ணிற மாக்கு
நடமல்கிய வருண்மன்றமு
நயனத்தெதிர் காணாத்
தொடர்மல்கிய
வன்பாற்றொழு
தெழுந்தான்மலை
யிழிந்தான்.

694 வேறு
மாதிக் காளை தாங்கிய
மண்ணுண் டவன்மாசு
மோதிக் காம முற்றருள்

காஞ்சி முதுகூலஞ்
சோதிக் கான வன்பு
துளும்பத் தொடர்வுற்றுப்
67

67

695 மாதவ ரானும் வானவ
ரானு மண்ணானு
மீதவன் வண்ண
மென்னவோ ணாத
விறைமுன்னர்ச்
சீதர னென்னுங் கோமுனி
சென்று திருவார்ந்த
பாத மிறைஞ்சிப்
பன்முறை சூழ்ந்து
பரிவுற்றான்.

68

696 துஞ்சுத லோடு முண்டி
விடுத்துத் தொழுமந்நாள்
எஞ்சிய காலைச்

செய்கடன் முற்று
மினிதாற்றி
இஞ்சிகள் சூழ்ந்த
வெம்பெரு மான்கோ
யிலின்மாதே
நெஞ்சுறு மன்பாற்
றென்கயி லாய
நிருமித்தான்.

69

697 தென்கயி லாய மிருத்துமி
லிங்கச் சிவனாரை
நன்கருள் சக்கர தீர்த்த
மெனப்புவி நாடத்தான்
தன்கயி னாங்கொரு
தீர்த்தம கழ்ந்தத் தடநீரால்
என்கட னாட்டுத
னின்கடனாடுத
லென்றாட்டி.

698 தூசவிர் சாந்தந் தூமணி

யாரஞ் சுடர்மோலி

வாசநன் மாலை மற்று

மணிந்து மறையோதி

ஆசக லாறு தீஞ்சுவை

யுண்டி யயில்வித்துத்

தேசவிர் தீப மாதி

யளித்துச் சேவித்தான்.

71

699 இன்னண நிச்சந் தென்கயி

லாய மினிதேத்தி

முன்னவ னாதி லிங்கமு

மேத்தி முதிர்யோகந்

தன்னினிலை கண்ட

காலவ னோடுந் தவமாற்றி

மன்னிய வெள்ளி மன்றும்

வணங்கி வதிவுற்றான்.

72

700 கோமுனி பூசை
கொண்டவர் தென்கயி
லாயத்தைத்
தாமுறை யேத்துந்
தன்மையர் செல்வந்
தகவாழ்ந்திங்
கேமுறு மின்ன லெய்துத
லின்றி யிமையாருங்
காமுறு நன்சிவ லோக
மணைந்து களிகூர்வார்.

73

701 நன்கயி லாய நன்னகர்
முற்று நடுவைகுங்
கொன்கயி லாய மாதிலிங்
கத்தின் குடியென்று
தென்கயி லாய மென்றுறு
மாறுந் திருமார்பன்
தன்கயி லாயக் கோயிலுக்

கிட்டான் றனிநாமம்.

74

702 மாதவர் கல்லி னாக்கிய

வள்ளன் மகிழ்கூர

மாதவ ரன்பார் தென்கயி

லாய மிதுவாஞ்சை

மாதவ ரம்பு ளாம்வட

பாலிற் கயிலாய

மாதவர் கேண்மி னென்று

வலித்தான் மகிழ்சூதன். 75

தென்கயிலாயப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 702

-----

11. வடகயிலாயப் படலம் (703-745)

703 கொம்பே ரிடையாள்

குடிகொண் மார்பன்
வம்பார் தருபோ திவனம்
வைகி

நம்பா நடனந் தருக
வென்னாப்

பம்பா தரவிற் பணியு
நாளில்.

1

704 வண்டா மரைமா மலரி

ருக்கை

கொண்டா னிடையே

குறுகி மொய்த்த

மிண்டா கியநித் திரைவி

டுத்தான்

கண்டான் கழுவிச் சுசிமு

டித்தான்.

2

705 முன்போ லுலகாக்

குதன்மு யன்றான்

என்பார் மருமத் தவனி
சைத்த
வன்பார் மறையின்
முறைம றப்பால்
தன்பா லத்சார் விலது
கண்டான்

3

706 அந்தோ விதுவோ செயவ
னந்தல்
வந்தோ வியதென் றுளம
தித்து
நொந்தான் நொழினோன்
மைகொள முந்தைத்
தந்தா னவனே சரண
மென்றான்

4

707 எழுந்தா னிடையிற்
கயிலை நண்ணிக்
கொழுந்தோ டியவன்

பினுளங் கொண்டு
விழுந்தான் விமலே
சர்சரண் மீது

தொழுந்தோ றவர்தூ
முறுவல் கொண்டார்

5

708 சோகாந் தனையென்

னிதுசொல் லென்று

மாகாந் தன்வினா வமலர்

வாணிக்

கேகாந் தமதா னவெழி

னாவன்

காகாந் தியையென் றுகரை

கிற்பான்.

6

709 வேறு

கொடுவினிகொ டனுகரண

புவனமொடு போகமிவை

கூட்டி டுமுனம்

அடுமல வயிற்றினுறை
கின்றதென நித்திரை
யகட்டின்மருவிப்
படுமுணர் வயர்ந்துமறை
வித்தையு மயர்ந்துபணி
யான தொழிலும்
விடுதிபெற வெற்றவுடல்
போன்றுநினை யேசரண
மேவுதல் செய்தேன்.

7

710 நல்வினை யியற்றுதலி
னோடுகழி தீவினையு
நண்ண வடியேன்
தொல்வினை யுடற்கணுறு
வித்தபரி சானினது சூழ
ருளினால்
ஒல்வினை முதற்றொழி
லுஞ்ற்றுநிய திப்பொழுதி

னோங்கு துயிலாய்ப்
புல்வினை யடுத்ததெனின்
யானஃது போற்றும்வகை
புல்லு றுவதோ.

8

711 நின்னருளி னாலளிய
னேன்பிழை
பொறுத்துமறை நீதி யருளி
நன்னருல கந்தமிய
னேனினி துயிர்க்கும்வர
நல்கு தியென
முன்னவ னடித்தல
முடித்தலைக டட்டிமொழி
மாது கணவன்
பன்னரிய வன்பினுள
நெக்குருக வின்றுதி
பரப்புதல் செய்தான்.

9

712 இந்திரனு நந்தணி

கரத்தவனு மந்தரரு
மேனை யவரும்
வந்தடி பணிந்துநனி
நொந்தன மிரங்குகென
வல்விடமிடுங்
கந்தர விதந்தரு சுதந்திர
நிரஞ்சன கரந்தை யறுகு
சந்திர னணிந்தசடி
லத்தநினை யன்றுசர
ணேது மிலனே.

10

713 பராபர புராதன
பராவுதல்செ யாருளம்வி
ராவுதல் செயா
நிராமய வலாணவ
நிராகரண நெஞ்சிடை
நிலாவு சரண
விராறனொ டிராறுய

ரிராறுசெயி ராகமதி ராத
ருள்பவ

தராதல மராதாரு
மத்தநினை யன்றுசர
ணேது மிலனே.

11

714 ஆற்றல்புரி காலனுயிர்
மாற்றிவழி பாடுநனை
யாற்று சிறுவன்
ஏற்றமிக மேலுலக
மேற்றியருள் வாழ்வருளு
மேற்றின் முதல்வ
காற்றிரத மாரன்மது
ஆற்றுகணை யேவவுயிர்
காற்று மிறைவ
சாற்றுமறை தோற்றிய
சதுர்த்தநினை யன்றுசர
ணேதுமிலனே.

12

715 சதங்கைசிறு கிண்கிணி
தழங்கிட வொதுங்குதளர்
மென்ன டையுறும்
பதங்கழியு முன்னடு
கதங்கொடிதி மைந்தர்கள்
பதங்கள் கழிய
விதங்கழிவி லங்கலு
நுணுங்கமறல் கந்தனை
யிலங்கி யதச
சதங்கணிப தங்கொள
வழங்கிநினை யன்றுசர
ணேது மிலனே

13

716 அந்திநிற முங்கருக
வங்கிநிற முங்கருக வஞ்சு
டர்விடுங்
செந்துவர்க ளுங்கருக

விந்துவொடு செம்பரிதி
தேசு கருகச்
சுந்தரமி குந்ததிரு
மேனிவலம் வந்ததொடர்
பாற்புற மெனைத்
தந்திடல டாதருளு
தந்தைநினை யன்றுசர
ணேது மிலனே.

14

717 வேறு

என்றி ருந்துதி யியம்பு
தாமரை யிருக்கை
யானைமுக நோக்குபு
கொன்றை துன்றுசடை
யெம்பி ரானினிது கூறு
வானுலகர் தாதைகேள்
நன்று நின்விழைவு முற்ற
வீண்டுவர நல்கி லேநமது

வைப்பதாய்
மன்ற வென்றுநிலை
பெற்ற வாதிபுரி யுள்ள
தங்கண்மது சூதனன்.

15

718 வெள்ளி மன்றினட மாடல்
காணவிழை வுற்று
நம்மருளி னான்மறை
தெள்ளு கோமுனிவ னாகி
நோற்றருள் செறிந்த
காலவ னொடுந்தவக்
கள்ள வைம்பொறி கடிந்து
பூசனை கடைப்பி
டித்துவதி கின்றனன்
நள்ளி யங்கணொரு நீயு
மாடனனி காண்டி
பின்புவர நல்குதும்.

16

719 பட்டி நாதரென வெம்மை
நீளுலகு பன்னு
கின்றதிமை யார்பசு
ஒட்டி வந்தனை புரிந்த
வேதுவினவ் வும்ப
ரார்பசுவும் வந்தனை
சட்ட வாற்றியது நீயு
றங்கிவிடு தன்மை
சென்றமையி னாதலான்
அட்ட திக்கினரு மேத்து
பட்டிமுனி யாகி யங்குறுக
வென்றான்.

17

720 ஆல மாந்தமல னார்கி
ளத்தலு மலர்ந்த தாமரை
யலங்கலான்
சால நோற்றதவ மென்கொ

லோபெரிய சாமி

கொண்டருளு

மோர்பெயர்

ஏல யான்றமுவ வென்று

வந்தடியி றைஞ்சி யன்புட

னெழுந்துயர்

மூல மாமனுந வின்று

பட்டிமுனி யாகி யாதிபுர

முன்னினான்.

18

721 தண்டி னோடுகர கம்பி

டித்தகர முந்த யங்குபொடி

மேனிமேற்

புண்ட ரந்திகமும் வண்மை

யும்பொருவி லக்க

மாலைபுரண் மார்பமுந்

தொண்டி னாற்குழைவு

கொண்ட வுள்ளம்வெளி

தோற்று மாக்கையசை
வுந்தகக்
கண்டு கோமுனி
களித்துவம் மெனவு கந்த
பட்டிமுனி தாழ்ந்தனன். 19

722 இந்த வாறுவர வென்கொ
னீயினி தியம்பு
கென்னும்வளர் கோமுனிக்
கந்தின் மோகமுற வாக்கு
மாற்றலயர் வற்றி
டைக்கயிலை மேவியான்
றந்தை மாலொடு மிருத்தி
தாண்டவ மளித்து
மென்றுவிடை தந்தனன்
முந்தை மாதவ முதிர்ந்த
தென்றுவகை முற்றி
யுற்றதிவ ணென்றனன்.

723 நாயி னுங்கடைய னேனை
யும்பெரிய நாய கன்றிரு
வுளஞ்செயு
மாயி னுய்ந்தன
னெனக்கசிந் தருளை
யுன்னி நெக்குருகு
கோமுனி
தாயி னும்பரியு மாதி
லிங்கமுறை தம்பி
ரன்றிருமு னுய்த்தலும்
வாயி னைந்துபத மல்க
வந்தனை புரிந்து
சூழ்ந்துமறை பாடினான். 21

724 வேறு
மின்கொண்ட மேரு
விலங்கற் சிலைதாங்கிக்

கொன்கொண்ட நொச்சி
குமைத்தா ரிவரென்பர்
கொன்கொண்ட நொச்சி
குமைத்தா ரிவராயின்
புன்கன்றின் காலிற்
பொதிர்ந்தவா நென்னே
புனிற்று மருப்பிற்
புழைபட்டா ரென்னே.

22

725 உழக்குஞ் சமர்க்க
ணொருவே லரக்கன்
அழக்குன் றடியி னடர்த்தா
ரிவரென்பர்
அழக்குன் றடியி னடர்த்தா
ரிவராயின்
குழக்கன்றின் காலிற்
குழைந்தவா நென்னே
குருத்து மருப்பிற்

23

குழிந்தார்மற் றென்னே.

726 வள்ளி கணவன்

மலிபொடிப்ப

வாரிலைவேல்

கொள்ளப் படைத்துக்

கொடுத்தா ரிவரென்பர்

கொள்ளப் படைத்துக்

கொடுத்தா ரிவராயின்

துள்ளினங் கன்றிற்

சுவடுற்றா ரென்னே

தோற்று மருப்பிற்

றுளைபட்டா ரென்னே.

24

727 வேறு

பீடியல் கன்றி னாமடை

யாளப் பெருமானை

மூடிய வன்பாற் பாடிய

பட்டி முனியிப்பால்

கூடிய கோலக் கோமுனி
கூறு நெறியானே
பாடியல் பூசை யாதிக
ளாற்றப் படர்குற்றான்.

25

728 பொன்னொடு வெள்ளி
வார்கரை யுந்திப்
பொருதோடுந்
தன்னிக ரில்லாத்
தண்புனர் காஞ்சி
நதிதாழ்ந்து
நன்னடம் வல்லே
நான்பெறு கென்னா
நசையோடும்
பன்னின னாடிச்
செய்கடன் முற்றும்
படிசெய்தான்.

26

729 ஆலவ னத்திற்

கொற்றவை கோட்ட
மதன்கீழ்சார்
காலவன் பூசை கண்டரு
ளீசர் நகர்மேற்பால்
கோலம றாத காஞ்சியின்
றென்பாற் குளிப்பன்னீர்
மூலலிங் கத்தி னுத்தர
திக்கின் முன்னுற்றான்.

27

730 தடவிய வங்கைக்
குண்டகை யாங்குத்
தரையுள்ளே
இடவிய தீர்த்த மாக
விருத்தி யிமையாரும்
வடகயி லாய மென்று
துதிப்ப வளரங்கி
அடவியி னாடு

மண்ணலை நூலா
னமர்வித்தான்.

28

731 குண்டிகை வாவித்
தண்புன லானுங் குளிரார
மண்டிய காஞ்சி வார்புன
லானும் வளர்வேணி
அண்டனை யாட்டி
வண்டுப டாத வலர்சாத்தி
உண்டிகள் நல்கி
யொளிபிற காட்டி
யுவப்பித்தான்.

29

732 வடவனம் வாழுங்
கொற்றவை பொற்றாண்
மகிழ்கூரக்
கடவிய பூசை காதலி
னாற்றிக் கதிர்வெள்ளித்
தடவரை யேகிச் சம்புவை

யங்குந் தாழ்ந்தன்பால்
சுடர்மணி வெள்ளி யம்பல
நோக்கித் தொழுதானால். 30

733 நித்தலு மிவ்வா றாதிபு
ரத்து நிமலற்காம்
பத்திகள் செய்து காலவ
னோடும் பசுவான
உத்தம னோடும் போதிவ
னத்தி னுறைநாளின்
முத்தி யளிக்கும் யாகம்
வளர்க்கு முறைபூண்டான்.

31

734 வேறு
விண்ணவர் வருகவிஞ்
சையர்வருக
புண்ணிய முனிவரர்
புகுதகவென்

றெண்ணிய முடங்கலுய்த்
தெவ்வெவரும்
நண்ணுற வவர்மகிழ்
நலஞ்செய்தான்.

32

735 வளமருள் காஞ்சியின்
வடபாங்கர்க்
களமறு விலதுகண்
ணுறநாடி
அளமறு பிறவிக
ளவையேங்க
உளமுவ கையினுற
வுழுவித்தான்

33

736 விண்டொடு சாலையும்
விதியாற்றால்
குண்டமும் வேதியும்
குறித்திட்டுத்
தண்டமும் யூபமுஞ்

சமிதைமுதல்

பண்டமுங் குறைவறப்

பயில்வித்தான்.

34

737 வரமலி வஞ்சுள மர்மீந்த

அரணியின் ஞெலிதழ்

லதுமுட்டி

இரணிய வுலகலு

மெழுதூமம்

பரவிய விருள்செயப்

பாவித்தான்.

35

738 துடுப்புநெய் முறைமுறை

சொரிந்தங்கண்

எடுப்பிய வங்கியி

னிசைவித்த

தடுப்பருந் தீஞ்சுவை

தகுமுண்டி

மடுப்பவர் மடுப்புற
மடுப்பித்தான்.

36

739 நல்வகைப் பயன்பிற
நாடாமே
பல்வகை வேள்வியும்
பரனார்தம்
எல்வகை மலரடி
யிணைநாடி
அல்வகை மலமற
வாற்றினனால்.

37

740 விண்ணவ ரனைவரும்
வியப்புற்றார்
மண்ணவ ரனைவரு
மகிழ்கூர்ந்தார்
அண்ணலுந் திருவரு
ளினரானார்

பண்ணிய முனிவனும்
பரிவகன்றான்.

38

741 வேறு

அளவிடு சூழ்ச்சி
யெல்லை யுயிர்கட் கடாத
வறிவான சோதி யமலன்
வளவிய பாத முன்னி
மறைநான்கும் வல்ல
மறுவென்ற பட்டி
முன்வன்
உளமலி யன்பு பொங்க
வுலகேத்த வாற்று
முயரோம குண்ட
நினைவோர்
விளர்தபு காம நல்கு
திருநீற்று மேடி தெனநின்று
மேன்மை தகுமே.

742 முண்டக மேலி ருந்த
 பிரமன் சமைத்த முறையா
 லவன்பெ யரொடும்
 விண்டிடு தீர்த்த மான
 குண்டிகைத் தீர்த்தமாடி
 மிளிநீற்று மேட்டி
 னிதிபோன்
 மண்டிய பூதி மெய்யின்
 வதிவித் தெழுந்து வடபா
 லடுத்த கயிலை
 அண்டனை யன்பி னேத்து
 மவரே பிறந்த வறிவாள
 ரல்லர் பிறரே.

743 வேறு
 மாதுக்க மாற்ற

விழைவார்கண் மண்ணின்
மகிழ்போக மெய்த
லுறுவார்
ஏதுக்க ளான பலகொண்டு
விண்ணி னிமையார்க
ளாதல் விழைவார்
சாதுக்க ளாதல்
விழைவாரு மன்பு
தழைவுற்ற பட்டி முனிவன்
போதுக்கண் மேவி
வழிபட்ட செம்மல்
புகலன்றி வேறு முளரோ.

41

744 வேறு

ஒலிதழ னாப்ப ணின்று
நிறைநீரு முயர்கா
னடைந்து முகிறோய்
வலிகெழு குன்றி னுச்சி

வதிவுற்று முண்டி
வழுவித்தும் வைய
முழுதுங்
கலிகெழு சித்தி பெற்று
மதியோர்க ளெய்து
கதிமுற்று மொன்று
பொழுதின்
மலிதக நல்கு மென்ப
வழிபாடு செய்யின் வடபா
லிருந்த கயிலை.

42

745 வடகயி லாய மேய
மணிகண்டர் மேன்மை
வரைசெய்து செப்ப லரிதே
புடவியி லெய்து மார்வ
மருவா தொழிந்த
புரைதீர்ந்த நோன்மை
யறிவீர்

நடநட ராச னக்க
ணொருமுவ
ருக்குநயமல்க நல்கு
திறன்மற்
றுடலுறு நோய்கண் மாய
வுரைசெய்து மென்ன
வுயர்கூத னோத
லுறுவான்.

43

வடகயிலாயப் படலம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் -745

---

12 நிருத்தப்படலம் (746-883)

746 உரைத்தபரு வத்தினொடு
முயர்கணவன்
வரவுள்ளித்

தரைத்தலையேக்
கறுமடவார் தமைநேர
விடைக்கயிலை
வரைத்தலத்துத்
தம்பெருமான்
வரைந்தநா
ளொடுநடமால்
கரைத்தவுளத் திடைநாடி
யிருந்தனர்கா
லவன்முதலோர்.

1

747 இவ்வாறு சிவபூசை
யினிதாற்றி யிருக்குநாள்
செவ்வாய்மைக்
கோமுனிவன்
சிவபெருமா
னெம்மன்றும்
ஒவ்வாத விரசதமன்

றுளதென்றா னதுகாணும்
அவ்வாய்மை பெற்றிலே
னெனவயர்ந்து
தியானித்தான். 2

748 அண்ணலார் திருவருளா
லசரீரி வாக்கெழுந்து
நண்ணியமுன்
னம்பலத்தை
நம்பர்மறைத் தருளினார்
திண்ணமுற வவ்வயின்
செய்தொருமன்
றதினுங்கள்
பண்ணவன்மெய்
யுருவமைத்துப்
பணிகவெனப்
பணித்ததே. 3

749 விண்ணெழுந்த

மொழிகேளா
விம்மிதனாய்ப்
பரவசனாய்
மண்ணிடந்த
கோமுனிவன்
மாதவத்துக் காலவனைப்
பண்ணரிய
பெருந்தவத்துப்
பட்டிமுனி
யொடும்விளித்துப்
புண்ணியன்மெய்த்
திருவருளாற் போந்ததிது
வெனமொழிந்தான்.

4

750 மன்னுதிரு வருளதுவேல்
வாழ்ந்தனம்வாழ்ந்
தனமென்று

பன்னியவர் தொழுதாடப்
பண்ணவர்க ளுலகாளும்
மன்னவனை வரக்கூவி
வயங்கியகோ
முனிநுங்கள்
கம்மியனைத்
தருகவெனக் காவலனுந்
தருவித்தான்.

5

751 மன்றுபுரி யிடங்காணார்
மயங்கினர்நிற்
குங்காலைக்
கொன்றைசடை
மிலைத்தபிரான்
கோமளவல் லியினகன்று
தொன்றுதொடு
நடம்புரியுந்
தொல்லையிடங்

காட்டுதற்கு
வென்றிமிகுஞ்
சித்தனென
வேற்றுருக்கொண்
டாங்கடுத்தான்.

6

752 கோதிலிர சதமன்றங்
கோமுனிவன்
முயலுற்றான்
சோதிநடங்
காண்டுமெனத்
துன்னியவா னவரையர்
வேதியரே
னையர்பலரும்
விம்மிதங்கொண்
டகங்களிப்பப்
போதிவனத்
திடைச்சித்துப்

புரிபாக்குப் புரிவுற்றான். 7

753 வேறு

பருதி வானவன்

காலையின் மேக்கெழப்

பணிக்கும்

அருவி மால்வரை

துரும்பென வளியிடை

யலைக்குங்

கருவி மாமழை

யின்றியே புனலுறை

களுற்றுந்

தருணர் பாலரா மூத்தவர்

தருணராச் சமைக்கும். 8

754 அரவின் வாயிடை

யலகடற் சுவையமிழ்

தெடுக்குங்

கரளம் வான்சுதை

யாகுமா கடைக்கணித்
தருளும்
பரவை விண்ணெழுந்
தங்கனே பயில்வுறப்
பயிற்றுஞ்

சுரர்கண் மாநுடர் மாநுடர்
சுரரெனத் தோற்றும். 9 9

755 மண்ணு ளேசிவ

லோகமும் வருவித்துத்
தெரிக்கும்

விண்ணு ளேநர ருலகமு

மேவித்து மறைக்குந்

திண்ண மாகிய

வசரத்தைச் சரமெனத்

திரிக்கும்

வண்ண மாகிய

சரத்தினை யசரமா

756 கற்பின் மேதகு
மாதருமுளநனி கலங்கப்
பொற்பின் மேதகு
மாடவர் தங்களைப்
பூக்கும்
வற்பின் மேதகு மாதவர்
குழாங்களு மயங்க
அற்பின் மேதகு
மரிவையர் பலர்தமை
யாக்கும்.

757 கோடி யிந்திரர் கும்பிடக்
கடைக்கணித் தருளுங்
கோடி நான்முகர் கும்பிட
முடிவறி தசைக்குங்
கோடி நாரணர் கும்பிடக்

குறுநகை காட்டுங்
கோடி ருத்திரர் கும்பிட
வருகெனக் கூறும்.

12

758 அறையு மாயிர வாயிரந்
தருமநூ லமைக்கும்
பொறைகொ ளாயிர
வாயிரம் பொருட்டுறை
கிளக்குந்
துறைகொ ளாயிர
வாயிரங் காமநூ
றொகுக்கும்
மறைக ளாயிர வாயிரம்
புதியன வகுக்கும்.

13

759 எட்டுச் சித்தியும்
வல்லவர் முடியினைப்
பிரம்பால்
தொட்டுச் தித்திக

டொலைத்தவர்க்
கறிவின்மை துரக்கும்
எட்டுச் சித்தியுஞ்
சிறுமகார் களுமெளி
தியற்றத்
தொட்டுச் செங்கையி
னீறவர் மெய்யுறத்
தூவும்.

14

760 சித்திவ் வாறுபல்
கோடிகள் விளைத்தலுஞ்
சித்துக்
கொத்தெ லாந்தெரிந்
தவர்களு மும்பரார்
குழுவும்
பித்த ராகிய சித்தனா
ரடியிணை பிரியாப்
பித்த ராயினர் பெருகுமா

761 வேறு

மட்டு விரியு நறுந்துளப
மறைத்த நிறத்துக்
கோமுனியும்
பட்டி முனியுங்
காலவனும் பல்லாற்
றானு மிவனாரென்
றொட்டி யுணரு
முள்ளகமு முணர்ந்து
தெளியா வகைமருட்டச்
சட்ட வினாவி
யறிதுமெனத் தழைத்த
சித்தர் மருங்கணைந்தார்.

762 படைத்தி யயனு

மலையுலகம் பரித்தி

யரியு மலையாங்கே
துடைத்தி யரனு
மலைமறைப்புச் சூழ்தி
தொழுமீ சனுமல்லை
தடைத்த மலநோய்
நலியவரு டருதி யைந்து
முகனுமலை
கொடுத்தி பலநூன்
மாதவர்க்குங்
குருவுமலைநீ
யாரென்றார்.

17

763 முனிவர் வினவ
முனிவருக்கு முனியாஞ்
சித்த ரிறுக்கின்றார்
துனியில் கேள்வி
மாதவத்தீர் தொகுத்து
மொழியக் கேண்மினோ

நனிசித் திடையோ
ரெவ்வெவரு
நாடுமுதன்மைச்
சித்தரேம்
இனிய பெயருஞ்
சித்தேச ரென்பதாகு
மறிமினோ.

18

764 காலங் கடந்து
வினைகடந்து கருவி
யனைத்துங் கடந்துமல
மூலம் கடந்த தன்மையே
முழுது முணர்பே
ரறிவினேங்
கோலங் கடந்த
வுருவினேங்
கோலமனைத்துங்
குறிக்கொண்டேஞ்

சீலங் கடந்த

வறிவினர்க்குச் சேயே

மல்லேந் தெளிமினோ.

19

765 என்று கிளந்த சித்தேசர்க்

கெதிர்கை தொழுது

முனிவரர்கள்

வென்ற வினையீர்

காலத்தின் விகற்பங்

கடந்து முழுதுணர்ந்த

நன்றி யுடையீர் நீராகி

னம்பன னடன

நவில்கின்ற

மன்றந் தெரிக்க

வல்லீரேல் வகுத்த

வுரைமெய் யாமென்றார். 20

766 பொம்ம லோதி

யிடமறைத்துப் போந்த

சித்தர் முறுவலித்துச்
செம்ம லுடையீ
ராதலினால் தேவ தேவன்
திருமன்ற
நும்மை யறிவித்
திடுதுமென நுவன்றா
ருய்ந்தோ
மெனத்தாழ்ந்தார்
வம்மி னெனக்கொண்
டுடன்போந்தார்
மணிப்பா துகைக
ணிலந்தோய.

21

767 ஆதி லிங்கந் தனக்குவட
கிழக்கி னெல்லை
யடர்வினைகள்
காதி யிருந்த காலவனீச்
சரத்துள் மூவ ருருவான

போதி நிழலிற்
புக்கருளிப்
பொருந்தமன்ற
மெழுகவெனச்
சோதி மலரத்
திருவாயாற் சொன்னார்
மன்ற மெழுந்ததே.

22

768 அண்ட முகட்டைப்
பொதிர்ப்பனபோ லசம்பு
மொளியின் கதிர்நிமிரப்
பிண்ட மான கீழண்டப்
பித்தி தொடுத்த
வடியினதாய்க்
கொண்ட திசைக
ளாரெட்டுங் குறுகி
யணிய வாய்க்கிடப்ப
மண்டி யெழுந்த

விரசதத்தின் மன்றின்
பெருமை வகுப்பாரார். 23

769 பளிக்குச் சிலைத்திண்
சுவர்நீடிப் பளிக்குச்
சுவர்க்கு னோவியங்கள்
வெளிக்க ணமரர்
நிற்பதுபோல் விளங்கி
வெள்ளி மேல்வேய்ந்து
களிக்குஞ் செம்பொன்
வரைநிறமுங் கழிக்கும்
பைம்பொற் றலமுள்ளால்
துளிக்குங் கிரண
வொளிமணிக டுவன்றிச்
சுடர்ந்த தெழுமன்றம் 24

770 மந்தா ரத்தின் மலர்கற்ப
மலர்சந் தான மலர்தாருக்
கொந்தார் மலரா

தியிற்செய்த கோதை
நவமா மணிமாலை
சிந்தா மணியின்
பலகோவை தெய்வ
நிதித்தா மரைத்தெரிய
னந்தா வொளிப்பொன்
னரிமாலை யுள்ளும்
புறம்பு நான்றனவே.

25

771 பனிநீ ரளவித்

தேன்விராய்ப் பசுந்தா
தணவி மான்மதந்தோய்ந்
தினிய புழுகார்ந்
துரோசனைசேர்ந் திளகு
நறுங்குங் குமச்சாந்தம்
நனியெவ் விடனு
மணிந்தைந்து நறிய
புகையுந் தவழ்ந்தமண

மனித ருலகும்
விண்ணுலகும் வளர்மா
திரமுங் கமழ்ந்ததே.

26

772

கையிற் புனையா
விசித்திரப்பொற்
கலைப்பட் டனைத்தும்
விதானித்து
மையி னகன்ற
வெழினியுமெல் வளர்கம்
பலமும் விரித்திட்டு
நெய்யின் றெரியு
மணிவிளக்கு நெய்யுற்
றெரியுந் தழல்விளக்கும்
பொய்யின் றொளிர
நிரைநிரையிற் பொருத்தி
வனப்புப் பொலிந்ததே.

773 வேறு

மன்றங்க ணெழுந்து
 விளங்கலு நோக்கி
 வானோர்
 இன்றுய்ந்தன
 மென்றிணர் மாமலர்
 மாரி தூர்த்தார்
 நன்றிங்கிவர் செய்தி
 யெனத்துதி நாவி னார
 அன்றங்குறு மாதவர்
 சித்த ரடிக்கண் வீழ்ந்தார்.

28

774 அருண்மல்கிய கோமுனி
 யாதிய ருந்த வத்தோர்
 தெருண்மல்கிய சித்த
 ரடித்தலந் தாழ்ந்து

சொல்வார்

இருண்மல்கிய யாங்களு

முய்யவிங் குற்று நீரே

பொருண்மல்கிய மன்ற

மெடுத்தனிர் போற்றி

29

வாழ்ந்தேம்.

775 இன்னுந்தமி யேங்கண்

மனக்குறை யீங்கொன்

றுண்டு

மின்னுந்தழல் போனிறத்

தீரது விள்ளக் கேண்மின்

மன்னுஞ்சபை நாயகர்

மெய்யுரு வாய்ப்பச்

செய்து

கொன்னும்வழி பாடுக

ளாற்றல் குறித்து

ளேமால்.

30

776 சிற்பந்தவி ராதடி
கேள்புரி தெய்வ மன்றின்
பொற்பின் நிறனுக்
கியையப் புலவோர்
கடச்சன்
நற்பங்கயன் மான்முத
லோருநன் றாக்க
வல்லார்
அற்பங்கவர் சிற்றறி
வாளர்களான நீரால்.

31

777 முழுதுங்கவர் பேரறி
வாட்சியிர் யார்க்கு
மூத்தீர்
பழுதொன்றுமி லாதிர்
பரம்பரை நூலும் வல்லீர்
தொழுதும்மடி

போற்றுதும் யாந்துளங்
காமை யந்திப்
பொழுதுதோன்றிய
வேணியி னாருரு
பொற்பச் செய்யீர்.

32

778 என்றாரது கேட்டுயி
ருக்குயி ராகி யெங்கும்
நின்றார்திரை கோலுமி
னென்றனர் நேர்வ
ணங்கிப்
பின்றாழ்சடை மாமுனி
வோரது பேணிச் செய்ய
ஒன்றாமுகுர்த் தத்தள
வுந்திரை யுள்ளி ருந்தார். 33

779 இரண்டா முகுர்த் தத்தி
னிடுந்திரை யோடு சித்தர்
திரண்டாரறி யாமை

மறைந்தனர் செய்த
வத்தான்
முரண்டாவிய மூவரு
மொய்த்தவர் யாரு
மாதோ
டரண்டானென வாடும்
பிரானுரு வாங்குக்
கண்டார்.

34

780 மருண்டார்வெருண்
டார்வரு சித்தர்நம் வள்ள
லென்று
தெருண்டார்வியந்
தார்சிவ காமியுந் தானுங்
கண்டம்
இருண்டானெதிர்
நின்றமை நோக்கிய
யாரு மேத்திச்

சுருண்டார்தரு பங்கி
முடித்தலை துன்னித்
தாழ்ந்தார்.

35

781 வேறு

செம்பொன்மால்
வரையும் புதுநிறம்
படைப்பத் திகழொளி
வெள்ளியங் கிரியும்
உம்பரார் பணியும்
வெள்ளியம் பலமு
முலகுறு சராசர
மனைத்தும்
பைம்பொனார் நிறமா
யதிசயம் விளைப்பப்
படரொளிக் கிரணம்விட்
டெறிக்குந்
தம்பிரா னுருவ

முனிவர்மூ வருந்தா
பித்தருச் சனைசெய
முயன்றார்.

36

782 உம்பரார் பலருங்
கோமுனி யேவ
வுய்ந்தன மெனப்பணி
முயன்றார்
உம்பரார் தச்ச னாலய
நகர மாதிக ளுவப்புறப்
புரிந்தார்
உம்பர்கோன் காம
தேனுகற் பகமு
முறுபொரு டரப்பணித்
திட்டான்
உம்பர்கோ னேவ
வுலகமா ளரையர்
தத்தமக் குறுபணி

783 வடதிசைத் தலைவ
 னிரம்புபண் டாரம்
 வாய்திறந் திருநிதி
 போதந்
 திடனக னகர முழுவது
 நிறைத்தா னிடிஞ்சில்கள்
 கரகங்கள் சும்பம்
 படரொளி மணியான்
 மயனிரு மித்தான்
 பசங்குசை சமிதைபற்
 பலவுங்
 கடனறி முனிவர்
 விதியுளி நாடிக்
 கவர்ந்தரு மறைகரைந்
 திறுத்தார்.

784 வானவர்குரவ

னாள்வரை யறுத்தான்
மகதியாழ் முனிவனா
கமத்தின்

ஊனமில் விதியாற்

குண்டமொன் பதும்வே

திகைகளும் ஒளிபெற

தேனமர் மலய மாதவன்

பதிட்டை செய்யுமா

சாஸென வமைந்து

வேனவில் கரத்தோன்

முன்வரும் பட்டி

விநாயகன் பூசனை

முடித்தான்.

39

785 அங்குர மமைத்தன்

முதல்வினை யனைத்து

மாகம விதிப்படி யாற்றி

மங்கல வியங்க
ளியம்பவா னவர்கண்
மலர்மழை பொழிதர
மன்றின்
அங்கண ருருவோ
டம்மைதன் னுருவி
னமத்தபொற் சும்பநீ
ராட்டிப்
பொங்கறு சுவையி
னிவேதனம் பிறவும்
பொற்புற முற்றுவித்
தனனால்.

40

786 கன்னிகை செம்பொ
னிரசுதங் கலைகள்
கலனிலம் பரிகரி யிரதம்
அன்னமற் றனைத்து
மேற்பவர்க் குதவி

யருந்தவக் கோமுனி
முதலோர்
பன்னருஞ் சிறப்பிற்
றம்பெரு மானைப்
படரொளி வெள்ளியம்
பலத்துந்
துன்னுறு தினங்க
டொறுமறு காலந் துகளறு
பூசனை புரிந்தார்.

41

787 வேறு

இவ்வகை செல்லு நாளி
லெம்பிரா னடனங்
காட்டு
மவ்வரு நாளு மண்மைத்
தாயதென் றறிந்து
முன்னர்ச்
செவ்விய பதிட்டைக்

குற்றோ ரனைவருஞ்
செல்லா தாங்கண்
எவ்வமில் காலந் தோறு
மேத்திவாழ்ந் திருந்தா
ராக.

42

788 பங்குனி மதியஞ் சாரப்
பட்டிமா முனிவன்
சென்று
தங்குகோ முனிவன்
பாதந் தாழ்ந்திது செப்பி
னானால்

நங்களை யாள நம்பர்
நடம்புரி நாளு மிந்தத்
திங்களின் வருவ தற்றாற்
செய்வதொன் றுண்டு
கேண்மோ.

43

789 திருவிழா எடுத்து நாதர்
திருநட நவிற்று மந்த
ஒருவிழா நாளு மந்தத்
துற்றிடு நாள தாக
மருவியா நின்றன்
மாண்பாம் வரதவென்
றியம்ப வன்னான்
ஒருவியா மகிழ்ச்சி
பொங்க
வுவன்றனைத்தழுவிக்
கொண்டான்.

44

790 பட்டிமா முனிவ விந்தப்
பணிசெயத் தக்க தாகும்
இட்டமா முலகுக்
கெல்லா மிறைவற்கு
மிட்ட மாகும்

முட்டிலா தியற்று கிற்பா
முறையுளி யமரர்க்
கெல்லாம்
ஒட்டவீங் குறுவ யாவு
முஞ்ற்றுமா றியம்பு
கென்றான்.

45

791 விடைமுகத் தவன்சொற்
கேட்டோன் விச்சுவ
கன்மற் கூவி
அடையலர் புரங்கள்
செற்ற வடிகளார்
விழாவுக் கேற்ற
நடைநக மிரத மாதி
நலத்தக வாக்கி வைவேற்
படையவ னைங்கைப்
புத்தேள் படிவமா
தியுஞ்செய் யென்றான்.

46

792 மயன்வரு கென்று கூவி
வளநக ரால யங்கள்
குயினுழை மாட மற்றுங்
கோடணை புரிய வேவி
வயமலி குலிச வேற்கை
மன்னவற் கூவி வேட்ட
பயன்மலி பரிசில்
யார்க்கும் பண்புறக்
கொடுக்க வென்றான். 47

793 அவரவ ராற்றற் கேற்ப
வமலனார் பணிக ளேவி
அவரவர் தந்தையான
வருந்தவன் விடைமு
கத்தோற்
கவரவர் பணியி னிற்ப
வறைந்தன னென்று
தாழ்ந்தான்

அவரவர் பணிகளாக

வனைவரு மாற்றி னாரே

48

794 தகட்டுடன் மீனாய்

முன்னர்த் தவழ்ந்தகோ

முனியு மண்ட

முகட்டையுந் துளைக்கும்

வைவேல்

முனைவன்சண் டீச னாக

மகட்டிடை யசைத்த

பிள்ளை யாதியோ

ருருவத் தோடும்

பகட்டெழி லிரத மற்றும்

பதிட்டைசெய் தமைத்துக்

கொண்டான்.

49

795 பங்குனிப் பருவஞ்

சேர்முன் பக்கத்தி

னிரண்டா நந்தை
தங்குகார்த் திகைநாட்
புல்லந் தடங்கொடி
யேற்றி மைந்தர்
மங்கையு மருங்கு போத
மன்றிடை நடிக்கு மையர்
மங்கல முழங்க வீதி
வயினுலாப் போதச்
செய்தான்.

50

796 வேறு

கொடிநீள் கதலியு
முயர்பூ கமுமதி
குயின்மே லிவர்தர
மலைவித்துக்
கடியார் புகையொளி
கனிசந் தனமலர்
கவினொன் றியபுன

னிறைகும்பம்
படிவே திகையொடு
பயில்கா வணநிரை
படர்தோ ரணநிரை
நிறைவித்த
முடிவா னவர்புகழ்
மணிவீ தியினகர்
முறையா லிறையவன்
வலம்வந்தான்.

51

797 கவிகைக் குளிர்நிழல்
விரியக் கதிர்பொழி
கவரித் திரளிநு
புடைதுள்ளச்
சவிவின் மணிவட
மொளிர்சுற் றுடையன
சாந்தாற் றிகள்பல
ததைகிற்ப

அவிர்விண் ணுடுவின
தளவுங் குறைபட வடரத்
தழனிமிர் தருபந்தங்
குவிமென் முலையவர்
நடனத் தொடுமிறை
குலவீ தியினகர்
வலம்வந்தான்.

52

798 விண்ணா டுடையவ
ரெதிதூ வியவெயில்
விரியும் பலமணி
திடர்செய்ய
மண்ணா டுடையவர்
பரிவாய் மதகரி
வளர்கைத் துளையுமிழ்
புனல்வாரித்
தண்ணார் நதியென
வொழுகச் சரண்பணி

யிமையார் முடியொடு
முடிதாக்கித்
திண்ணார் மணிநிறை
பொடிபட் டுகவணி
திகழ்வீ தியினகர்
வலம்வந்தான்.

53

799 மணிமொய்த் தொளிவிடு
கனகச் சிவிகைதண்
மதிமண் டலமெறுழ்
வளர்பூதம்
பிணிவிட் டலர்மல
ரிரதம் விடைகரி
பிறைவந் திறைகொளும்
இரதத்தோ
டணிமெத் தியசிறை
யன்னம் பரியெழி

லமையிந் திரநல்வி
மானத்துந்
திணிகட் செவியணி
முடியா னொன்பது
தினம்வீ தியினகர்
வலம்வந்தான்.

54

800 ஒன்றோ வியவொரு
பஃதென் றுரைபட
வுறுநாள் கழியும்வை
கறையிஞ்சி
வென்றார் பொறிவலி
வென்றார் பணிசெய
விரைநீர் முதலபி
டேகங்கொண்
டின்றா னடநவில்
பொழுதென் றனைவரு
மெழுநீர் நதிமுழு

கிச்சார்ந்து
நன்றா மொருபஃ
தெனுநாட் சபையெதிர்
தகைமா மணிசெய்மண்
டபநிற்ப.

55

801 அரிதா கியபணி புரிகோ
முனிமுதன் முனிமு
வருமரு கேநிற்ப
வரிவீ ணையினிசை
யுயர்நா ரதமுனி
மகிழ்தும் புருவுட
னெழுவிப்பத்
திரியா வகைபல தாளங்
குறுமுனி திகழா நந்தியு
மினிதொத்த
உரிதா முழவுமந் துவுநந்
தியுமிரு தலையுங் கரமல

802 வருகந் தருவரு மலியுங்
கருடரு மதுரத் துடனிசை
பலபாட

ஒருகந் தழிநிலை யருளா
லருளென வறுதா பதரர
கரவென்னப்

பெருகந் தரர்சிலர்
வளர்சிந் தையின்மறை
பெருவா ரிதியொலி
படவோத

அருகந் தர்கண்முத
லியதுன் மதியரு
மருள்கண் டடிதொழ
வணைகிற்ப.

803 ஆகா வென்பவ ருகூ

வென்பவ ரருகுற்
றரியமெல் லிசைபாட
ஏகா வென்மரும் யோகா
வென்மரு மாகிச் சித்தர்க
ளெதிரேத்தக்
காகா வெனவுர
கர்கள்பன் மணியொளி
களுலத் திசைதிசை
தொழுதாடப்
பாகா மொழியவள் பாகா
விடையொரு பாகா
வெனவவு ணர்கள்பம்ப. 58

804 மன்றா டியகுரு மணியே
யடியவர் மதியா டியகளி
நறவேபொய்
வென்றார் நுகர்சுவை
யமிழ்தே பத்திமை

விளைவார் விளைசிவ
விளைவேபுன்
கன்றா னெனவுயிர்
களின்வைத் தருளிய
கனிவே கருணைசெய்
கனியேயென்
றொன்றா தரவுட
னுரையா விழியினை
யுறைசிந் திடவடி
யவர்தாழ.

59

805 ஒருபா லுமைதன
துருவின் விரவுற
வொருகைத் துடியொலி
யெழுவங்கி
ஒருவா தொருகையி
னொளிரக் கவிதர
வொருகை யொருகர

மமைவெய்த
ஒருதாண் முயலகன்
வெரிநிற் பதிவுற
வொருதாள் குஞ்சித
முறவீசி
ஒருகா ளியின்முகம்
விழிநோக் குறமணி
யொளிரம் பலநட
நவில்கின்றான்.

60

806 தழலொத் தவிர்புரி
சடையெண் டிசைதட
வரவெண் மதியொடு
புன்றுள்ள
அழகொன் றியகுழை
யசையக் குறுநகை
யலரப் புருவமு
முரிவெய்தச்

சுழல்கட் செவியர
விழிவெண் டலைதிணி
தோளிற் றுயல்வர
வதள்பொங்க
உழல்சில் லரிபயின்
மணிநூ புரவொலி
யுறழ்த் திருநட
நவில்கின்றான்.

61

807 பூதங் களுமுறழ் கரணங்
களுமெழு பொறியும்
பொறியினுள்
ளொளியான
பேதங் களும்வரு காலங்
களுமொளி பில்குங்
கலைகளு மொளிவிந்து
நாதங் களுமவை
தருபோ தங்களு

நவில்வே தங்களு
மறியாமே
ஏதங் கொளுமுயிர்
போதங் கெடவிர சதமன்
றிடைநட நவில்கின்றான். 62

808

அளவா யளவத னளவா
யளவத னளவுந் தணிதரு
மளவாகி
அளியா யளியத னளியா
யளியத னளியுந்
தணிதரு மளியாகி
ஒளியா யொளியத
னொளியா யொளியத
னொளியுந் தணிதரு
மொளியாகி
வெளியாய் வெளியதன்

வெளியாய் வெளியதன்
வெளியின் வெளிநட
நடவில்கின்றான்

63

809 ஓரா ணவமுத லிருவல்
வினைமல மூன்றும்
முடன்முத லியநான்கும்
ஆரா வுடலிடை யறுசாக்
கிரமுத லைந்தும்
மநுமுதல் வழியாறுஞ்
சாரா வகையெழு
ஞானம் பெறவரு
டகவெண் ணுநர்பணி
யொன்பானுந்
தேரா வருள்பணி பத்துந்
திகழ்தரு திகழம் பலநட
நவில்கின்றான்.

64

810 ஒருபான் நிசைகளு
 மொன்பா னுருவமு
 மோரெண் வடிவமு
 முலகேழும்
 மருவா நின்றொளி ராறா
 தாரமும் வளரைந்
 தினைகளு மறைநான்குந்
 தருமு வழல்களு
 மிருமைப் பயனொடு
 தானா கியவொரு
 தனிவீடுந்
 தெருள்வா ரிஃதல
 திலையென் றுணர்வுறு
 திகழும் பலநட
 நவில்கின்றான்.

65

811 அஞ்சக் கரமென

வெட்டக் கரமென வாறக்
 கரமென நான்கென்ன
 பிஞ்சக் கரமுத லுருமுன்
 றெனவளர் பேரக்
 கரமுதன் மூன்றென்ன
 நெஞ்சத் துறநவி லீரக்
 கரமென நிலையோ
 ரக்கர மெனநின்ற
 செஞ்சொற் றிறமிரு
 நான்கா கியும்பிற வாயுந்
 திருநட நவில்கின்றான். 66

812 நகரந் திருவடி மகரம்
 வயிறெழி னகுதிண்
 புயம்வக ரஞ்சீர்சால்
 சிகரந் திருமுகம் யகரந்
 திருமுடி சிகரந் துடிகவி
 தருசெங்கை

வகரம் யகரம தபயந்
தருகரம் வளர்தீ நகரநன்
மகரங்கீழ்
உகளும் முயலக
னொளிர்வா சிகைபிர
ணவமா யொருநட
நவில்கின்றான்.

67

813 தோற்றந் துடிதிதி யபயந்
தொலைவெரி தோலா
மறைவுநின் றிடுதாளி
னாற்றுங் கழலினல்
லருளுந் தகநனி நலிமா
யையையுத றிக்கன்ம
நீற்றிக் கருமல மிருவித்
திருவரு ணிலையா
லுயிர்களை
வாங்கிக்கொண்

டாற்றுஞ் சுகவடி வாக்கிப்
பதிவுறு மருளம் பலநட
நவில்கின்றான்.

68

814 அருளோ விலையென
மேலா கியவுயி ரருளான்
முதன்மைய தாயங்கு
மருளா லருள்புரி
தொழில்செய் குவலென
மதியுற் றதனையு
மொருவிப்போய்ப்
பொருளா கியவரு
ளுருவா யதன்முதல்
புகலென் றறிதல்செய்
தருணின்றுந்
தெருளார் சிவமுடன்
விரவிச் சுகமுறு திருவம்
பலநட நவில்கின்றான்.

69

815 வேறு

சோதி மல்கிய விரசத
சபையிற் றூரியத்
தேவளர் வல்லியுந்
தாமும்
போதி யம்பொழிற்
புண்ணிய முதல்வர்
பொருந்தி யத்தநா
ரீசராய் நடிக்கும்
வேத நூபுர
வொலியும்பல் லியமும்
விரிக்கு மின்னிசை
செவித்துளை நிறைப்ப
ஏத மில்லவ ரனைவருங்
கேளா வேங்கி நின்றனர்
திருநடங் காணார்.

70

816 வெள்ளி யம்பலத்

தாட்டயர் முதலே வேத
நாடரும் விழுத்துணைப்
பொருளே
வள்ளி கேள்வனை
யுயிர்த்தமாமணியே
வான வர்க்ககறி யாதவா
னவனே
புள்ளி மான்கரத்
தேந்துவித் தகனே
புடைநெ ருங்குபூ
தப்படை யானே
தள்ளி யெம்வினை
யருண்டங் காட்டாய்
சங்க ராசய போற்றியென்
றிரந்தார்.

71

817 விரையத் தாண்டவங்
கண்ணுறா மெலிவும்

விண்ணெ முந்துநீர்
சுரந்தமா மேகம்
புரையத் தாண்டவங்
காட்டியல் லாது போது
றானெனு
மகிழ்வுங்கொண்
டுள்ளங்
கரையத் தாழ்ந்தவர்
மறைப்பினை மாற்றிக்
கருணை நோக்கெதிர்
வழங்கினார் செய்ய
வரையக் கார்த்தணி
யூர்தொறு மிரந்துண்
டம்ப லத்துநின் றாட்டயர்
முதல்வர்.

72

818 ஊன நாடக

நவீற்றியெவ் வுயிர்க்கு
முறுக ணாணவ
வலிகெடுத் தருளி
ஞான நாடக நவிலுமங்
கணனார் ஞான
நாட்டநன் றருளலு
மலம்போய்
மோன மாதவ முனிவரர்
மூவ ராதி யோரனை
வருமுதிர் நடனத்
தான வானந்தங்
கண்களாற் பருகி யறிவு
ளேயறி வடங்கியொன்
றானார்.

73

819 உரையுங் காயமு
முணர்வுமெட் டாத
ஒருவ ரக்கர மைந்துமே

யுறுப்பாய்
விரைநி லாவிய
போதிசூழ் வரைப்பின்
வெள்ளி யம்பலத்
திணர்த்தபூங் கூந்தல்
வரைய ணங்கொடு
மாட்டயர் நடன
மணிபொன் வானிதி
மனைவியிற் பெரிதும்
பரைதன் பாலராய்ப்
பேணுவார்க் குளதோ
பவஞ்சி வாநந்தம்
பருகுவ தல்லால்.

74

820 பகீர தன்பெருந்
தவத்தினாற் புவியிற்
பரந்த வானதி யகிலமும்
படர்ந்து

முகேரெ னக்குடைந்
தாடநின் றதுபோன்
முதிர்ந்த மாதவ
முனிவரே யல்லால்
தகீர் கணீவிரென்
றொழித்தல்செய் யாது
சார்ந்த வர்க்கெலாஞ்
சகசவா ணவநோய்
உகீரென் றோம்புதாண்
டவந்தெரித் தருளு
மொருவர் தம்பெருங்
கருணையார் தெரிப்பார். 75

821 அகில லோகமு நடுநடுத்
திரங்க வன்று வாதுசெய்
தூர்த்துவ நடன
முகிலி னேர்மிடற்
றிறையவர் காட்ட

முகத்து நாட்டங்கண்
முதிர்நறுங் களப
நகிலி னாட்டிய காளியுந்
தவத்தா னங்கை
பார்ப்பதிக் கொப்பநல்
லுமுவைத்
துகிலி னார்முக
நோக்கிநின் றருளுந் தூய
தாண்டவங்
கண்டுகொண் டிருந்தாள்.

76

822 வேறு

விழிநீருக மெய்யி
னுரோம மிகப்பொ டிப்ப
மொழிவாயின் விளங்க
வெழாது முழங்க
வங்கை

ஒழியாது முகிழ்ப்ப
வுளுற்றிய வாடல்
கண்டோர்
கழிகூர்மகிழ் வானட
மாடுதல் கைக்கொண்
டாரால்

77

823 அயனாடின னாடின
னாரண னாய்ந்த சூலப்
புயனாடின னாடின
னீள்புயல் வேணி யீசன்
மயனாடின னாடினன்
வானவர் தச்ச
னைங்கைக்
கயனாடின னாடின
னாறிரு கையி னேந்தல்.

78

824 விண்ணோர்முழு

தாடினர் விஞ்சைய ராடி
னார்கள்

பண்வீணைய ராடினர்

பன்னக ராடி னார்கள்

எண்மாதிர ராடின

ரெண்மரு மாடி னார்கள்

மண்ணோர்முழு தாடினர்

மாதவ ராடி னார்கள்

79

825 இருகோடி மருத்துவ

ரீரிரண் டோடு நான்கு

வருகோடி வசுக்கள்

வரைந்திடு பத்தொ

டொன்று

தருகோடி யுருத்திரர் சாரு

மிராறு கோடி

அருகாவொளி யாதவர்

நால்வரு மாடி னார்கள்.

80

826 அறுநான்கினி ராயிர
மாமுனி வோர்கள் சித்தர்
உறுசாத்தியர் பூத ரியக்க
ருலப்பில் பேயர்
தெறுதானவர் தெவ்வு
மரக்கர் வேதாளர்
கோள்கள்
எறுழ்நாள்க ளிராசி
யுடுக்களு மாட்ட
யர்ந்தார்.

81

827 மலையாடின வாரிதி
யாடின மன்னு மீரேழ்
உலகாடின வோங்கிய
வண்ட மனைத்து மாட
விலகாத விராட்புரு
டப்பெயர் வேந்து மாடிற்

றிலகீசுர னாடினா

82

டாதவர் யாவ ரம்மா.

828 வேறு

நிருத்த நாடக நேருறக்

காண்டொறுங்

கருத்தின் மிக்க களியா

லனைவருந்

திருத்த மாகத்தஞ் சேவடி

தூக்கிநின்

றருத்தி கூர்தர வாட்டயர்

வேலையில்.

83

829 ஐய நாடக மாட்டயர்

வேகத்தின்

ஐயன் மெய்யி லணிந்த

வராவினம்

ஐயு ணர்வு மயர்ந்து

வருத்தமுற்

றைய வங்க னுமிழ்ந்தன
வாலமே.

84

830 அரையி னன்றித்
தனாக்கை முழுவதும்
புரிவி னாற்புலித்
தோலிறை
போர்த்திட்டாங்
கெரியை வென்றில
குந்திரு மேனியின்
வரிக ளாக வழிந்ததவ்
வாலமே.

85

831 மிண்டு மாலத்தின் வேக
முடற்றலுங்
கண்ட நின்ற கடுவெளிக்
கொண்டதோ
மண்டு பாப்பணி
வாய்விட மோவென

அண்ட ராதி யனைவரு
மஞ்சினார்.

86

832 இரிந்து ளார்சில
ரேங்கின ரோர்சிலர்
பரிந்து காஎன் றிரந்தனர்
பற்பலர்

திருந்து நாடகச்
செவ்வியின் மாய்தலும்
பொருந்த னன்றென்
றிருந்தனர் பற்பலர்.

87

833 ஓசிய வுள்ளமங்
குள்ளவர் யாவர்க்கும்
பசியுந் தாகமும் பம்பிய
தன்னதைக்
கசியு நெஞ்சினர்
கண்ணக லாதமர்
நொசிய நுண்ணிடைப்

834வேறு

தனதொரு கூற்றா
லன்னபூ ரணியைத்
தந்தன ளன்னபூ ரணியும்
வனமுலை யன்னை
மலரடி வணங்கி
மற்றெனக் கருள்பணி
யாவ
தெனவுமை யம்மை
யெம்பிரா னடத்துக்
கெய்திய வனைவரும்
பசியான்
மனமடி வடைந்தா
ரன்னநீ வழங்கி
வளரெனத் திருவருள்
பணித்தாள்.

835 ஒருகரத் தேந்தும்
 பாத்திரத் தன்ன
 மொருகையிற் சராவத்தா
 னள்ளி
 இருள்வளர் கூந்த
 லன்னபூ ரணியங்
 கிட்டன ளொருமுறை
 யதுபொற்
 பெருவரை யென்ன
 வளர்ந்தது கண்டு
 பெருகிய மகிழ்ச்சியா
 னெவரும்
 மருவினர் முகந்து
 வாய்மடுத் துண்டு
 வன்பசி தணிந்தனர்
 மலிந்தார்.

90

836 வரிமுகம் புழுங்கச்

சுடரயில் விடுத்த
 வள்ளிதன்
 கேள்வனாரிரங்கி
 விரைகமழ் வேணீர்
 வியவரிற் கொணர்ந்து
 விடுத்தருந் தாகநோய்
 தணித்தார்
 புரையற வுடலின்
 விரவிய வெப்பம்
 புழைக்கைநீர் துளிக்குமா
 றுயிர்த்துத்
 தரையிடை யெவருங்
 குளிர்ப்பமேற் படுத்துத்
 தந்திமா முகத்தவன்
 றணித்தான்.

91

837 அஞ்சலை யஞ்ச
 லென்றிரி குநரை

யங்கையா லமைத்தனன்
வீரன்

எஞ்சலு றாமை
யிரிந்தவர் வருகென்
றிசைபுறக் கூவினன்
வடுகன்

தஞ்சமு றாமை
யவரவர்க்கிடங்கள்
சமைத்தனன் கேத்திர
பாலன்

மஞ்சிவர் நகரங்
காவல்செய் தண்டி
வருத்தங்கள் வினாயருள்
புரிந்தான்.

92

838 வேறு

அனைவரு மகிழ்ச்சி
கூர்ந்தா ரம்பலத் தாடு

மையர்
அனையவர் முகத்தி
னோக்கி யருளினா
லருளிச் செய்வார்
வனைபுகழ் மன்ற மீதின்
வயக்கிய நடன
மென்றுங்
கனைகட லுலகில்
யாங்கு மொருவர்க்குங்
காட்டி லேமால்.

93

839 ஞானத்தா னம்மை யன்றி
வேறொன்று நாடாச்
சிந்தை
மோனத்தா னுயர்ந்த
தண்டி மொய்த்தநம்
மருளா லென்றும்
வானத்தார் வணங்கக்

காவன் மருவுமீம் முத்தி
வைப்பின்
மீனத்தாம் விழவு நோக்கி
வியந்தனி ராத லாலே. 94

840 மும்மல மிரிய விந்த
முதிர்சுவை நடனங்
காணச்
செம்மலும் பெற்றீ
ரின்னுஞ் சிந்தையின்
வேட்ட வெல்லாங்
கொம்மென விரைந்து
கொண்மி னென்றனர்
குவளைக் கண்டர்
தம்மடி வணங்கி யாருந்
தனித்தனி வரங்கள்
கொள்வார். 95

841 கரமலர் முகிழ்த்துத்

தாழ்ந்து காலவ முனிவன்
சொல்வன்

அரவக லக்கு லார்த

மாசையு நிலனு

பொன்னும்

புரவியல் போக முற்றும்

புரையெனப் போக்கி

யென்னை

வரமலி யடியினீழல்

வைத்தனை யேனு

மெந்தாய்.

96

842 இரவிமுன் விளக்குக்

காட்டா தாயினு

மிருக்குங் காறும்

விரையு மதனைக்

கண்கள் வித்தக மாகு

மன்றே

பரருறு பயத்த தாகும்
படிவமு மெனக்கற்
றாமாற்
கரவுசெய் தருளல்
வேண்டுங் கடல்புரை
கருணை வாழ்வே.

97

843 திருவருள் புரிந்த
ஞான்றுஞ் சிறியனே
னிரந்தே னீதன்
றருடணங் காட்டிப்
பின்ன ரறைந்தவா புரிது
மென்னக்
கருணையி னுரைத்தி
யின்பக் காமர்நா டகமுங்
கண்டேன்
மருள்வள ருடல மின்னே
மாற்றுதல் வழக்கே

844 புறக்கணி யாத வண்ணம்

பூரணன் கடைக்க

ணித்தான்

சிறக்கணித் திட்ட

யாக்கை தீர்ந்தது

முனிவன் வல்லே

மறக்கணித் தடர்ப்ப

மேலே வருவினை

யின்றி யொன்றாய்

அறக்கணித் தருளு

மின்பத் தவசமா யழுந்தி

னானே.

845 கவலையும் பிறவி

வேலை கடந்திடுந்

தொள்ள மான

தவலரு வெள்ளி

மன்றின் றனிநடங்
காணும் பேறு
சவலையி லாத சேடன்
றன்னினாந் தகைமை
யுண்ணிக்
குவலய நிறத்து மேனிக்
கோமுனி வியந்து
பின்னர்.

100

846 கடகரி யுரிவைப்
போர்வைக் கண்ணுதல்
பாதம்போற்றி
நடனமில் வெள்ளி
மன்றி னாடொறு மடிய
னேற்கும்
உடலிது கழிநாட் காறு
முஞ்றுதல் வேண்டு
மென்றான்

அடலைகொண் டணிந்த
பெம்மா னங்ஙன மாக
வென்றான்.

101

847 நாகத்தார் மருமத் தண்ண
னடனமிங் கெய்தும்
பேறு
மோகத்தா னன்றே
யென்று மோகத்தாள்
பாத முன்னி
மாகத்தார் வியப்ப
மைநூற் றனையவார்
கூந்தன் மங்கை
பாகத்தான் சரணந்
தாழ்ந்து பட்டிமா
முனிவன் சொல்வான்.

102

848 இத்தலத் திருக்கை

யோர்க்கு மித்தலந்
தரிசித்தோர்க்கும்
உத்தம நடனங் காணு
முறுதவத் தவர்க்கு மீளா
முத்தியை யளிக்க நின்றி
முக்கணா வேட்டு
ளார்கட்

கத்தமும் பொருளு
மின்பு மிவையுநன்
றருளல் வேண்டும்.

103

849 அள்ளலம் படுக ரான
வணங்கினர் போக
வாழ்க்கை
எள்ளிநா னடன
மொன்றே கண்டுகொண்
டிருத்தல் வேண்டும்
வள்ளலே யென்றி

ரந்தான் வரமெலா
மளித்து நீண்ட
வெள்ளியம் பலத்து
ளாடும் விகிர்தன்மற்
றிதுவு நல்கும்.

104

850 படைப்பினை வேட்டு

நம்பாற் படர்ந்தனை
யாத லாலே
இடைப்படும்
படைப்போர் கூற்றா
னெய்துமுன் னுருவந்
தாங்கிக்
கடைப்படா தங்கி ருந்து
கடைப்பட வாக்கு நந்தங்
கொடிப்பெரு நடன
நாளுங் சும்பிடிவ்
வுருவி னீங்கே.

105

851 மாயனுந் தொல்லை
மேனி வாய்ப்புறக்
கொண்டோர் கூற்றாற்
பாயபல் லுயிரை
யெல்லாம் பாற்கடல்
துயின்று காத்துத்
தூயவீவ் வடிவி னீங்குச்
சுடரொளி வெள்ளி
மன்றின்
நேயநன் னடன நாளு
நியதிகொண் டினிது
காண்க.

106

852 சூரனா லச்ச மெய்திச்
சுரர்கள்வந் தபய மெய்த
வாரநா மளித்துக் காத்து
வதிவித்துச் சூர னாவி

ஆரனாண் முலைப்பா
லுண்ட வமரனால்
விளித்தா மற்றால்
தீரமாங் காஞ்சி வைப்பிற்
சிவனுநர்க் கிடும்பை
யில்லை.

107

853

பகையினான் மண்ணை
தன்னாற் பார்த்திவர்
தம்மா னோயால்
தகைசெயு மனுவால்
வானோர் தங்களா
லவுணர் தம்மான்
மிகைசெயு மரக்க ரானும்
விலங்குசெந் துக்க
ளானும்
புகையழ லானு மீங்குப்

புல்லுநர்க் கச்ச மின்றே. 108

854 எந்தமைக் குறித்து நீசெ
யெரியழற் குண்டத்
தென்றுங்
கந்தவெண் பூதித்
தோற்றங் கழிவின்றி
வளர்வ தாக
வந்தவெண் பூதி போற்று
மவர்களும் வேட்ட
தெய்திப்
பந்தமுற் றிரியச் சொன்ன
பொருளினாம் பயமுந்
தீர்வார். 109

855 ஆனந்த நடன நோக்கி
அனைவரு நம்மைப்
போல
ஆனந்த முளத்தி னீட

வாட்டயர்ந் தனர்க
ளன்றே
ஆனந்த மருளு நம்மு
னன்னண மாடு
வோர்க்கும்
ஆனந்த முறுக வேட்ட
பொருள்களு மடுப்ப
தாக.

110

856 என்றிறை வரங்க ணல்க
விட்டகா மியம்வேட்
டோரும்
ஒன்றுவேட் டோரு
மன்றி னுறுநடம்
வேட்டோர் யாரும்
நன்றிசெய் முனிவர்
வாங்கு நல்வர நமக்குஞ்
சாலு

மன்றவென் றிரந்து வேறு
வரங்கொளா தமைதி
பெற்றார்.

111

857 ஒன்பதோ டேழு கையி
னொளிர் படை தாங்கி
நம்பன்
மன்பதைக் கிரங்கி யாட
மலர்புரை கரங்க
ளெட்டின்
மின்படை தாங்கி வாது
விளைத்துமுன் னாணி
நின்று
பின்பரு ணடனங் கண்ட
பெய்வளை வணங்கிக்
கூறும்.

112

858 தெவ்வரை முருக்குஞ்
சூலத் தேவனே போதி

சூழ்ந்த
இவ்வரைப் பிடைநின்
றோங்கு மிரசுத மன்றி
னாயேற்
கொவ்வரு நடனங்
காண்டன் முதன்மையை
யுறுத்தா யன்றே
எவ்வெவ நாளு மீங்கிம்
முதன்மையா னுறுக
வென்றான்.

113

859 அன்னண மாக வென்றா
ரமலனா ரதனைக் கேட்ட
மின்னிழை யுமையாள்
காளி மிளிர்முக நோக்கி
யாடத்
தன்னுளத் தரும்பு மூடல்
புலவியாய் வரந்தா

னல்கப்

பின்னது துனியாய் நீடப்

பெரிதுமற் றிதனைச்

செய்தாள்.

114

860 வேறு

நாடகங் காண்டலின்

முதன்மை நம்மது

பாடகத் தளிரடிப் பாவை

மற்றவள்

பீடுறக் கொள்ளுமே

யென்று பிஞ்ஞுக

னோடுசெம் பொன்னிக

ருருவி னீங்கினாள்.

115

861 பரிசனம் பரதங்கண்

டிறைஞ்சு மாதவர்

வரிசைசெ யமுதர்கண்

மற்று ளோரையுங்

கரிசிறன் கணங்களாற்
காதிக் கொண்டுபோய்ப்
புரிசடைக் கடவுளைப்
புலம்பு செய்தனள்.

116

862 வாயிலாற் றுனியினை
மாற்றி தாதைநற்
றாயிலா னயமொழி தந்து
புல்லுநீஇ
நீயிலா திருத்துமே
நிகழ்முக் கோணமெய்க்
கோயிலா யென்றவள்
குளிர்ப்பக் கூறுமால்.

117

863 பல்வகை மன்றினுட்
பத்தர்க் கின்னருள்
நல்வகை மன்றுநல்
லனவ வற்றுளுஞ்

சொல்வளர் நஞ்சிறார்
தொழுது போற்றிய
எல்வளர் மன்றெமக்
கினிய வாகுமால்.

118

864 எமதுருத் தோன்றியெஞ்
சிறார்க ளாகிய
கமலனு நேமியுங்
கழிப்பி வல்வினை
விமலதை யடைந்துமெய்
நடனம் போற்றுறுந்
தமரமன் றிதுதக வுயர்ந்த
தாயினும்.

119

865 ஓங்கிய விராத
வோங்கன் மீமிசைத்
தாங்கிய விரசத சபையை
நேர்வதன்

றாங்கது பிரமர்நா ரணர
ளப்பிலார்
நீங்கிய தொழிலராய்ப்
போற்ற நின்றதே.

120

866 ஆக்கலு மழித்தலு மாய
ஆழ்வினை
நீக்கமில் லார்தொழ
நின்ற விச்சபை
ஊக்கிய நடமுவுள்
காண்க வச்சபைத்
தாக்கரு நடனநீ தகவிற்
காண்கவே.

121

867 இச்சபை நாடகத் தின்று
போலெறுழ்ப்
பொச்சமில் காளிதான்
போற்று மேல்வையின்
முச்சகந் தொழுதெழு

முதல்வி யென்றுநம்
அச்சொடும்
விரவியொன் றாதி
தாழவே.

122

868 என்னநல் வரமுமைக்
கினிது நல்கினான்
அன்னமும் பன்றியு
மறிவொ ணாதவன்
மின்னிய விரசத வெற்பி
னூழியு
மன்னிய விரசத மன்றிற்
றோன்றினான்.

123

869 எண்ணிலர் பிரமர்க்
ளெண்ணி னாரணர்
எண்ணில ரிந்திர
ரெவரும் போற்றுற
எண்ணில்பல் லியநனி

யியம்ப வாடினாள்
எண்ணிலாக்
கருணையெம் பிராட்டி
காணவே.

124

870 முழங்கின துந்துபி
முனிவ ரார்த்தனர்
தழங்கின சிலம்பொலி
தாள மேங்கின
வழங்கின நரம்பிசை
வங்கி யத்திசை
பழங்கணி லெதிரொலி
பறம்பு செய்யவே. 5

125

871

ஆடினர் சிலரெதி ராடி
யாரணம்
பாடினர் சிலர்மறை பாடி
யின்னருள்

கூடினர் சிலரருள் கூடி
யானந்த
நீடினர் சிலரிறை
நிருத்தம் போற்றினார்.

126

872 வரையெலாந் தாண்டவ
நாத மல்கிபின்
தரையெலாம் பரத்தலிற்
றரையு ளார்சிலர்
உரையெலாங்
கடந்தொளி ரொருவன்
குன்றினும்
புரையெலாந் தபப்புந்
தாடல் போற்றினார்.

127

873 அன்றுபோ லென்றுமவ்
விரண்டு மன்றினும்
மன்றலங் கடுக்கைவார்

சடிலத் தெம்பிரான்
நின்றருள் நாடக
நிகழ்த்து மாருயிர்க்
கொன்றிய மலப்பிணி
யோட்டந் தெய்க்கவே.

128

874 இருசபை யிடத்தினு
மீண்டு நாதங்கள்
ஒருமுறை செவியுறத்
தவமு ஞற்றினோர்க்
கருள்பெற யோகுழந்
தாங்குக் கேட்குமப்
பொருவினா தமும்புறக்
கணிக்கும் பெற்றித்தே.

129

875 மன்றினைச் சேயிடை
யிருந்து வாழ்த்தினும்
ஒன்றிய திசையுற
நோக்கித் தாழினும்

நன்றெதிர் நோக்கினார்
நவிற்றக் கேட்பினும்
அன்றிய காதர மவர்கட்
கில்லையே.

130

876 அற்றைநா ளந்திவந்
தணைய வண்ணலார்க்
குற்றபூ சனைநனி
யுளுற்றி மாதவர்
பொற்றவெண்
கயிலையம் பொருப்பி
லேற்றினார்
கொற்றவீ தியைவலங்
கொள்ளச் செய்தனர்.

131

877 மன்றிடைத் திருவுரு
வரதன் வைகிய
தன்றைவார்
கொடிப்படப் பெற்றந்

தாழ்த்தினார்
வென்றபூங் கழலடி
வேந்த ராதியோர்
நன்றுதம் மிருக்கையை
நண்ணி வாழ்ந்தனர்.

132

878 பத்திசெய் கோமுனி
பட்டி மாமுனி
உத்தம ரிருவரு முறுதங்
கூற்றினாற்
கொத்துறு வையகங்
குயிற்றிக் காத்தருள்
வித்தக னடந்தொழு
நியம மேவினார்.

133

879 உலகமுற் றுயிர்த்தரு
ளுமையுந் தானுமாய்
அலகில்பல் லுயிர்க்குநல்

லறிவு நண்ணுமா
றிலகிய விரசத மன்றி
னென்றுநந்
தலைவனைந்
தொழினடந் தரநின்
றானரோ.

134

880

நாயகன் விழவுநா
டகமுங் கண்டுமுன்
பாயமெய்த் தவத்தினர்
பலரு முய்ந்தனர்
ஆயவக் கதைபுகன் றடிய
னேனுமின்
றேயும்வல் வினைப்பவ
மிரித்திட் டுய்ந்துளேன்.

135

881 அளவினைக் கடந்தொளி

ரமல னாடகத்
தளவினை யென்னறிந்
தறைந்து ளேனென்றான்
துளவினை யணிந்தவ
ணாய தூமுனி
வளவினை தபுமடி
வழுத்துஞ் சூதனே.

136

882 உய்ந்தன மடியரே
மெழுமைத் தோற்றத்தும்
உய்ந்தன மெனப்பணிந்
துறுவர் கூறுவார்
மைந்துடைச் சூரினாம்
வானு ளோர்பயஞ்
சிந்திய தென்றுமுன்
றெரிக்கப் பட்டதே.

137

883 அக்கதை விளங்குமா
றருள்வ தென்றனர்

பொக்கமின் முனிவரர்
புகறல் கேட்டலுங்
கொக்கிற கணிந்தொரு
கோலங் கொண்டருள்
நக்கனை யுளத்துறீஇ
நவிலுஞ் சூதனே.

138

நிருத்தப் படலம் முற்றியது.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 883

-----

13. அபயப் படலம் (884-923)

884 முக்க ணக்கனை மும்மத
வேழத்தின்
தொக்க ணிந்த
சுருதித்தலைவனை

ம்க்கு வேற்றுமை
செய்துவிண் ணோரொடுந்
தக்க யாகஞ் சமைத்தனன்
தக்கனே.

1

885 மாறு பட்டமை நோக்கிய
வள்ளலார்
ஏறு பட்ட வெறுழ்வலி
வீரனால்
ஊறு பட்டொழி
வெய்தவிண் ணோர்மகம்
நீறு பட்டற நிக்கிர
கஞ்செய்தார்.

2

886 பகைஞ் ணோடுடன்
பட்டதொர் பாதக
மிகைத ணிந்தது வீரன்
சவட்டலால்
தகைகொண் டெஞ்சிய

பாதகத் தின்பயன்
நுகர்வித் தெநொடிப்
பானுளத் தெண்ணினார். 3

887 மாயை பாங்கர்மறுவறு
காசிபன்
நேய மாகி நிறையழி
காதலில்
தோயமூவரைத்
தோற்றினர் சூரனே
சீய மாமுகன் றரகச்
செம்மலே.

4

888 மோஅ மாமல
மூன்றுமொத் தன்னவர்
பாக சாதன னெஞ்சம்
பதைப்புற
யாக மாக்க விசாரத்

தியற்றினார்

ஏக நாத னிடைவரம்

5

வாங்கினார்.

889 எண்மர் வன்மை

யிளக்கினர் மாலயன்

திண்மை முற்றஞ்

சிதைத்தன ரிந்திரன்

கண்ம லர்த்தலை வன்க

ணுறுந்தொகை

உண்மை யண்ட

மொராணை செலுத்தினார் 6

890 தான வர்க்குத் தகைமை

பெருக்கினார்

வான வர்க்கு வருத்தந்

திருத்தினார்

கான மல்க கற்பக

நாடெலாம்

உன மல்க வொலிதழ்
லூட்டினார்.

7

891 இன்ன வாறவரின்னல்
விளைத்தலிற்
பன்ன கத்தின் பறைவிழ்த்
தாக்கிய
மன்ன னாதியர் வைகிட
மற்றனர்
கன்னி பாஅன்
கயிலையைச் சார்ந்தனர்.

8

2 வெள்ளி யங்கிரி வித்தக
வெங்களை
அள்ளி யுண்ணினல்
லாற்கத மாறிலாத்
தொள்ளை யுள்ளத்துச்
சூரனை யஞ்சினேம்
பொள்ளெ னப்புரட்

டாயெனத் தாழ்ந்தனர்.

9

893 கருடன் றாக்கிய கட்செவி

போலவுந்

தருமன் றாக்கு நரகர்

தகையவும்

வெருவு முள்ளத்த

ராயவிண்

ணோர்க்கெலாங்

கருனை நாதர்

கடைக்கணித் தோதுவார். 10

894 தக்க னோடு மகத்திற்

றருக்கிய

மிக்க பாவம் விளித்திலி

ராதலால்

தொக்க செல்லற்

றுலைத்தனி ரிவ்வெலாம்

பக்கு விட்டறப் பன்னுதுங்

895 வேறு

மாயவனே நின்னாலும்
மறையவனே நின்னாலு
மலர்க்கண் மெய்யின்
மேயவனே நின்னாலும்
விண்ணவரே நும்மாலும்
விளியா வாற்றல்
ஆயவனை யெவராலு
மடர்ப்பரிது நமதுவிழி
யழலிற் றோன்றுஞ்
சேயவனை யல்லாது
தேவர்கா ளவன்வருநா
லளவு நீயிர்

12

896 வீங்குபுக ழாதிபுரி
யென்றொருவைப்
புளததனில் விரவி

வாழ்வார்க்
கேங்கலுறு மிடரில்லைப்
பிணியில்லைப்
பயமில்லை யிலம்பா
டில்லை
தேங்கலுறும் புகழுண்டு
வலியுண்டு நலமுண்டு
தேக முண்டு
தாங்கலுரும் ப்பேரின்ப
முளதாகும் தயங்கியவத்
தலத்தைச் சார்மின்

13

897 ஆவயிற்சென்

றடுத்தலொடு மரியபா
தகநும்மை யகல்வ தாகு
மாவலியி னவுணர்பிரான்
றண்டமுநும்
வயினினிமேன் மருவா

சூட்டுச்
சேவல்வல
முயார்த்தவச்சுஞ்ஞ
சிறுவரையி னுமக்கிரங்கித்
தெவ்வைச் சாடு
மேவலரை வலியழிக்கு
மருதவரை யவணுளது
வேக வென்றார்.

14

898 வேறு

வெள்ள நதியிற் பிள்ளை
வெண்மதி
தொள்ள மென்ன நள்ளுந்
தூமுடி
வல்லல் விள்ள மருத
மால்வரை
கொள்ளு மொள்ளல் கூரு
கென்றனர்.

899 சிறகர் வண்டு சென்று

வீழ்கலா

நறவ மாலைநாறுந்

தோளிநார்க்

குறவி னுள்ல மோகை

கொள்ளமெய்

அறவன் மேன்மை யறத

லுற்றனன்.

900 முருக னென்னு

மொய்கொண்

மொய்ம்பினான்

உருகு மன்பர்க் குதவி

செய்யவே

பெருகு காமர்ப் பிறங்க

லாயினான்

அருகின் வேலு மருத

மாயதே.

17

901 மருத வண்டு மலர்ப்பொ
தம்பரின்

மருதம் பாட வாய்ந்த

வேள்வரை

மருத நின்ற மறுவில்

காடிசியான்

மருத வோங்அ லென்ன

மன்னுமே. 8

18

902 கால வங்கிக் கடவுள்

வேணியிற்

சால வைகுந் தண்பு னனதி

ஞாலம் வண்டு நண்ணும்

வேர்வழி

மூலம் வந்து முன்ன

கின்றதே.

19

903 வேறு

அத்தகு தீர்த்த வரவினைக்
கேட்டோ ரணிவளர்
நம்முல குறுவர்
அத்தகு தீர்த்தங் கண்ணுறக்
கண்டோ ரழகிய நமதரு
கிருப்பர்
அத்தகு தீர்த்தம் படிந்தவர்
நந்த மழிவிலாத் திருவுரு
வெடுப்பர்
அத்தகு தீர்த்தம்
பருகினோர் நந்த
மடியிணை நீழல்விட்
டகலார்.

20

904 மண்ணிகோட் பட்டோர்
மண்னையி னகல்வர்

மகவிலார் மகவினைப்
பெறுவர்
கண்ணொளி யிகந்தார்
கண்ணொளி படைப்பர்
மண்ணிகோட் பட்டோர்
மண்னையி னகல்வர்

கவினிலார் கவினுருத்
திகழ்வார்
பெண்ணைல மிழந்தார்
பெண்ணைல முறுவர்
மண்ணிகோட் பட்டோர்
மண்னையி னகல்வர்

பிணியினர் பிணியில
ராவர்
எண்ணிய வரங்கள்
எண்ணியாங் கியைவ
மண்ணிகோட் பட்டோர்

மண்ணையி னகல்வர்

ரெனைவரு

21

மனையதீர்த் தத்தால்.

905 கசியிலா ததனைத்

தொட்டிடின் வறக்குஞ்

சுசிசெயிற் பண்டுபோற்

சுரக்குங்

கசிவுறு முள்ளத் தடியவர்க்

கெம்பாற் கலப்புறக்

கரையழிந் தெழுந்த

வரிபெறு மன்பி

னுருப்ப்வை வேனில்

வைகிய பொழுதும்வற்

றாத

நொசிவறு தீர்த்த மதுதனை

மருத தீர்த்தமென் றகிலமு

நொடிக்கும்.

906 ஆங்கத னயலே கன்னிகை
 தீர்த்த மதனய லேகந்த
 தீர்த்தம்
 ஈங்கிவை மூன்றுந்
 தென்புறச் சார லிருப்பன
 வடபுறச் சாரல்
 ஓங்கிய வனும
 தீர்த்தமொன் றுளத
 லுமைமக னிருக்கையின்
 மேல்பால்
 தாங்கிய வுச்சி வரையிடை
 யுளது சரவணப்
 பொய்கையென் றொன்று. 23

907 அருச்சுன தீர்த்தம்
 போலவே யுரைத்த
 தீர்த்தமு மறமுத னான்கும்

வருத்தமொன் றின்றி
யளிப்பன வாகும் வைகலு
மவ்வரைச்சாரல்
உருத்திகழ் காம தேனுவுற்
றுலாவி யறுபசி யிரிதர
மேய்ந்து
மருத்திகழ் தீர்த்தம்
பருகிநீள் சோலை
மலர்நிழ லயர்வுயிர்ப்
பதுவே.

24

908 உம்பர்கா ளந்த

வரையினைக் கண்டோ
ருவப்புறக் கேட்டவர்
பணிந்தோர்
வம்புலாங் கடப்பந்
தாரினா னாங்கு வதிதரு
முருவழி படுவோர்

செம்பொனா திகளாற்
றிருப்பணி பிறவுஞ்
செய்பவ ரிவரெலாஞ்
செயிர்தீர்ந்
திம்பரி னெதிரில் செவரா
யும்ப ரின்பெலாங்
கைக்கொல்வ ரெளிதின்.

25

909 உத்தம மாகி யொளிநுநம்
முகங்களோரைந்து
முமைமுக மொன்றும்
வித்தக மின்றி யவன்முக
மாறாய் விளங்கின
வாதலா னமரீர்
சத்தியஞ் சிவமு
மெனநினைந் தயில்வேற்
சண்முகன் சரணமே சரணா

அத்தகு வரையி
னருந்தவம் புரிமி
னவனருள் வழங்குவ
னென்றான்.

26

910 வேறு

அண்ண லாரருள்
செய்தலும்
எண்ண முற்றிய தின்றென
விண்ணு ளார்கள்
வியந்தனர்
மண்ணி னேக வலித்தனர்.

27

911 விமல னார்விடை

பெற்றனர்
கமல வாவி கலந்ததோர்
அமல னாதி புரத்தினைச்
சமல நோயறச் சார்ந்தனர்.

28

- 912 காஞ்சி மாநதி கண்டனர்
வாஞ்சை யோடும்
வணங்கினர்
பான்ச சன்னிய பாணிய 29
னஞ்சு ராதிப னாதியோர்.
- 913 பரந்த தோயம் படிந்தனர்
சுரந்த காத றுளும்பமெய்
நிரந்த ரித்தனர் நீற்றணி
அரந்தை தீர்கட
னாற்றினார். 30
- 914 கோயி லைகுறு குற்றனர்
வாயின் முன்னர்
வணங்கினார்
தாயி னுந்தயை யுய்த்தருள்
நாய னாரெதிர்
நண்ணினார். 31
- 915 அமிழ்த லிங்கத்தி

னாதியை
அமிழ்த ரானவ
ரன்புகொண்
டமிழ்த மெல்லிசை
யாற்றுதித்
தமிழ்த வின்னரு
ளார்ந்தனர்.

32

916 சூர னச்சந் தொலைத்தனர்
வார மன்றும் வனங்கினர்
சாரல் வெள்ளிச்
சயிலமேல்
நார வேணியை
நண்ணினார். 3

33

917 கண்டு கண்கள்
கலுழ்ந்தனர்
தண்டெ னத்தரை
வீழ்ந்தனர்

கொண்ட வன்பிற்
குனித்தனர்
அண்ட காவென்
றரற்றினர்.

34

918 நல்ல காஞ்சி நதிக்கரை
எல்லை முற்று
மிருக்கைகொண்
டொல்லி லிங்க
முறத்தழீஇ
வல்ல பூசை வயக்குவார்.

35

919 வேறு.

நாரன னொருபாற் பூசை
நடத்தின னளின மேய
ஆரண னொருபாற் பூசை
யமைத்தன னவிரும்
வெள்ளை
வாரன னொருபாற் பூசை

வளர்த்தனன் மல்கு
வானோர்
சாரண னொருபாற் பூசை
சமைத்தனர் தழைத்த
வன்பால்.

36

920 விஞ்சையர் கருடர் வீணை
வித்தகர் யோகர் சித்தர்
அஞ்சையு மடக்கு
மாண்மை யருந்தவ
முனிவர் யாரு
நெஞ்சிடை யறுதி யன்பி
னிறையொடு வேறுவேறு
தஞ்செய லடங்க வீசன்
றனிச்செயற் பூசை
செய்தார்.

37

921 அவன்வரை யுமையா
ளோங்க லவிரொளி

வெள்ளி வெற்புப்
புயனிகர் மேனிச்
செல்வன் பொருப்புயர்
மருதக் குன்றென்
றியலுமைந் தடுக்கன்
மாட்டு மிருகம்புனற்
றீர்ஹ்ட்தந் தோறும்
வயமரு ளிறைவ னார்த
மலரடி பூசித் தாரால்

38

922 துவன்றியன் னவர்க
ளன்பிற் றொழுஞ்சிவக்
குறியு ளொன்றிற்
பவன்றனை நினைந்து
போற்றும் பண்பினர்
பகையுந் தேயுங்
கவன்றவுட் பயமுந் தீருங்
கதியவர்க் கொல்லை

யெய்தும்
புவன்றன தடியி னீழற்
பொருவில்வாழ்க்
கையுமுண் டாமால்.

39

923 விண்ணவர்க் கபய நல்கி
விமலனா ரச்சந் தீர்த்த
வண்ணமீ தறிமி னென்று
மாதவர்க் கியம்பிச் சூதன்
பண்ணவர்க் கிரங்கிச்
சூரைப் பறந்தலைப்
படுத்து மாட்டுந்
திண்ணிய மணியே
லண்ணல் செயலினைத்
தொகுக்க லுற்றான்.

40

அபயப் படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் – 923

---

14. மருதவரைப்படலம் (924-1070)

- 924 கருது வார்க்குக் களிதர
வல்லது
பொருது வார்க்குப்
புயவலி யீவது
சுருதி நீண்முடி
போல்வது தூய்மையின்
மருத வோங்கல்
வளத்திற் பெரியதே. 1 1
- 925 காம னுக்குநற் கட்டழ
சுய்ப்பது
நாம கட்டுங்
கலைநவில் விப்பது

பூம கட்டுஞ்செல்
வம்புணர் விப்பது
போர்ம கட்கும்வன்
போர்த்திறஞ் சேர்ப்பது. 2

926 எண்ணு வார்த மிடர்க
டவிர்ப்பது
கண்ணிற் கண்டோர்
கருத்தி னிருப்பது
விண்ணாங் குத்தி
மிளிர்ந்த முடியது
பண்ணை வண்டு
பயில்பொழி லுள்ளது. 3

927 கால காலனுங் காமுற
நிற்பது
கோல மானவன்
கும்பிடப் பட்டது
ஞால மீன்றவ

னாணுறத் தக்கது
வேல னேயுரு வான
வியப்பது.

4

928 பத்தர் கோமுனி பட்டி
முனிவனு
நித்த நித்த நிரந்தரித்
துள்ளது
சித்தர் வானவர் திப்பிய
மாதவர்
சுத்த யோகியர் சூழ்ந்த
பரப்பது.

5

929 எண்மைத் தாய
தொழில்சற் றியற்றினும்
வண்மைத் தாக
வரும்பய னுய்ப்பது
திண்மைத் தாகிய தீமை
பெருக்கினும்

நுண்மைத் தாக
நுவலுமுன் மாய்ப்பது.

6

930 வாழை மென்கனி
மந்திய யின்றுபோய்த்
தாழை தாவச் சடசட
வீழ்கனி
கூழை வன்குரக்
குக்குலங் கொண்டுசுற்
பூழை யூடு புகுதுமொர்
பாலெலாம்.

7

931 கன்னி காரங்
கருத்துணர்ப் பாடலம்
வன்னி கொன்றைமந்
தாரங் குராமராப்
புன்னை பிண்டி
பொரியரைக் கூவிளம்

மன்னு நந்த
வனங்களொர்
பாலெலாம்.

8

932

மயிலை மாலதி
மல்லிகை பித்திகை
அயின்மு கைத்தள
வங்குள விக்குலம்
பயிலு மாதவி பம்பிய
சூழலின்
இயலும் வண்டி
னிசையொரு
பாலெலாம்.

9

933 நரந்த மென்கனி
நாவலந் தீங்கனி
கரந்து மண்ணுட்

கனிபல வின்கனி
நிரந்த முந்திரி கைக்கனி
நித்தலுஞ்
சுரந்து வாசஞ்
சுலாவுமொர்
பாலெலாம்.

10

934 ஏல மேயில வங்கங்கச்
சோலந்தக்
கோல மாஞ்சியுங்
குங்கும முங்கடி
கால நின்ற கருப்புர
வாழையும்
ஞாலம் வெள்ளவநன்
றாகுமொர் பாலெலாம்.

11

935 நாக நீண்முழை
நாகங்கண் டச்சுற
நாக தாளியி னன்கனி

பாம்பெனத்
தோகை மஞ்ஞை
தொடர்ந்துமுன்
கொத்திநின்
றாக மோட
வுலைக்குமொர்
பாலெலாம்.

12

936 சரோரு கங்களு நீலமுந்
தங்கிய
பரோடை நீரொடு
மட்டை பருகுதோல்
உரோம நீண்மரத்
தொண்குழை
வாய்மடுத்
தரோக மெய்திய
தீர்க்குமொர்

937 கனையெ ருமைம
 ரங்கள் கனைத்தலுங்
 கனையெ ருமையெ
 னக்கதழ் வேங்கையங்
 கனைநல் லார்மனு
 வாற்கட்டப் பட்டன
 கனைம லர்ப்பொழில்
 காட்டுமொர்
 பாலெலாம்.

938 காய வாழ்க்கையர் காய
 மிவையல
 மாய மென்கொலிவ்
 வன்மரம் வைகலுஞ்
 சாயை யில்லெனச்
 சார்ந்த வரையுறச்

சாயை யில்லாத்
தருக்களொர்
பாலெலாம்.

15

939 விடபத் தேறிநின்
றார்க்கு விழாக்களுங்
கடக வேழமுங் காமரு
தேர்களுந்
தொடர்பி னேனவுந்
தோற்றி விடுத்திடி
னடலை யாக்குநற்
றாருவொர் பாலெலாம். 16

940 சருகு காய்கனை
வெள்ளவத் தனாதுழை
விரவு வாரை விளாரிற்
றணிந்தடித்
தரவிற் சீறிநல் லாவி
மடித்திடு

முரனி லாவும் ரமொரு
பலெலாம். 17

941

சுவானக் குட்டிக
டொக்க வெனப்புக்க
கவான்வ ரைத்தலைக்
கண்ட புலிப்பறழ்
சுவானக் குட்டியிற்
காய்பல தோற்றிய
சுவானக் குட்டிம
ரமொரு பாலெலாம். 18

942

வழுத்தும் வேடம
காரின மானுடம்
பழுத்து நிற்பன
பார்த்துக் கிலுத்தத்தைக்
குழுக்கொண் டாடநும்
பிள்ளையுங்

கூட்டுகென்

றொழுக்கத் தோடுமி

ரப்பொரு பலலாம்.

19

943 தங்கு லத்துறுந் தையல

ராமென

வெங்கு லக்கொடு

வில்லினர் பேதையர்

மங்குல் சூழ்வரை

யின்மகண்

மாவைக்கண்

டிங்கு வம்மின்க

ளென்பதொர்

பாலலாம்.

20

944 கருட வேகத்திற் காடு

சுலாவுநர்

இருடி யாமென்றி

றைஞ்சி விடுத்தெழ்ப்

புருட வன்மிரு
கம்புழை வைகிய
வருடை யாடும்வ
ரையொரு பாலெலாம். 21

945 வேறு
இவ்வாறு
பெருவளங்கொண்
டேழோ டேழா
மவ்வாய்மை
யுலகனைத்து மனைந்து
போற்றுஞ்
செவ்வாய்மை
மருதவரைத் தேத்துந்
தேவர்
ஒவ்வாத
பகைமாய்ப்ப்ப
வுன்னிச் சார்ந்தார். 22

946 மாலாதி வானவர்தம்
வரவு கேளா
ஆலால மனையவினை
யகற்றி யங்கு
வேலானை
நினைந்திருக்கும்
வீணைச் செல்வன்
காலார
நடந்தெதிர்போய்க்
கண்டு தாழ்ந்தான்.

23

947 வருகவரு
கெனநெடுமால்
வணங்கி னானை
இருகரமு முறத்தமுவி
யெடுப்பி யன்பான்
முருகனருட்
குரியையென முகமன்

கூறி

ஒருவவிது கேட்டியென 24
வுரைக்க லுற்றான்.

948 ஆயிரங்கண்
ணனைவிண்ணி எனற்றி
யன்னான்
சேயிரங்கச்
சிறைப்படுத்த தீயோ
னச்ச
மாயிருந்தண்
போதிவனம் வந்து
மென்பூத்
தூயிரந்து பரனருளாற்
றொலைத்தா மிப்பால்

25

949 அழியாத வரம்படைத்த
வவுணர் கோனை

வழியோடுங்
கெடுத்தெமக்கு
வாழ்க்கை நல்க
ஒழியாத
வடிமையொரு முருகற்
காற்றக்
கழிகாத லொடுமிங்குக் 26
கடிது புக்காம்.

950 மாழாந்த வெமக்கிரங்கி
மணியே னம்பி
தாழாது வினைமுடிக்கத்
தக்க வாய்மை
சூழாவொன்
றுரைத்தியெனச்
சொன்னான் சொன்ன
ஏழாழி யுலகுண்டோற்
கிருடி கூறும். 27

951 வேறு
சிவதருமம் பலவற்றுட்
சிறந்ததுபூ
சனையதனுள்
அவமில்பல வுபசாரத்
தைந்துசிறந்
தனவவற்றைத்
தவமலியப் பதினாறு
மண்டலந்தண்
டாதியற்றிற்
கவலையறப்
பயனிம்மைப்
பிறப்பிடையே
கைகூடும்.

28

952 ஆங்கவைதா மபிடேக
மரியவிரை
விளக்குமனுத்

தாங்குமருச் சனைநிவே
தனமாகு மிவைதம்மை
ஓங்கும்வகை
யியற்றுவது
முரைப்பக்கேண்
மந்தரத்தின்
வீங்குதிரைக்
கடல்கலக்கி
விண்ணவர்க்குச்
சுதையளித்தோய்.

29

953 பருதிகுணக்
கெழுமுன்னர்ப்
பன்னிரண்டு
புதுச்சாலின்
மருவுபுதுப்
புனறுகிலான்
வடித்தெடுத்து

மணல்பரப்பி
இருவிநிறை
தொறுமேல முதலான
திரவியங்கள்
பெருகுவிரை மலரொடு
பெய்துமனு
வாலமைத்து

30

954 அரம்பைநெடுங்
கனிதிருத்தி யாயிரத்துக்
காறுபடி
சுரந்தமடிப்
பசுவின்பால்
சொரிந்துசெழுந்
தேனறுநெய்
பரந்தசுவை யக்கார
மீவ்விரண்டு படியட்டி
வரந்தழைபஞ் சாமிரத

மணிக்கலத்தி
னினிதமைத்து.

31

955 பாங்கான
பால்செந்தேன்
பன்னியமு
வகையிளநீர்
ஆங்கான வைந்தமிழ்த
மருவிரைச்சந்
தனக்குழம்பும்
ஓங்காரத் துட்பொருளா
மொருமுருக
னுருவாட்டி
நீங்காமை
யிடையிடையே
நிறைநீர்சங்
கினிலாட்டல் 2

32

956 இளநீரை யொருகலத்து
மேலாமைத்
தனித்தனியே
அளவார வெடுத்தாட்டி
னதிகபல னுறுமைந்தும்
உளதான வபிடேகத்
துயர்ந்தனவாம்
விரையிரண்டாந்
தளராத விலேபனமுந்
தயங்குசுகந்
தமுமென்ன.

33

957 காசில்பனி நீர்பச்சைக்
கருப்பூரங் குங்குமப்பூ
மாசிலுரோ சனைபுமுகு
மான்மதநா
வியுங்கலந்த

வாசிகந்த மலாக்காச்சந்
தனமிலே பனமதனைத்
தேசவிருந் திருமேனி
முழுதுஞ்செறி
தரக்கொட்டல்.

34

958 முல்லையிரு
வாட்சிபிச்சி
முகைநெகிழ்மல்
லிகைபன்னீர்
நல்லமருக்
கொழுந்துவெட்டி
வேரிவைநற்
சுகந்தங்கள்
சொல்லுமிவை
யோரேழுந்
தொடுத்துருவந்
தெரியாமை

வல்லபடி யலங்கரித்தன்
மணங்கமழப்
புறமெல்லாம். 35

959 ஒருபடிநெய்
கொளத்தகழி யுறவுயர
மும்பர்பிரான்
திருவிழியி னளவுமுறத்
திகழுமிர சதத்தியற்றிக்
குருமலியம்
மணிவிளக்கங்
கிருபாலுங்
கொளவிருவிக்
கருதுகபி லையதிலதேற்
காராவி னெய்நிரப்பி. 36

960 செம்பருத்தி
வெண்பஞ்சிற்
பசுங்கருப்பூ

ரஞ்செறித்துப்
பம்புவிர்ற் பருமையுறப்
பண்ணுதிரி
நுதிக்கொளுத்தும்
வெம்புமெரிக்
கொழுந்தெழுந்து
பன்னிரண்டு
விரலளவை
வம்பிலதா யிருபகலும்
வயங்குவதாம்
விளக்கன்றே.

37

961 செய்யதா மரைநூலிற்
றிரிகோடல்
சிறப்பினதாம்
ஐயபசங் கருப்பூர
மகப்படா
தொழிவுறினே

கையமரு மாலத்திக்
கருப்பூரந் திரிக்காகும்
நெய்யுரைத்த திலதாய்
னோந்தபசு
நெய்யுமாம்.

38

962 வெள்ளியினான்
மணிவிளக்கு
விதிப்பரிதேல்
விளக்கமுற
வொள்ளியவெண்
கலத்தானு
முஞ்றுதலாம்
பலவிளக்குத்
தெள்ளுமுறை
யுறுவிக்குந் திறனிலதே
லொன்றேனும்
வள்ளலவன்

றிருமுன்னர்

வயக்குவது மரபாமால். 39

963 சேயிதழ்ப்பங்

கயங்கொண்டு

சேவல்வல

முயர்த்தபிரான்

ஆயிரநா

மமுதநவின்றங்

கருச்சிக்க வருச்சனையீ

தேயுமல ரிலதாயி

னிலகியவெண்

டுளசியொடு

தூயபசுங் கூவிளங்கள்

தொகுத்தடியிற்

றாவுதலாம்.

40

964 பால்புரையு

மரிசியொரு
படிக்குப்பால் படிமுன்று
சால்பசுநெய்
படிகால்சர்க்
கரைகழஞ்செண்
பதிற்றிரட்டி
ஏலமொடு சுக்கிடித்த
விடிவீசம் படியிரதங்
காலுமுய
ரிளந்தெங்கின்
கனியொன்று
முறப்பெய்து.

41

965 பாகமுறச்
சமைத்ததற்பின்
பசுங்கதலிக்
கனிபதினைந்
தோகையொடுந்

தோலொருவி
யொருங்குபடுத்
தினிதெடுத்த
மாகர்விழை பரமானம்
வயங்கவருச்
சித்தவுடன்
ஏகனுக்கு நிவேதிக்க
விதுநிவே தனமாமால்.

42

966

வளமார
விவையைந்தும்
வருடமிரண்
டுறவாற்றற்
குளதாகும்
பொருளில்லா
ருருப்பவிரும்
பின்பனியே
இளவேனின்

முதிர்வேனி
லெனும்பருவ
மூன்றினிலும்
அளவாரச்
செயினுரைத்த
வவதியுமாற்
றினராவார்.

43

967 முப்பருவத்
தினுமவற்றை
முற்றுவிக்குந்
திறனிலரேற்
செப்பியவா
றுள்ளகத்துச்
செய்தொருசா
ரினிதுவதிந்
தொப்பரியான்
மனுவயுத

மொருநாளைக்
குறக்கணிக்கின்
எப்பொருளு
மவர்க்கெய்து
மிடர்முழுதும்
விரைந்தறுமே. .

44

968

எனமகதி யாழ்முனிவ
னியம்புதலு
முலகுண்டோன்
மனமகிழ்ந்து
கமலன்மக
வானிமையோர்
புடைசூழ
அனகனுயர் வரையேறி
யருச்சுனமு
லத்தினெழும்

பனிவிரவு நறுந்தீர்த்தம்
படிந்தாடிக்
கடன்முடித்தான்.

45

969

புரந்தரனை
நான்முகனைப்
புலவர்குழாத்
தினைநோக்கி
அரந்தைநமக்
கறவேண்டி
னருந்தவன்சொற்
படிநீயிர்
பரந்தபொருள்
கொணர்ந்தேவற்
பணிபுரிகென்
றானன்னார்
சுரந்தமகிழ் வினராகித்
தொழிறலைநின்

970 ஆராத பெருங்காத
 லகந்திளைப்ப
 மருதவரைச்
 சீராரும் பெருமானைத்
 தேவர்கள்சிந்
 தாமணியை
 வாராரு
 முலையுமையாள்
 மகிழ்தூங்குங்
 குலக்கொழுந்தைக்
 காராரு நிறத்தினான்
 கடப்பாட்டிற்
 பூசித்தான்.

971 நாரதன்செப்
 பியமுறையே
 நாரணன்பூ சித்திருப்ப

வாரணமும் பல்லியமு
மரகரவோ தையு
மயங்கப்
போரணவும் வீரர்களும்
பூதர்களும்
புடைநெருங்கக்
கூரணவும்
படைவேற்கைக்
குமரவே
ளெதிர்நின்றான்.

48

972 வேறு .

ஓராறு மணிமுடியு
மோராறு திருமுகமு
மொராறு வாயும்
ஈராறு மலர்விழியு
மீராறு குழைச்செவியு
மிராறு தோளும்

போராரும் படிபலவுந்
தராரும் வரைமார்பும்
புலம்புந் தண்டைச்
சீராரூஞ் சேவடியு
மழகெறிப்ப
நின்றானைத் திருமால்
கண்டான்.

49

973 வானவர்தங் குலமுழுது
முய்ந்தனவென்
குலமுழுதும்
வாழ்ந்ததின்றே
தானவர்தங்
குலமுழுதுஞ்
சாய்ந்ததெனு
மோகைதலை சிறப்ப
வல்லே
தேனறுந்தண்

மலர்தூவிச் சேவடியின்
மணிமோலி தீட்டி
யும்பர்

ஆனவர்கள்

சிவசிவவென்

றார்ப்பவலம் வந்துதுதி

யாரச் செய்வான்.

50

974 வேறு

முரண்மணி யிமைக்கு

மோலி முடிகெழு

முருக போற்றி

மரணமும் பிறப்பு

நீத்தோர் மதிவள ரமுத

போற்றி

இரணவல் லவுண ராவி

யிறுத்திடு மிறைவ

போற்றி

அரணென வெம்மைக்
காக்கு மறைகழ லறவ
போற்றி 51

975 இருள்கெட விளங்கி
யேற்றோர்க் கின்னருள்
வழங்கி முத்தி
மருவினர் கன்ம
மோர்ந்து மறைமுடிப்
பொருள்க ளெல்லாந்
திருகற விளக்கி
யொன்னார்ச்
செற்றுவண் குறவர்
மாதோ
டருள்வளர்
நகைகொண் டாடு
மறுமுகத் தலைவ
போற்றி. 52

976 வேறு

ஐயருக் கேந்தி
யுக்கஞ்சேர்த் தூரு
வமைத்தொளி ரங்குசங்
கடாவி
வையிலை யெஃகும்
வட்டமுந் திரித்து
மார்பொடு மமைந்துதா
ரோடு
தையுறப் பொலிந்து
மீமிசைச் சுழன்று
தடமணி யிரட்டிவான்
பொழிந்து
தெய்வமங் கையர்க்கு
வதுவைசூட் டயர்ந்து
திகழும்பன் னிருகர
போற்றி.

977 நிழல்சுளித் தெழுந்து
குலாலன்சக் கரம்போ
னேரலர் நெடுங்களத்
தலமந்
தழல்விழித் துருமிற்
பிளிறிமும் மதமு
மருவியிற் சலசல
பொழிந்து
சுழல்வளி யெழுப்பி
முறச்செவி யசையத்
துதிக்கையின்
வளிநிலங் குழிப்பக்
கழலடிப் பொருந்
ருயிருணுங் களிற்றிற்
காட்சிதந் தருள்பிரான்
போற்றி.

978 முருகுகொப் பளிக்கு
 மடுக்கிதழ்ப் பொகுட்டு
 முளரியுங் குமுதமு
 மறியப்
 பொருகய லுகளுஞ்
 சரவணப் பொய்கை
 பொலிவுற யினிதுவீற்
 றிருந்தங்
 கருகுவந் தடுத்த
 மீன்முலை யருந்தி
 யாக்கையி
 னிளமையோ டியையத்
 திருகுவன் கோட்டுத்
 தகரிவர்ந் தூருஞ்
 செல்வநின் றிருவடி
 போற்றி.

55

979 ஒமெனு மொழியி

னுறுபொருள் வினாவி
யுள்ளவா றுரைத்திட
வல்லா
நாமகள் கொழுநன்
றனைச்சிறைப்படுத்து
நறுமலர்க்
கொடுங்கணைக்
கழைவிற்
காமனை முனிந்த
கண்ணுதற் பரமன்
காமுறக் குருமொழி
கொடுத்த
சேமமே மருத
வரைவள ரமிழ்தே
திருவருள் வழங்குக
வென்றான்

56

மதுபுயிர் குடித்தவன்
வழுத்தி நின்றலுங்
கதுமெனத் திருவுளங்
கருணை கூர்தர
விதுவணி சடையவன்
விழியிற் றோன்றிய
முதுமறை முடியினன்
மொழிகின் றானரோ.

57

981 நமதுரு வாகிய நவிரத்
திவ்வயின்

நமதுரு வுளத்திடை
நாட்டி வானுளீர்
நமதடிப் பூசனை நன்றி
யற்றினீர்

நமதருள் வழங்குது
நாட்டம் யாதென்றான்.

58

982 கடம்பணி புயத்தினான்
கரையக் கேட்டனர்
இடம்படு வானவ
ரெழுந்து துள்ளினார்
உடம்பிடித் தடக்கையி
னொருவ னின்புறக்
குடம்படு கூத்தினான் 59
குழைந்து கூறுவான்.

983 வேறு
பருதி வானவ
னொளிகெட மூவிரு
முகனும்பல் கதிர்வீசித்
திருவெ லாந்தர நிற்பது
காண்டலிற்
றிசைகணான்
கொடுமேல்கீழ்
மருவு மூவிரு

வைப்பினுஞ் சூரனால்
வதிதரு
கொடுங்கோன்மை
இருளெ லாமிற்றை
வைகலே யிற்றதென்
றெண்ணின
மிவணெந்தாய்.

60

984 செம்மை யம்புயத்
தேமலர் வென்றொளி
திகழ்தரு முகந்தோறும்
விம்மு தண்கரு
ணைக்கட லூற்றெழ
விளங்குமிவ்
விருநாட்டம்
அம்ம கண்ணுறக்
காண்டலி னுரைத்தவா
றிடத்தும்வா

ழடியார்பால்
இம்மை யும்மையென்
றிரண்டுமார்ந் தனவென
வெண்ணின
மிவணெந்தாய்.

985 உருத்தி ரப்பெய
ரண்ணலார் பதினொரு
வருங்கொடி
கணைகண்டை
வருத்து தோமரம்
வச்சிர மங்குசம்
வனசம்வாண்
மழுத்தண்டம்
பருத்த வார்சிலை
யாயருட் சத்தியே
சத்தியாய்ப் பகர்நின்கை
இருத்தல் காண்டலி

னிறந்தன பகையென
வெண்ணின
மிவணெந்தாய்.

62

986 கடிநி லாவிய
வெட்சிமா லிகைமுடிக்
கவினக்காண்
டலின்வென்றிக்
கொடிநி லாவிய
தானவர் கோட்டத்துக்
குரங்கியல்
லாந்தன்னோ
மிடிநி லாவிய
சயந்தனை முதலிய
விண்ணவர்
குழாமென்னும்
படிநி லாவிய
பசுவுமீண் டனவெனப்

படர்ந்தன
மிவணெந்தாய்

63

987 என்று நாரண
னியம்பலு முருவலித்
தெம்பிரா
னெதிர்நோக்கி
ஒன்று மஞ்சலி
நிற்றைநா ளேபடை
யொடுநடந்
தொன்னாரைக்
கொன்று நும்பதி
யருளுது மெனவிடை
கொடுத்துவல்
லெறுழ்ப்பூத
வென்றி யம்படை
யெழுகென வியவரின்
வியன்முர

988 அமரர் தச்சனை
யழைத்துவீ ரர்கண்முத
லாந்தலை
வருக்கெல்லாஞ்
சமர வன்பெருந்
தேர்களுங் கரிகளுந்
தாவுமான் களுமாக்கித்
திமிர மன்னமெய்
நிறத்தினர்க் கதிசயஞ்
செய்வன
கொடுவென்னாக்
குமர நாயக னருளினன்
யவனனுங் குயிற்றின
னவர்க்கீந்தான்.

989 வீர வாகுவை

விளித்தனன் வீரர்க
ளிலக்கத்தெண்
மருமண்ட
மார மாக்கினோன்
முதலிய தலைவர்நூற்
றெண்மரு மடுபோரிற்
கோர மேபுரி யிராயிர
வெள்ளமாங் குழிவிழிக்
கணந்தாமும்
யாரு நீவியங்
கொளப்படு வாரென
வீந்தன னதிகாரம். 66

990 வாழி முப்புரங்
குறுநகை யாலெரி
மடுத்தவன்
சிறுமைந்தன்
வாழி வேலவ னடியவர்

குழாமெலாம் வாழிவை
யகம்வாழி
வாழி விண்ணவர்
சூரன்மே னம்படை
வசுப்பெலா
மெழுகென்னா
வாழி வண்முர
செருக்கினர் வியவரி
னுணர்ந்திடு
மியவோரே.

67

991 அலக்க ணித்தலும்
வானவர்க் காற்றிய
வவுனர்தம்
படைமுற்றுங்
கலக்கத் தக்கசா
ரதர்களுங் சாரதத்
தலைவருங் கவினார்ந்த

விலக்கத் தொன்பதின்
மரும்பரி கரியெழி
லிரதம்பா
கர்கள்பண்ணி
நலக்கத் தந்தெதிர்
தொழுவவற்
றிவர்ந்தனர் நாளொடு
கோளஞ்சு.

68

992 முருக வேளுடன்
வருகவென் றருளலு
முகுந்தனு மலர்த்தேவும்
பெருக யாகநூ
றியற்றிய வரையனும்
பிறங்கிய சுரர்யாரும்
உருகு காதலிற்
றொழுதெழு முனிவரு
முவந்துதத் தமக்கேற்ற

திருகி லாதநற்
சிறப்பொடு தோன்றினர்
சயசய சயவென்றார். 69

993

மிக்க சாரதப் படையிரா
யிரவெள்ளம் வீரர்விண்
ணவர்யாருந்
தொக்கு மேவுறக்
கொண்டுபல் லாயிர
வண்டமுந்
துனைந்தோட
முக்க ணாயகன்
மனத்திடைத் தோற்றிய
முழுமணிப்
பொலந்தேரைத்
தக்க மாருத
வலவன்முன் றரவிவர்ந்

தருளிநான்
தனிவள்ளல்.

70

994 வேறு

படகந் திண்டிமம்
பணவமா எனகங்கிணை
பம்பை

துடித டாரிசல்
லரிதக்கை துந்துபி
யுடுக்கை

குடமு ழாமுர சாகுளி
தொண்டகங் குளிரும்
இடிப லாயிர முழங்கிய
தெனவியம் பினவால்.

71

995 மடைவ யிர்க்குலங்

காகளம் பீலிவண்
டாரை

குடவ ளைக்குலங்
குழலின மழையெனக்
குமுற
மிடையும் பல்வகை
யாழ்களு மெல்லிசை
யெழுப்ப
உடைய நாயகன்
விருதெழுந் துலம்பின
முறையான்.

72

996 வடிநெ டும்படை
மிளிர்ந்தன மிளிர்ந்தன
மணிப்பூண்
கொடிநி ரைக்குலந்
துவன்றின துவன்றின
குடையுங்
கடிகொள் சாமரை
மறிந்தன மறிந்தகால்

வட்டம்

பிடியன் னார்நடைச்
சிலம்புகள் சிலம்பின
பெரிதும்.

73

997 நிரந்து நால்வகைப்
படைகளும் புடைவர
நிமலன்
பரந்த நானிலம்
பொறாதெனப்
பனிவிசும் பாறா
விரைந்து முந்துறக்
கிரவுஞ்ச விலங்கலை
யடுத்தான்
சுரந்த சேனையோ
டெதிர்த்தனன் றாரகத்
தோன்றல்

74

998 படைக ழீண்டிய
மத்திரம் விடுத்தும்பட்
டிமைகள்
அடைய மாயைக
ளாற்றிய மமர்த்ததா
ரகனை
உடைய நாயக
னோங்கிய சிலம்பொடு
மொறுத்துத்
தடையெ லாந்தபச்
சூரன்வாழ் நகர்ப்புறஞ் 75
சார்ந்தான்.

999 வரையி னோடுத
னிளவலி னுயிர்தப
மாட்டித்
திரையு நீர்க்கடற்
றடையெலாஞ்

சிறுவரை கடந்து
புரையி லாநகர்ப்
புறத்துவே ளடுத்தமை
கேளா
வரைய னாகிய சூரனு
மழலுயிர்த்
தெழுந்தான்.

76

1000 வேறு

காசிபன் மாயையைக்
கலந்து தோற்றிய
வாசிறு மிருநூறா
யிரவெள் ளத்தரும்
பேசிய விவர்வழிப்
பிறந்த வீரரும்
ஏசின்முன் னுள்லவ
ரெவரு மீண்டினார்.

77

1001 இரதமுங் கரிகளு
மிவுளிப் பந்தியும்
விரவிய கொடிகளும்
விளங்குந் தொங்கலும்
வரமலி கவிகையு மாதி
ரந்தொறும்
பரவுறச் சூர்மகன் பரித் 78
தேகினான்.

1002 வஞ்சகன் வரவினை
மதித்து வானவர்
அஞ்சின ரமர்கோ
னாகம் வேர்த்தனன்
கஞ்சனுங் கலங்கினன்
கலங்கு கின்றதோர்
நெஞ்சினைத் தேற்றின 79
னெடிய மாயனும்.

1003 வேறு

அறந்தலை திரிந்த
பதகன்போர் புரிய
வாடலம் படையொடு
விரையப்
பறந்தலை யடுத்தா
னென்றுநா
ரதன்போய்ப்
பணிந்துநின்
றுரைத்தமைகேளா
நிறந்தழை கடப்பந்
தாரினா னிரத
நெரேலெனச்
செலுத்தினே ரடுத்தான்.
மறந்தழை திணிதோள்
வீரரும் படையு
மறலினர் தூசிமே
னடந்தார்.

1004 சூலம்வெங் கணைவே
லபயமும் வலப்பாற்
றொடிக்கையி
னிடக்கையின் வரதஞ்
சாலும்வண் கதைவில்
பாசமுந் தயங்கச்
சந்திரன் மணிமுடி
யெறிப்பக்
கோலமுற் றமைந்து
மடங்கலூர்ந் திருபாற்
குவிமுலை மாரிவ்
விருவர்
ஏலும்வண் பலகை
வாளொடு மேவ
லியற்றுசூ லினியுமு
னடந்தாள்.

81

1005 வேறு

வெம்பு பசிக்கண்
மெலிந்தவர் வெய்ய
நறுஞ்சுதை கண்டெனப்
பம்பை மலிந்த
பறந்தலைப் பாடமர்
முன்பு கிடைத்திடாத்
தும்பை மலைந்தெழு
மள்ளர்கள் சூழ்நெடுங்
காலமும் வாழ்கெனத்
தம்பர மாமிறை
யோர்களைச் சாற்றினர்
போர்கள்
தொடங்கினார்.

82

1006 கொடிக ணுடங்கவை
யத்தொடு கொம்மென
வைய மெதிர்ந்தன
வெடிகொண்

முழக்கொடு வேழமும்
வேழமும் வேறு
மலைந்தன
படிசிதர் கொள்ள
நடம்பயில் பரியொடு
பரிக ளமர்த்தன
வடிகழல் கட்டிய
தானையுந் தானையு
மாறுகொண் டேற்றன.

3

83

1007 செல்பல வேழந்
திமிங்கலந் திமிங்கல
கலங்க ணிகர்த்தன
பல்பரி யுந்திரை
செத்தன பல்கிய கூர்ம
நிகர்த்தன
வெல்பல கைக்குலம்

வாளைகள் வீழ்ந்தன
வேலொடு வாள்களுந்
தொல்படைத் தேர்கல
னொத்தன சூழ்கட
லொத்தது தானையே.

84

1008 ஒள்ளிய பாய்விரி
கூம்புக ளொத்தன
வோடி ர தக்கொடி
விள்ளுடல் வார்குரு
திப்புனல் வித்துரு
மக்கொடி போன்றன
தெள்ளிய வீரர்
விழிப்பன சேர்வட
வாமுகம் வென்றன
மள்ளர் தெழித்தெழு
மோதைகள் வாரிதி
யோதை மலைந்தன.

85

1009 ஆகமந் தாங்கிய மீனமு
மாரண மீட்டருண்
மீனமும்
மாகர் நறுஞ்சுதை
யுண்ணிய மந்தரந்
தாங்கிய கூர்மமும்
ஆகி யவுணத்
தலைவர்க ளாடம
ரிற்கைமி குந்துராய்
வேக நெடும்படை
சாரத வேலை துளும்ப
வுழுக்கினார்.

86

1010 செங்கையின்
வார்வலை வீசிய
செம்ம லரிகர புத்திரன்
ஐங்கர னொத்தவு
ணப்படைக் கதிபர்த

மாற்ற லழித்தெதிர்
பொங்கிய தானவ
மாக்கடல் போசுயர்
மந்தர மத்தென
வெங்கண் விறற்சிலைப்
பாரிட வீரர் துளும்ப
வுழக்கினார்.

87

1011 தானவர் வேலை
கலங்கலுந் தானவர்
கோள்விறன்
மைந்தர்கள்
வானவர் மேலடர்
நஞ்சென
வன்மைகொள் பூதரை
யோப்பினார்
ஆனநஞ் சுண்டமர்
தேவென வையென

வீரவா குப்பெயர்
மானவன் கைத்திறங்
காட்டியம் மைந்தரை
மாய்த்தொளி
தோற்றினான்.

88

1012 கணங்கண்

மகிழ்ந்தெழுந் தாடின
கவந்த மனந்தநின்
றாடின
துணங்கைகொண்
டாடின பேயினந்
துன்றின வன்கழு
குக்குலம்
வணங்கல கின்பருந்
தின்குலம் வானுயர்
பந்த ரியற்றின
பிணங்கண் மலிந்த

பறந்தலைப் பெட்பி
னெருங்கின நாய்நரி.

891

1013 எங்கு முடைந்த
பொலஞ்சக டெங்கு
முலந்த கடாக்கரி
எங்கு மடிந்த வயப்பரி
யெங்கு மடங்கிய
மள்ளர்கள்
எங்குந் துணிந்த
திணிந்ததோ ளெங்குந்
துமிந்த நிமிர்ந்ததாள்
எங்குங் குறைந்த
முடித்தலை யெங்குங்
குரைக்குநெய்த்
தோர்நதி

90

1014 வேறு

இன்ன வாறு
சேனையோ டெதிர்த்த
மைந்தர் வீழ்கள
முன்னர் நோக்கி
நன்றுநந்த மொய்ம்பி
னாற்ற லின்னினி
ஒன்ன லாரை
யாவியுண் டொழிப்ப
லென்று காய்ந்தகான்
வன்னி யென்ன
நேர்ந்துளான் மடங்கள்
மாழு கத்தனே.

91

1015 சுரிகை யாய்தங்
கப்பணஞ் சூல நேமி
யீட்டிவாள்
பரசு பிண்டி
பாலம்வேல் பாசங்

குந்த முசுண்டிவச்
சிரமெ முக்க முக்கடை
சிலைகு யங்க
லப்பைதண்
டுரிமை கொண்ட
பூதர்கண் டொல்லை
மேல டர்த்தனர்.

92

1016 வரைதி ரண்ட பலபுய
மடங்கன் மாமு
கத்தன்மேல்
திரைதி ரண்ட
வேலைவீழ் செல்லெ
முந்து மேருவின்
நிரைதி ரண்ட தாரைக
ணிரப்பு கின்ற தாமென
உரைதி ரண்ட பூதர்க
ளொண்ப டைவ

1017 தேக முட்டி நோன்படை
சிதர்ந்து வீழ நீண்முழை
நாக நின்று
சிங்கமொன்று நாக
மேல டர்த்தெனப்
பாக மல்கு தேரிழிந்து
பல்லி தழ்ப்ப டுத்தவன்
சாக ரத்தை யொத்தபூதர்
தங்கண் மேற்ப
டர்ந்தனன்.

1018 வேறு

மன்னி ரும்படை சுமந்த
கைத்திரளின் மல்கு
பூதர்சில ரைத்தழீஇச்
செந்நெல் வாரி

யெனத்த ரைக்கணுயிர்
சிந்த மோதியயல்
வீசிடு

நன்னர் நெல்லுநவை
வையும் வேறுற நடந்தி
றுக்குமெரு மைத்திரள்
என்ன வன்கழலி
னாற்று கைத்துயி
ரிறுக்கு மெற்றியு
மொறுக்குமே.

95

1019 நோக்கினாற் சிலரை
மாய்க்கும் வன்மொழி
நொடிப்பி னாற்சிலரை
வீக்கும்வார்
மூக்கி னீடிய வுயிர்ப்பி
னாற்சிலரை மொத்து
மத்தமிஉகு சிங்கமாய்த்

தாக்கு மாயனு நடுங்க
வீரர்கள் சழங்க
நீளிரதம் யாவையும்
ஓக்கி யொன்றன்மிசை
யொன்றை
யொய்யென வுடைக்கு
மூழியழ லொத்துளான்.

96

1020 இலக்க வீரருமொ
ரெண்ம ருந்தலைவர்
யாரு மேற்றபல பூதரும்
நிலக்கண் வீழ்ந்தவச
மாக நோக்கியய னின்ற
வீரபுய னேர்ந்தவன்
அலக்க ணெய்தசிலை
யாயி ரங்களு மறுத்து
நீடமர் விளைத்துயிர்
கலக்க மெய்தின

னறிந்து மைந்துமிகு
கந்த வேளிரத
முந்தினான்.

97

1021 வேறு

கண்டு சிங்கமுக
னங்கிவிழி கால
மொழிவான்
அண்ட ராருயி
ரளிக்கவரு கின்ற
னையிதோ
மண்டு போர்நுமரை
மாய்த்தனை விடுத்து
மிளமை
கொண்டு ளாய்குறுகு
நுந்தையிடை யென்ற
னனரோ.

98

1022 வெய்ய சிங்கமுக
கேண்மொழியின்
வெற்றி யுளதோ
கையி னாலெமது
வென்றிநனி காண்டி
யினிநீ
உய்ய வேண்டினிமை
யார்சிறை யொழித்தி
யிலையேல்
ஒய்யெ னப்படை
வழங்குரைய லென்ன 99
முருகன்.

1023 மான மேலெழ
மடங்கன்முக னாயி
ரநெடுங்
கூனல் வான்சிலை
குடங்கைகொடு வாளி

சொரிய

ஞான நாயக

னகைத்தொருகை

நாட்டு சிலையால்

ஊன மாகவரு

கோல்கணை யுறுத்தி

னன்மிக.

100

1024 மீட்டும் வெய்யவன்

விடுந்தொறும் விராவு

கணைகள்

வீட்டி யன்னவன்

விறற்சிலை விளங்கு

துவசஞ்

சேட்டு மாமணி

முடித்திரள் செறித்த

கவயம்

ஓட்டு பாகிரதம்

யாவையு மறுத்து
ரறினான்.

101

1025 மாம டங்கன்முகன்
வஞ்சின முரைத்து
வெகுளாத்
தோம ரங்குலிச மாதிக
டுறுத்தமர் செய்தான்
ஆம னைத்தையு
மடர்த்தமரர் தொல்ப
டைகளு
மேம மின்றியற
வென்றன னிராறு
புயனே.

102

1026 இரண்டு பாணிசிர
மொன்றுதக வேனை
யசிரந்

திரண்ட கைத்தொகுதி
தீர்ந்தவன் விசாக
னெதிர்போய்
முரண்டி கழ்ந்தவிது
வல்லையெனின்
முன்னு தியெனத்
திரண்ட தண்டமொரு
கைக்கொடு சினந்த
ணவினான்.

103

1027 வல்லை யேலென
வுரைத்தமை மதித்து
முருகன்
நல்ல வேற்படை
விடுத்தில னகைத்தொ
ருகரம்
புல்லு வச்சிரம்
விடுப்பவவன் போர்க்க

தையினை
ஒல்லை நுண்டுகள்
படுத்துயிரு முண்ட
ததுவே.

104

1028 ஆயி ரந்தலை
யிரட்டியறு மங்கை
யிளவன்
மாயி ருஞ்சம
ருழந்துயிர் மடிந்த
தறியாக்
கூயி ரங்கியொரு
சூரனுயிர் கொண்டு
வலிகொண்
டேயி ரங்குவது
மாங்கொலென
வெண்ணி முனைவான். 105

102 வேறு

இந்த வண்ட வரைப்பி
னேழ்தலை யிட்ட
வாயிர வண்டம்வாழ்
வெந்தி றற்படை வீரர்
சார விளம்பு வீரென
விண்டனன்
தந்தை நன்றென
வொற்ற ரோடிகள்
சாற்ற யாரு மிறுத்தனர்
அந்த ரம்புவி வேலை
மாதிர மற்ற வெற்றிட
மாதலே.

106

1030 வந்து முந்தி யிறுத்த
தானவர் வாய்தன்
முட்டி நெருங்கிமேல்
இந்த வண்ட நெடுஞ்சு
வர்ப்புற னெல்லை

முற்றுற வீண்டலின்
அந்த வந்த வகன்ற
வண்ட மிருந்து ளாரங்
கிருந்துளார்
முந்து தானவர் வாய்தல்
விண்டபின் முன்னு
வாமென வுன்னியே. 107

1031 சிங்க மாமுக னொத்த
வாண்மையர் சிற்சி
லாயிரர் தாரகப்
பைங்கண் வேழ முகத்த
னொத்தவர் பற்ப
லாயிரர் மைந்தனாம்
வெங்க திர்ப்பகை
யாற்றல் கொண்டவர்
வேறு வேறுபல் லாயிரர்
அங்கி மாமுக னொத்த

வீர ரனேகர் தானவர்
தானையுள்

108

1032 முக்கண் வேழ முனிந்த
வேழ முகத்த னொத்தவ
ரெண்ணிலார்
நக்கன் வென்ற கயத்தை
யொத்திடு நாம
வேலின ரெண்ணிலார்
ஒக்க வண்டம் விழுங்கு
கொக்கினை யொத்த
நோன்மைய
ரெண்ணிலார்
மிக்கு யர்ந்த சலந்த
ரப்பெயர் வீர
னொத்தவ
ரெண்ணிலார்.

109

1033 அந்த காசுரன் முப்பு

ரத்தவ ராண்மை
விஞ்சுக ராக்கன்வாள்
விந்தை மாட்டிய தார
காசுரன் வெய்ய
பண்டன் மயிடனென்
றிந்த மானவ ராதி
யாமெறு ழாள ரொத்தவ
ரல்லது
மைந்து தாழ்ந்தவ
ரில்லை யில்லை மலிந்த
தானவர் தானையுள்.

110

1034 அங்க ணங்க னுரைத்த
வண்ட மடுத்த வேதர்க
ணாரணர்
தங்கு வச்சிர ரும்பர்
மாதவர் தங்க ளாற்ற
லழித்தவர்

நுங்கி டாதவ ரத்தர்
மாயை நுனித்த
றிந்தவர் விஞ்சையிற்
சிங்கி டாதவர் மன்ன
வர்க்குயிர் செத்து
நன்றிசெய்
சிந்தையோர்.

111

1035 ஆய வாயிர மாயி
ரங்கர மாயி ரஞ்சிர
மந்தமா
மேய வாக்கையர்
வேங்கை மாமுகர்
வேழ மாமுகர்
யாளியோர்
சீய மாமுக ரெண்கு
மாமுகர் சிம்புண்
மாமுகர் வன்பகை

மாய வாடமர் செய்யு
மேழக வன்மு கத்தரு
மெண்ணிலார்.

112

1036 வேறு

மடங்கரிய தானவர்கண்
மல்குதலை நோக்கி
இடங்கழிகொள்
வாருளர்கொ
லெம்மவரி னென்னா
உடங்கமரர் புள்ளருவ
மாகியொழி வுற்றார்
தடங்கிரி
முழைத்தொகுதி
சார்ந்தயர்வு யிர்த்தார்.

113

1037 பூதர்க ணடுங்கினர்கள்
பூதர்தலை வோர்கள்

வேதனை யுளத்திடை
மிசுத்தன ரிலக்கர்
ஆதபுதல் காண்டலரி
தென்றுள மயர்த்தார்
நாதனுள னென்றுநவ
வீரர்வலி கொண்டார்.

114

1038 இத்தகைமை

யாதுமிறை
நோக்கிநகை செய்து
தத்துபரி பூண்டசக
டத்தைநொடி முன்னர்
எத்திசையு மேகவினி
தூர்கவென விண்டான்
அத்தனுரை
கொண்டுவளி யங்ஙன
முசைத்தான்.

115

1039 மண்டில முறுத்தமணி

வையமிசை நின்றே
அண்டர்தொழு
மாறுமுக னம்புபல
கோடி
கொண்டொரு
தொடைக்கமைதி
கொள்ளவமர் செய்தான்
மிண்டியம ராடல்புரி
வெய்யவர்கள்
தம்மேல். 116

116

1040 ஒறுத்தன பொலஞ்சக
டொறுத்தகவி கைக்கா
டறுத்தன முடித்தலை
யறுத்தன வெறுழ்தோள்
இறுத்தன பகட்டுர
மிறுத்தன கழற்கால்
கறுத்தவுண ராவிகளை

கந்தன்விடு வாளி.

117

1041 பக்குவிடு நீரன

பசும்பொன்மனை

மக்கள்

ஒக்கலிவை யேயல

வுடம்புமுட லின்கண்

தொக்குறு முறுப்புமறி

கென்றுதுணி வித்த

புக்கவுண ராவிகள்

புயக்குமிறை வாளி.

118

1042 தீவினைய ரேனுமிறை

செங்கையயி லம்பாற்

சாவவர மாற்றினர்க

டானவர்க டம்முட்

சாவுடலை வாளிகொடு

தள்ளவட வைக்கட்

பூவுலகி னோற்றனர்கள்
போரவுணர் சில்லோர். 119

1043 மக்களு மிவர்க்குதவு
மார்க்கமில் ராவர்
இக்கொடி யரைக்கதியி
னேற்றுது மெனத்தான்
புக்கதென வேள்பகழி
போரவுண ராக்கை
மிக்குலவு கங்கைநதி
யாதியிடை வீழ்க்கும். 120

1044 குய்யக வுலோகர்மகிழ்
கொள்ளவவ ணுய்க்கு
மையநெடு நேமிவரை
யப்புற மிருந்து
நையலகை யாதிநவை
யோர்க்குமிரை யாக்கு

மெய்யன்விடு
வாளியுயிர் வீத்தசுரர் 121
காயம்.

1045 எண்டிசையு மண்டலமு
மீண்டினரை யுண்டு
விண்டல
மிடைந்தவர்தம்
வெவ்வுயிரை மாந்தி
அண்டம்வளர்
பித்திகையி னப்புற
மலிந்த
கண்டகரை யுங்கடித
யின்றகுகன் வாளி. 122

1046 ஒளிதழுவி நின்றவரை
யண்ணலென வுன்னா
திளையரென
வெள்ளினவ

ரின்னுயிரு நீப்பர்
தெளிமினென
யாவரையுந் தேற்றுவன
போன்ற
வளியிலரை யட்டுலவு
மாறுமுகன் வாளி.

123

1047

திண்ணிய
படைத்தகுவர் தேகமுமு
தட்டு
வெண்ணிண
மளைந்துகறை
மெய்முமுது மாடித்
துண்ணென
வெழுந்துசுடர்
வாளிதுரி சோவ
வண்ணவரை

தோருடலு ராவுவன
மாதோ.

124

1048 சிறுபடைய ரேனும்வலி
மிக்கவர் சினந்தால்
உறுபடைக ளாற்றுவது
முண்டுகொல்
சமர்க்கண்
அறுமுக
னொருத்தனொரு
கைச்சிலையி னம்பான்
முறைமுறை
யிறுத்தபடை
முற்றுமுயிர் மாய்ந்த.

125

1049 பாதக ருடற்பரிசு
மானபழி தீரக்
காதலொடு மாடுவ

கடுப்பமுரு கேசன்
கோதையயில்
வார்கணைகள்
கொங்குகமழ் கங்கை
ஓதமுத லானபல
தீர்த்தமு முறந்த. 6

126

1050 வேறு

இறுத்த தானைக
ளிறந்தபி
னெங்குநெய்த் தோரும்
அறுத்த பல்வகைத்
துணிகளு மழனும்வா
னளவும்
வெறுத்தி டங்கெட
வித்தக னோக்கின
னகைத்தான்
ஓறுத்த முப்புர

மெனத்தழ லுண்டுநீர்
றியதே.

127

1051 தடைப்பட்ட டப்புறத்
திருந்தவர் தடைதபு
தலுமே
மிடைத லுற்றனர்
வெடிபட முழங்கிமுன்
போல

அடைத லுற்றவர்
தம்மையு மறுத்தண்ட
வழிவிற்

படையி னோர்களை
தொடுத்தன

னடைந்தனன் பகவன்.

128

1052 அனைத்துந் தானைக
ளிறந்தமை

யவுணர்கோன் பாரா
நினைத்தல் செய்குவா
னிண்மலன் வரமிருப்
பதனால்
எனைக்கொல் வாரிலை
யிளையவன்
றன்னையான் வென்று
வினைக்கண் வீழ்ந்துளா
ரையுமெழுப் புவலென
வெகுண்டான்.

129

1053 விரைந்து தேரினைச்
செலுத்திமே
லடர்ந்தனன் பூதர்
வரைந்த பூதர்தந்
தலைவர்க ளிலக்கர்வன்
வீரர்
நிரந்து வேறுவே

றாடமர் விளைத்தனர்
நீங்கக்
கரந்தை வேய்ந்தவன்
கான்முளை கடுகத்தே
ருகைத்தான்

130

1054 இருவ ருஞ்சிலை
வாங்கின
ரெறுழ்க்கணை
தொடுத்தார்
பொருது மாதிரஞ்
சுற்றுவர் கடறொறும்
புகுவார்
கருவி வானென
விசும்பிடைத்
தோற்றுவர் கரப்பார்
அருவி மால்வரை
தொறுஞ்சம ராற்றியே

1055 மண்ணிற் கீழுல
கனைத்தினு மரீஇச்சம
ருழப்பார்
விண்ணிற் பல்வகை
யுலகமும்
விராய்ப்படை
தொடுவார்
துண்ணென் றின்னண
மமர்த்துழிச் சூரன்மே
லண்ட
வண்ண வாய்தலை
வழக்கற வடைத்தமை
கண்டான்.

1056 இளையன் சூழ்ச்சியு
மென்னென்ப
தெனக்கனன் றங்கை

வளைவில் வார்கணை
பன்முறை
தொடுத்தனன் வாய்தல்
வெளிகண் டப்புறத்
திருந்தவர் தங்களை
விளித்தான்
தெளிவி லான்செய
லறிந்தனன் றேவரைப்
புரப்போன்.

133

1057 செங்கை வைகிய
படைகளுட் சிலபடை
நோக்கித்
தங்கு மாயிரத் தேழெனு
மண்டமுஞ் சாரா
அங்க ணங்கண்வை
கியவரட் டர்களுயிர்
மாந்தி

இங்கண் வம்மினென்
றியம்பின னப்படை
யெழுந்து.

134

1058 வேறு வேறுபல்
லுருக்கொடு
விரைந்துபோய்
விசாகன்
கூறு மாயிரத் தேழெனு
மண்டமுங் குறுகி
நீறு செய்துவல்
லவுணரை மீண்டுநின்
மலன்கை
ஏறி முன்புபோ
லிருந்தன விதுகண்டு
சூரன்.

135

1059 ஆங்கு நின்றறை

கூவிப்போ யப்புறத்
தண்டத்
தோங்கி னானுட
னேகியங் குடன்றமர்
புரிந்தான்
காங்கெ யன்கடுஞ்
சூரனம் முறையண்டந்
தோறும்
நீங்கி னானுட னேகினா 136
னிமலனும் பொருது.

1060 அண்ட மாயிரத்
தெட்டினு மவுணர்கோ
னுழைய
விண்டி டாதுடன்
புகுந்தமர் விளைப்பதும்
வியப்போ
மண்டு மாருயிர்க்

குயிரதாய் வதிந்தண்டந்
தோறுங்
கொண்டு கொண்டுசெ
லொருமுத லாகிய
குமரன்.

137

1061 கந்த வேளுந்த
னுடன்வரச் சிலபகல்
கழித்திட்
டிந்த வண்டம்வந்
திறுத்தனன் மாயைசூழ்ச்
சியினால்
அந்த மில்லதோ
ரமிழ்தமந் தரமெனு
மடுக்கல்
வந்தி டுந்திற
மியற்றினன் மாண்டவ
ரெழுந்தார்.

138

1062 தம்பி மைந்தர்க

டானவத் தலைவர்தா
னவர்கள்

உம்ப ரச்சுற வனைவரு

மொழிவின்றி

யெழலுங்

கம்ப மற்றிடுஞ்

சூரன்மிக் குவகையிற்

களித்தான்

வம்பு முற்றிய

கனவிதென் றுள்ளக

மதியான்.

139

1063 முருக வேளது

நோக்கின்ன் முருவலித்

தங்கை

ஒருப டைக்கல

முகைத்தன னுரையெழு

முன்னர்ப்
பொருத நின்றதா
னவர்களைப்
பொருப்பொடும்
பொடித்த
தருளி லாதவ
னயர்ந்தன னாற்றினன்
மாயை.

140

1064 எண்ணின் மாயையு
மெதிர்நிலா தழிதர
வீற்றின்
வண்ண மாமர
மாயினன் வஞ்சகன்
மணிவேல்
அண்ண லேவின
னதுகிழித் தந்தரப்
புனலின்

மண்ணி நீளுடன்
முன்புபோன்
மலர்க்கைவாழ்ந்
ததுவே.

141

1065

இருது ணிபடக்
கிடந்தவ னெழுந்துகுக்
குடமும்
பொருவி மஞ்ஞையு
மாய்ச்சமர்க்
கெதிர்ந்தனன் புனிதன்
வருக வென்றருள்
விழிக்கடை
வழங்கினன்
மலம்போய்
அருணி லைக்கிலக்
காயின வாங்கிரு

1066 சேவல் வண்கொடி
யுயர்த்தினன் சிறையி
லூர்ந்தான்
மூவர் தம்முத லாகிய
முக்கணான் புதல்வன்
தேவர் பூமழை
சொரிந்தனர் தேவர்தஞ்
சிறையை
நீவி விண்குடி யேற்றின
னிலத்திடை மீண்டான்.
3

1067 கமலம் பூத்திடத்
தீர்த்தமொன்
றகழ்ந்துபே ஞரின்
அமிழ்த லிங்கத்தி

னருச்சனை புரிந்துசென்
றமரர்

தமது வைப்பெனப்
போற்றுறு மருச்சனச்
சயிலங்

குமர நாயக
னமர்ந்தனன் குவலயம்
போற்ற.

144

1068 மருத வெற்பிடை

வதிதரு முருகனைப்
பணிவோர்
பொருவி லன்னவன்
புகழ்களைக் கேட்பவர்
தாமும்

ஒருவி வன்பகை
வெறுக்கைபெற்
றும்பரா யீற்றில்

அருளொ டுங்கலந்
தானந்தத் தவசராய்த்
திளைப்பார்.

145

1069 அங்கண் மாநிலஞ்
சுமதியென் றறையுநான்
மறையோன்
பொங்கு தீவினை
புரிந்தவன்
புரையில்வான் கதியில்
தங்கி னானெனி
னாதிமா புரத்திடைத்
தவத்தால்
நங்க ணாதனை
நாடுவார்க் குறாதது
முளதோ.

146

1070 என்று கூறலு முனிவரர்

சூதனை யிறைஞ்சி
நன்று கூறினை
யுய்ந்தன நவைபயில்
சுமதி
ஒன்றும் வான்கதி
யுற்றன னென்றனை
விளங்க
மன்றவோதுதி
யெனவெதிர்
வழங்குவன் சூதன்.

147

மருதவரைப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - 1070

---

15. சுமதி கதிபெறு படலம் (1071-1134)

1071 பங்கயப் பொய்கை
யுகளும் பருவரால்
பாய்ந்து முட்டத்
துங்கக் கமுகின்
மடறுமியப் பைங்கனி
கள்சொரி யாநிற்குந்
தெங்கு மிடைந்த
மகாராட்டிர மென்னுந்
தேயந் தன்னில்
தங்கு மறையோ
னொருவன் றகும்பெயர்
மற்றெச்ச தேவன். 1

1072 அன்னா னெடுநா
ளருந்தவங்க ளெச்சங்க
ளாற்றி முக்கண்
முன்னோ னருளான்
மனைக்குரிமை பூண்ட

முகிலன்ன கூந்தல்
மின்னே ரிடையாண்
முலைகறுப்ப்பக்
கண்குழிய விளர்ப்ப
மாமை
நன்னா ளிடையே
யுயிர்த்தா ளொருமைந்
தனகர் கொண்டாட.

2

1073 தமர்களுடன் மகிழ்ந்து
தாதைசடங் கனைத்துந்
தகவி னாற்றிச்
சுமதி யெனுநாம
மிட்டழைத்தான்
றோன்றலுமப் பெயருக்
கேற்பத்
திமில மறைபயின்று
தெள்ளிப் பலகலையுஞ்

சீல மாதி
அமைதி பெறவொழுகி
யாறடுத்த வொருபதாண்
டாயு ஞுற்றான். 3

1074 தெய்வ மறையோன்
சிவதாமா
வென்றொருவன் சீர்சால்
கற்பின்
தையன் மனைவி
வயிற்றுதித்த பேரழகின்
றனயை தன்னை
உய்யு நெறிபலவு
முள்ளா னிவற்களித்த
லூழா மென்று
கையி னறும்புனலோ
டீந்து கடியயருங் காட்சி
கண்டான்.

1075 திமிரப் பிழம்பைத்
 தெளித்தெடுத்து
 வார்த்தனைய தேம்பெய்
 கோதைக் கோலம்
 குமரி நலன்முழுதுங்
 கூட்டுண்டு வாழுநாட்
 குமர னான
 சுமதி யெனும்பெயரான்
 றோடவிழ்ந்த
 கொன்றையந்தார்த்
 தொல்லோன்
 அமரர் தொழும்விழவு
 நோக்கப் பருப்பதத்தை
 யடைத லுற்றான்.

1076 வேறு

மல்லி கார்ச்சுன
மால்வரை நாயகன்
புல்லம் வார்கொடி
யேற்றிப் புவிதொழ்ச்
செல்லு நல்ல திருவிழ
வின்வளம்
எல்லி யும்பக லுந்தொழு
தேத்துநாள்.

6

1077 அமிழ்தந் துய்க்கு
அமையத்துப் பித்துநீஇ
உமிழ்தல் செய்து
விடத்தையுண் டாலெனக்
குமிழ்த ருங்கொடி
நாசியொ ருத்திபால்
இமிழ்த ரும்படி
யெய்திய ஓழினால்.

7

1078 வீதி யின்வள நோக்கவெ

ளிக்கொடு
போது வான்கவி
னாற்பொலி வுற்றொரு
மாதர் வீதி வளங்கண்டு
புக்குழி
ஆத வன்கதி ராலயர்
வெய்தினான். 8

1079 பந்தர் நீண்டு பனிப்புது
நீருகுத்
திந்தி ரன்புர மெய்திய
தாமெனச்
சுந்த ரங்க
டொகுத்ததொர் மாளிகை
முந்து றக்கண்டு
முன்கடை நண்ணினான். 9

1080 மணமுஞ் சீதமும்
வெளளவிச் சிறுவளி

அணவி வெப்பம கற்ற
வயர்வுயிர்த்
துணர்வு மீக்கொ
ளுவகைய னாய்மனைப்
புணர்கின் றார்திறங்
கேட்கப் புகன்றனன்

10

1081 மழைத வழ்ந்தெழு
மாளிகை யின்னதில்
தழைவ ளத்தொடு
தங்குகின் றார்தமை
விழைகின் றேற்கு
விளம்புதி யென்றனன்
உழைநின் றானொரு
வன்கிளப் பானரோ.

11

1082 வேறு
திருந்திய விந்நகர்த்
தேத்துச் சீர்மிகுந்

திருந்திடு மந்தண
ரிருக்கை நாப்பணை
பொருந்திய
வாழ்க்கையோர் புனித
வேதியன்
அருந்தவத் துயிர்த்தவ
ளழகி னெல்லையாள்

12

1083 பொன்னொளி திகழ்தரு
பொருவின் மாமையான்
மன்னுமே மாங்கியென்
றுரைக்கு மாண்பினாள்
அன்னவ ளிந்நக ரமர்ந்த
வாழ்க்கையோர்
தொன்னெறி வேதியன்
றுணைவி யாயினாள்.

13

1084 இடைநில நாடொறு
மினைந்து தேய்தரப்

புடைபரந் தெழுந்தபூண்
முலைகள் போர்மதன்
கொடைபயி லிருநிதிக்
குப்பை யாமென
நடைபயின் மங்கையாம்
பருவ நண்ணினாள்.

14

1085 நாண்மட மச்சநற்
பயிர்ப்புத் தோட்டியும்
ஆண்மைசெய் பாகனு
மணியுந் தூசமும்
ஏண்மலி நிகளமு மிரியக்
காமமாம்
மாண்மதம் வீறலின்
வரம்பி கந்தனள். 5

15

1086 குருகைப்
புழைக்கையால்
வளைத்தக் குஞ்சரம்

வருமுலைக்
கோட்டினான் மார்ப
ழுத்துபு
மருமலி யுவளக வனத்தி
லாடவர்
திருவெனுங்
கவளம்வாய் தெவிட்டிச்
செல்லுமே.

16

1087 மங்கையிற்

பெருங்கவின் மருவ
லான்வளை
அங்கையா னாகிய
வணங்குக் காற்றல்வீழ்
துங்கமா தவரெனத்
துறந்து னோருளும்
இங்கிவள்
விழிவலைக்கிடர்ப்ப

1088 தந்தையே யாகநற்
றமைய னாகவச்
சுந்தரி விழிவலைத்
துவக்குண் டானெனிற்
பிந்துற வருவன வருகெ
னாப்பிழைத்
தந்தின்மென் முலைதழா
தகறற் பாலனோ.

1089 புனையிழை
யிவள்செயல் புனலொ
டேற்றவன்
அனைவரும் புகறர
வறிந்தும் பன்முறை
மனைவயிற் கண்டுமென்
மரபு குன்றிற்றென்

றினைபவன் கோறலை
யெண்ணி னானரோ.

19

1090 கோறலுக் குடன்படுங்
கொண்கன் செய்தியைத்
தூறலுக் குடம்படுந்
துணைவி முன்றெரிந்
தாறலைத் திருநிலத்
தடக்கிப் பொன்னினும்
வேறலைச் செய்தனள்
வீத்த வெம்பழி.

20

1091 நாண்டகு மறையவர்
நல்ல சேரியின்
வேண்டியாங்
கொழுகுமவ் வினைமுற்
றாமையின்
மாண்டகு பரத்தையர்
வாழிவ் வீதியிற்

காண்டகு மிம்மனை
கவினச் செய்தனன்.

21

1092 அரத்தகச் சீறடி யருப்புக்
கொங்கையாள்
பரத்தையர்
தொழிலெலாம் பயின்று
காளையர்
வரத்தினை யேற்றிவண்
வதிகின் றாளென
விரித்தன னிதுவினா
யிருக்கும் வேலையில்.

22

1093 பரியக நூபுரம் பாதத்
தேங்கிட
விரியொளி மேகலை
யரையின் மின்செய
வரியளி குலங்கள்வார்

குழலிற் சூழ்தரத்
தெரியிழை மாதரா
ளாங்குச் சென்றனள்.

23

1094 சிறுவளி படர்வழித்
தேம்பெய் கோதையின்
உறுமன மெழவுகைத்
தொல்கி நின்றனள்
முறுவலித் தொருமுலை
தோற்றி மூடினள்
நறுமலர் விழிப்படை
சிறிது நாட்டினாள்.

24

1095 முறுகிய காதலின்
மொத்துண் டாலென
உறுவளி நாசியி
னுயிர்த்துச் செம்மலைப்
பெறுவதற் கருந்தவம்
பெரிது மாற்றினேன்

மறுமையு மிம்மையும்
வழுவி லேனென்றாள். 25

1096 துடித்தன வெனக்கிடத்
தோளுங் கொங்கையும்
வடித்தவேல் விழியுநல்
வரைப்பிற் பல்லியு
நொடித்தன விரிச்சியு
நுவலப் பட்டன
கடைத்தலைக் குமரநிற்
காண்டற் கென்றனள். 26

1097

நென்னலின் வைகறை
நீங்கு மெல்லையில்
தன்னிக ரில்லதோர் தரள
மாலிகை
கன்னியென் கரந்தரக்
கனவி னேனிதோ

நின்னையுய்த் தளித்தன
ணிமலை யென்றனள்.

27

1098 அயலவர் போற்கடைத்
தலைய மர்ந்தனிர்
வியன்மனை நுமதியா
னும் வேறலேன்
பயின்மனை யுவளகம்
படர்கம் வம்மினென்
றுயிரினு முரிமைசெய்
தொண்கை பற்றினாள்.

28

1099 வேறு
ஏமாங்கி விழிக்கணை
யோடெழின் மார
னெய்த
வீமாண் கணை பட்டுள
மற்றுவி கார மென்னுந்
தீமாந்த வருந்திய பூசுரன்

செங்கை யன்னாள்
தூமாண்கரத் தாற்றொடச்
சோர்ந்தழி யாவி
பெற்றான்

29

1100 உருவத்திடை யோங்கி
யுருக்கு முலப்பி
னோய்க்கும்
பருவத்தொடு நல்கு
மருந்துபல் கோடி யுள்ள
புருவச்சிலை கோலி
விழிக்கணை பூட்டி மாதர்
வருவித்திடு நோய்க்கவ
ரல்லது மற்று முண்டோ.

30

1101 விண்ணோங்கி வளர்ந்த
பருப்பத மீது நெற்றிக்
கண்ணோங்கிய நம்பன்

விழாக்கவின் கண்ட
பேறே
பண்ணோங்கிய
மென்மொழி யாள்கரம்
பற்றிற் றென்னா
எண்ணோங்கிய
நெஞ்சோ டெழுந்துட
னேகி னானே.

31

1102 மலர்மெல்லனை
மாதொடும் வைகினன்
மாதி னேவல்
அலர்மென்குழ லார்சிலர்
சாந்த மலங்கன் மாலை
பலவுங்கொடு முன்னுற
வேந்தினர் பைம்பொ
னங்கி

குலவுஞ்சும திக்கணி
யாக்கி டானுங்
கொண்டாள்.

32

1103 வேறு

மாடகத் திவ்வு
நல்லியாழ் மதுரமெல்
லிசைகா தூட்டிப்
பாடகத் தளிர்மென்
பாதப் பைங்கிளி யரிய
லூட்ட
ஆடவர் திலக மன்னா
னநங்கவேள் சரங்கள்
பாய
ஓடரித் தடங்க ணங்கை
யுருவினைத் தழுவிக்
கொண்டான்.

33

1104 தாதிய ரெழினி வீழ்த்துத்

தணந்தனர் புறத்துப்
போத
மாதினை யிடப்பான்
முன்கை வலக்கையிற்
சாய்த்துப் புல்லிப்
போதிவர் கூந்தல் சோரப்
புணர்முலை வருடிப்
பின்னிச்
சோதிவெண் டரளச்
செவ்வாய்ச் சுவையமிழ் 34
தாரத் துய்த்தான்.

1105 ஓதிய நுதலு நீவி
யோடரிக் கடைக்க
ணக்கிச்
சோதிய கவுள்கை மூல
மாதிகள் சுவைத்துக்
கொங்கை

ஆதிகள் புடைத்துக்
கிள்ளி யங்கையாற்
பிசைந்து தாள்கள்
நீதியி னல்குன் மாட்டு
நிகழ்த்துவ பலவுஞ்
செய்தான்.

35

1106 மூடிக மயூர பாத
முழுமதி பாதித் திங்கள்
தோடவி முற்ப லாதித்
தொகுகுறி நகத்தாற்
பல்லாற்
பாடுறத் தோற்றிப் பூஞ்சு
பன்னகங் குக்கு டாதிப்
பீடுறு கரண பேத
நாடொறும் பிறங்கச்
சேர்ந்தான்.

36

1107 அறிந்தவ ரொருவ

ரில்லா வயனக ராத
லாலே
பறிந்திட நாணுஞ்
செய்யும் பற்பல
வொழுக்கும் விட்டுச்
செறிந்தொரு காலத்திற்
றானுந் தெரிவையு
மொருங்கு துய்த்துப்
பிறிந்திலனாகிக் காமப்
பித்தினிற் பெரியவ
னானான்.

37

1108 இன்பமுஞ் சுமதி தன்பா
லின்பமுஞ் சமமாக்
கொண்டும்
பொன்பல வணியு
மற்றும் புகழொடு மறிவி
னோடுந்

தன்பர மாக்கிக் கொண்டு
தபனிய மில்லா
ரென்மாட்
டன்பின ராயி னென்னா
மகல்கென்றாள் வளரே
மாங்கி.

38

1109 இளமையே கவினே
கீர்த்தி யெறுழ்கலை
யிங்கி தத்தின்
வளமையே யன்பே
நல்ல வருணமே யேக
போகம்
விளைவுசெய் திறனே
மற்று மிக்குள ரேனும்
பொன்னில்
தளர்வின ராயி ஞ்சே
யிருமனத் தைய லார்க்கு. 39

1110 இருமனப் பெண்டுங்
கவரு மேமமாந் திருவை
நீக்குங்
கருவியென் றறிஞ
ரஞ்சக் கலங்களுர் சுமதி
யெய்திப்
பொருவிறன் றாதை
யானோன் புரோகித
வுரிமை பூண்ட
வெருளறு காசு மீர
கண்டத்து வேந்தைச்
சார்ந்தான்.

40

1111 தெரிவுறு குரவன்
மைந்தன் தேம்பிய
வறுமை நோக்கி
எரிமணிக் கலனுந் தூசு
மிரணியக் குவையு நல்கி

உரிமைசெய் தரைய
னேவ வொய்யென
மீண்டு காளை
வரிசையி னொடுமே
மாங்கி வளமனை
யகத்துப் புக்கான்.

41

1112 என்னுயிர் வந்த
தோவென் றெதிர்கொடு
வணங்கி யென்னே
முன்னர்யா னசதி யாட
மொய்பொருட் கேக
லாமோ
வன்னதுங் கவலை
யின்றி யாடுதற் கேது
வென்றே
பின்னுறத் தடாமை

நின்றேன் பெருமவந்
தனையே யென்றால்.

42

1113 நகையினா னல்ல வல்ல
நவிற்றினும் பெரியோர்
மாட்டுந்
தொகைபடு மின்ன
னம்பாற் சூழ்வதொன்
றன்றொ வென்று
தகையெழில் வாடு
வேற்குன் றாமரை
முகத்தைக் காட்டி
மிகைவள மளித்தா
யுய்ந்தே னென்றனள்
விழிநீர் வாக்கி.

43

1114 பருகுவ தன்ன காமர்ப்
பைந்தொடி பொய்மெய்
யாக

உருகினன் வருந்த
லென்னா வோடரித்
தடங்க ணின்றும்
பெருகிய புனலைத்
தானைப் பெட்பொடுங்
கரங்கொண் டொற்றி
முருகிய கூந்தல் பின்னி
முன்புபோ லிருந்தாள்
சின்னாள்.

44

1115 பூவிரைச் சாந்த மாதிப்
பொருள்கொளா தொழிது
மேனும்
ஆவியி னன்ன காளா
யமுதுணா திருத்த
லாமோ
நீவிரைந் தளித்த யாவு
நீங்கின வென்றே மாங்கி

ஓவியம் வாய்விண்
டென்ன வுரைத்தனள் 45
சுமதி கேட்டான்.

1116 கரவிலர் தம்மைச் சார்ந்து
காஞ்சன மிரந்து நல்கி
விரவினன் சின்னாட்
பின்னர் விடலைய
ரோடுஞ் சென்று
பரவுமுற் கலதே யத்திற்
பகர்பர்க்க தேவ
னில்லின்
இரவிடைப் புகுந்து
செம்பொ னாதிக
ளெடுத்தா னன்றே. 46

1117 எடுத்திடு மரவங் காதி
னெய்தலும் விழித்துப்
பார்ப்பான்

அடுத்தனர் கள்ளர்
கூவென் றகத்திடைத்
துயில்கின் றாரைப்
புடைத்தன னெழுப்ப
வல்லே பூசரன் றலையை
வீட்டி
மடுத்தபல் பொருளி
னோடு மீண்டவள்
மனையைச் சார்ந்தான்.

47

1118 உடங்குபோய் மீண்ட
தூர்த்த ருயிர்க்கொலை
புரிந்து பாவந்
தொடங்கிய சுமதிக்
கன்று துராசார
னெனும்பேர் நாட்டி
விடங்கனி விழியி
னாட்கும் வெங்கொலை

கூற வன்னாள்
குடங்கையிற் செவ்கள்
பொத்திக் குழைந்துளத்
திதனைக் கொண்டாள்.

48

1119 வேறு

கைதவ மிழைத்தலுங்
களவு செய்தலும்
ஐதுயிர் கோறலு
மறத்தைக் கோறலும்
பொய்தவ வுரைத்தலும்
பொருளி ழுத்தலும்
எய்திய காமத்தி னன்றி
யில்லையே.

49

1120 நன்றியைக் கோறலும்
நலனைக் கோறலும்
வென்றியைக் கோறலும்

விவேகங் கோறலும்
துன்றிய வொக்கலைத்
துறந்து நின்றலும்
கன்றிய காமத்தி னன்றி 50
யில்லையே.

1121 பகையினை யாக்கலும்
பாவ மாக்கலும்
நகையினை யாக்கலு
நவையை யாக்கலுந்
திசைமன மாக்கலுஞ்
சிறுமை யாக்கலும்
அகைதரு காமத்தி னன்றி 51
யில்லையே.

1122 பிணிபல துறுத்தலும்
பேது செய்தலுந்
துணிதரு பெரியவர்
தொடர்பு நீங்கலுந்

தணிதரு சிறியவர்
சார்புண் டாகலும்
அணிதரு காமத்தி னன்றி
யில்லையே.

52

1123 உயிரினு மோம்பிடத்
தருவ யாவையும்
அயர்வுசெய் தயர்வுசெய்
தொழிக்கத் தக்கதாய்ச்
செயிரின யாவையுஞ்
செறிக்க வல்லதாய்ப்
பயிலிய காமநோ யஞ்சற்
பாலதே.

53

1124 வருணமு மொழுக்கமு
மல்லற் கற்பொடும்
ஒருவியன் பனைச்செகுத்
துலப்பி நீங்குமுன்
மருவின மின்னுநம்

மாட்டு ளாரினும்
வெருவுறு கொலைப்பழி 54
மேவற் பாலதோ.

1125 என்றுளத் தெண்ணியே
மாங்கி யன்புமிக்
கொன்றிய சுமதியை
யொழிப மற்றவன்
துன்றிய பெருநிதித்
தோற்றங் காட்டினிம்
மன்றலங் குழல்வய
மாமென் றெண்ணினான்.

5 55

1126 தேங்குநீர் மாவ தேயத்
தெய்தினான்
ஆங்குமோ ரந்தண
னாவி மாற்றினான்
வீங்கிய பொருளொடு

மீண்டு சென்றுவிண்
ஓங்குமே மாங்கிவா
முறையு ளண்ணினான்.

56

1127 தேவரும் விழைதகுந்
திருவன் னாளிவன்
நீவவு நீங்கல னீண்ட
விந்நகர்
பாவியின்
பொருட்டுநாம் பற்றி
யப்புறம்
போவதே கடனெனப்
போயி னாளரோ.

57

1128 பிரிவுறு மன்றிலிற்
பேதுற் றன்னவன்
தெரிவையைக்
காணுவான் றேடிச்

செல்வுழிக்
கரிபல திரியுந்தென்
கயிலை யெல்லையின்
விரியிணர்க் கானிடை
விழுந்து மாய்ந்தனன். 58

1129 பருப்பதந் தாழ்ந்தவப்
பரிசின் வெள்ளியம்
பொருப்பய லிறந்தவன்
புலாலு டம்பினை
விருப்பொடு நாய்நரி
மிசைய வீர்த்துப்போய்த்
திருப்பொலி காஞ்சியந்
தீர்த்தத் திட்டவே. 59

1130 ஆதியம் புரத்திடை
யாக்கை வீழ்ந்ததும்
போதிவர் காஞ்சியம்
புனலிற் றோய்ந்ததுங்

கோதினை முழுவதுங்
குமைத்தச் செம்மலைச்
சோதிதன் சிவபுரச் சூழல்
சேர்த்தவே.

60

1131 வேண்டிய போகங்கள்
வேண்டி யாங்குறீஇ
ஆண்டகைச் சுமதியங்
கமர்ந்து வாழ்ந்தனன்
ஈண்டிய தீவினை
யிடைவி லங்கினு
மாண்டநல் வினையினர்
வரத்திற் றாழ்வரோ.

61

1132 வசுகுந்தப் பகைஞரை
மறுக்கும் வாயுறீஇப்
பசுகுந்தங் காத்தொசித்
திட்ட பண்ணவன்

சிசுகுந்த விழியினார்க்
கென்னுந் தேசுற
முசுகுந்த னென்பவன்
முறையிற் பூசித்தான்.

62

1133 அவையகத் துறுபழி
யகற்ற வேண்டினு
நவைபயில் தீவினை
நசிக்க வேண்டினும்
எவையெவை
வேண்டினு மீய வல்லதே
கவைபயில் போதிசூழ்
கயிலை மாநகர்.

63

1134 என்றுரை கிளத்தலு
மிறைஞ்சி மாதவர்
கொன்றையஞ்
சடைமுடிக் குழகற்
கன்புசெய்

நன்றுயர் முசுகுந்த
னடையெ லாம்விரித்
தொன்றுற வுரையென
வுரைக்குஞ் சூதனே. 64

சுமதி கதிபெறு படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் – 1134

---

16. முசுகுந்தன் முகம்பெறு படலம் (1135 -1188)

1135 வள்ளவாய் நறுங்கமல
மதுவுண்ட
களிவண்டின்
தெள்ளுதீஞ்
சுவைப்பாட
றிசைதிசையு

மெழும்பொய்கை
கள்ளறாப்
பொழில்புடைசூழ்
கலிங்கதே
யத்தொருவன்
துள்ளுமான்
மறிக்கரத்தார்
துணையடிப்பூ
சனைபுரிவான்.

1

1136 மறைமுழுதும்
பயின்றுணர்ந்து
மறைமுடிவுக் கெட்டாத
பிறைவளருஞ்
சடைமுடியார்
பெய்கழற்சே
வடிமறவா
நிறைதருகா

தலின்மறையோ
னெடுந்தவத்தா
லொருபுதல்வி
அறைதருமற்
றவன்மனைவி
யகட்டிடைவந்
தவதரித்தாள்.

2

1137 சடங்கனைத்தும்
விதியற்றாற் றகத்தாதை
யிதத்தொழிலே
தொடக்கவரு
மகட்கியற்றிச் சுருமாரி
யென்றழைத்தான்
அடங்கவரு
நல்வினையி
னங்குரம்போல்
வளர்காலை

மடங்கழுவும் பண்டுபுரி
மாதவத்தின்
பயனணைய. 3

3

1138 தகுமாறி தன்றெனவே
சகத்தினர்தம்
வாழ்க்கையினை
நகுமாறி ராறிரட்டி
நவைவளர்தத்
துவமயக்க
முகுமாறி யானையுரித்
தவரடிப்பூசனைபுரியச்
சுகுமாரி தாதைகழல்
தொழுதிரந்தா
ளவன்மகிழா.

4

1139 திரும்பியளற்

றமுந்தாமந் திரவதிகா
ரங்கொடுத்துக்
கரும்புநுனி
தொடுத்தருந்துங்
கடப்பாட்டி
னினித்தற்பின்
விரும்புமர்ச்
சனையதிகா
ரங்கொடுத்தான்
விழைந்தேற்றுச்
சுரும்புளரு
நறுங்கோதைச் சுருமாரி 5
பணிபுரிவாள்.

1140 வேறு

கனைகடன் முகட்டிற்
கதிரவ னெழுமுன்
கடிகையோ ரைந்தென

விழித்துத்
துனையமெய்ச் சுத்தி
கூடிய தியற்றித்
தூயவெண் ணீறுநன்
கணிந்து
வினைமுழு தகற்றுஞ்
சதாசிவ னுருவம்
விளங்கவுள் ளத்திடை
நினைந்து
மனையதன் புறம்போ
யியக்கமோ ரிரண்டு
மரபுளி யொருவிக்கோ
றின்று. 6

6

1141 கந்தமிக் கரும்பு
மலர்த்தடம் படிந்து
கமழ்ந்தவெண் ணீறுடல்
வயக்கிச்

சுந்தர மிகுந்த நந்தன
வனத்துத் தூத்தகு
பிடகைகொண் டேகி
நந்தியா வட்ட மலரிமந்
தார ஞாழனா கம்வழை
வகுளங்
கொந்தவிழ் செருந்தி
பிண்டிபா திரிகூ
தாளஞ்சம் பகங்கன்னி
காரம்.

7

1142 பொன்னினர்க்
கடுக்கை செம்மலர்க்
கொன்றை
புன்னைவெட்
பாலைசெவ் வகத்தி
நன்னிற வேங்கை
கொக்குமந் தாரை

நறியபொன் னாவிரை
வெட்சி
பன்னுபன் மத்த
மாதுளை பட்டி
பருத்திசெவ்
வரத்தைபொற் காஞ்சி
துன்னிய புரசு
கடம்பெருக் கழிஞ்சி
றும்பைபன் னீர்திரு
வாத்தி.

8

1143

மராமலர் கரிய
செம்பைவெண்
டிலோத்தம் வழுதுணை
கண்டங்கத் திரிமா
குராமலர் தாளி
கூத்தனற் குதம்பை

கோட்டம்பூ கஞ்சத

குப்பை

அராவணைக் கடவுள்

காந்திசே வகன்பூ

வாத்திகூ விளம்வன்னி

யறுகு

பராவுசெவ் வந்தி

நாவல்பூந் துளசி

பச்சைவெண் காக்கணம் 9

பூளை.

1144 கருவிளை வெள்ளைக்

காசைபைந் தருப்பை

காரைசெங் கீரைநீர்

முள்ளி

மருதிரு வேலி வேரிலா

மிச்ச வேர்வெட்டி

வேர்மஞ்ச ணாத்தி

பருதியின் காந்தி
யெலுமிச்சை நரந்தம்
பாரிசா தகம்புலி
தொடக்கி
தருவளர் வல்லி சதகஞ்
சங்க வர்த்தனஞ்
சந்தனங் கிளுவை. 0

10

1145 வெள்ளின்மா
விலிங்கை யோரிதழ்க்
கஞ்சம் வெண்மலர்
நாணனா யுருவி
எள்ளலர் கொட்டைக்
கரந்தைநற் கரந்தை
யிலந்தைதண்
ணீர்மிட்டா னெல்லி
ஒள்ளிய நொச்சி
கேதகை வாகை

யுச்சிப்புல் குச்சிப்புல்
காந்தள்
தள்ளருஞ் சாலிப்
பயிர்கருங் காலி
தான்றிபூங் குருந்துதாம்
பூலம்.

11

1146 மருமருக் கொழுந்து
மாதவி மௌளவன்
மல்லிகை மாலதி
மயிலை
முருகவிழ் குளவி
குமுதமென் குவளை
முண்டக நெய்தலும்
பிறவுங்
குருமணிக் குழையின்
பாங்கிய ரோடு
கொய்துமீண்

டகன்மனை குறுகி
அருவுரு வகன்ற
சிவபரம் பொருளை
யருச்சனை புரியுநா
ளொருநாள்.

12

1147 வேறு

தாது கமமுந்
திருப்பள்ளித் தாமங்
கொய்ய முன்புபோற்
போது விரியு
முய்யானம் புகுங்காற்
சுகுமா ரியைக்கண்டு
காது மநங்கன்
கணையலைப்பக்
காதன் மிகுந்து
விதிரமனென
ஓதுபெயரான்

காந்தருவ னொருவ
னவள்பா
லடுத்துரைப்பான்.

13

1148 பொன்னா னியன்ற
வோவியமே போதா
னியன்ற மாலிகையே
மின்னா னியன்ற
பாவையே வேலை
யெழுந்த
சுவையமிழ்தே
என்னா ருயிரே
நினையடுத்தே
னெனக்கு மனைவாழ்க்
கையளாகில்
நின்னால் விழையப்
படுபொருள்க
ணிரப்பிப் பணிசெய்

சுவலென்றான்.

14

1149 கன்னி யுரைப்பாள்
காந்தருவக் காளாய்
போகத் திடையார்வம்
என்னு மிலன்முப்
புரமெரித்த விறைவ
னடிப்பூ சனைப்பத்தி
மன்னு முடையே
னாதலினின் மனையா
ளாதற் கிசைகல்லேன்
நன்னர் வனத்துட்
புகுந்ததுந்தேர் நம்பற்
கலர்கொய்
வான்பொருட்டே.

15

1150 தூயை யெனினீ
யெனையீங்குத்

தொடரா துனது
பதிச்சென்மோ
மாயை தொடராப்
பரம்பொருட்கு
மலர்கள் பறிப்பச்
சேருமென
வேயை நிகர்த்த
தடந்தோளாய் விழிவே
லேவி யுயிர்வெளவித்
தீயை நிகர்த்த
நெடுங்காமஞ்
செறித்தாய் செறித்தாய்
செறித்தாயால்

16

1151 வாளா தேகல்
வழக்கேயோ மருந்தா
யளிக்கு மொருநீநின்
ஆளா யொழிந்தே

னெனக்கிரங்கா
யணங்கே யென்றுவி
தூமனெதிர்
மீளான் மீட்டு
மிரந்தானை வெய்து
விழித்துச் சுகுமாரி
காளாய் கவிபோற்
பிடிவிடாய் கவியே
யாதி யெனச்சபித்தாள். 17

1152 தீய பாலை
யார்தடுப்பார் தெய்வ
மகளிர் மனங்கவரும்
காய வாழ்க்கைக்
காந்தருவன் கலையாய்
வரைதோ
றுழிதருங்கால்
தூய தான

விமையவரைச் சூழ
லணுகி வதிகின்றான்
ஆய காலை
யொருவைக லமலன்
வில்லத் தடியமர்ந்தான். 18

1153 வேறு
மைம்மெழுகி
யன்னமுக மாமுக
வெழுந்து
கைம்மிளிர்
கனற்கடவுள் காமுற
விருந்த
வைம்முளணி கூவிளம
ரத்துகள வல்லே
பைம்மிளிரி லைச்சருகு
பல்லவ முதிர்ந்த. 19

1154 உதிர்ந்தசரு கண்ணலுரு

வத்தினை மறைப்ப
வதிர்ந்திட மிருந்தவ
ளழன்றதனை நோக்கி
எதிர்ந்தவர்க ளுய்தலரி
யாவிறைவன்
மெய்யின்

முதிர்ந்தசரு கார்த்தமுச
வுக்கிது கிளந்தாள்.

20

1155

மாதுபுரி சாபமு
மறந்துலக நாதன்
சோதியுரு விற்சருகு
துன்னவினை செய்தாய்
நீதிகொடு சாபமிது
நீங்கவரு போது
மோதுமுச வின்முக
முனக்கமைக
வென்றாள்.

21

1156 வண்ணவுரை
கேட்டுமணி
கண்டனருள் செய்வான்
பெண்ணரசி யாரையிது
பேசிமுனி கின்றாய்
எண்ணரிய தீவினையு
மீறுசெயும் வில்ல
நண்ணவெம
தின்னுருவ
நல்வினைசெய் தன்றே. 22

1157 அன்னதொரு
நல்வினை யடுத்ததிற
னோக்கி
இன்னமுசு
வுக்கிறைமை யீந்துலக
மெல்லாந்
தன்னிகரி லாதவொரு

சக்கர நடாத்த
மன்னிய வரம்பல
வழங்கவிசை வுற்றாம். 23

1158 வேட்டைபுரி
வேடனெழு
வேங்கையினை யஞ்சி
நாட்டமய ராதுநனி
வில்லநம துச்சி
போட்டுயர்
கதிக்கணவன் புக்கதறி
யாய்கொல்
ஏட்டையுற நீவெகுள
லென்றுகை
யமைத்தான். 24

1159 மங்கையுமை
கேட்டுமகிழ் கூர்ந்தருள்

வழங்க
அங்கணரும் வம்மென
வழைத்துலக மெல்லாந்
துங்கமுசு குந்தனெனத்
தோன்றியர சார்கென்
றொங்குவர நல்கியுமை
யோடவண்
மறைந்தான்.

25

1160

வேறு
பசுவு யர்த்திய பரமனா
ரருளிய வரத்தால்
விசுவம் யாவையும்
வெண்குடை நீழலிற்
குளிர்ப்ப
முசுமு கத்துடன்
முறைபுரி யரையர்தங்
குலத்துள்

அசுவ மேதநூ
றாற்றினோ னனூர்கெட
வுதித்தான்.

26

1161 வளர்ந்து பல்வகைக்
கலைகளு மறைகளு
மற்றும்
அளந்து மல்கிய
வைம்பெருஞ் சுற்றமுங்
குழுவுந்
தளர்ந்தி டாதபல்
லுறுப்புமே வரத்தழீஇக்
கலியைப்
பிளந்து நீதியின்
முசுகுந்தன் பேருல
காண்டான்.

27

1162 ஆளு நாள்களி
னகிதவுட் டிரனெனு

மவுணன்
நீளு மாண்மையி
னெடுவிசும் பமரை
யுழக்கித்
தோளி னாற்றலால்
வலாரியைப்
புறங்கண்டு துரக்க
மூளு மாசுடை
முமுகுறத் தாட்படுத்
திருந்தான்.

28

1163 அகித வுட்டிர னாலர
சிழந்தவச் சிரத்தோன்
துகிலி கைக்குல
மாட்டயர் துறக்கநா
டொழிந்து
விகிர்த னுக்கொரு
மாமனாம் விலங்கலி

னொருசார்
நெகிழு ளத்தினன்
மறைந்துவாழ் நீர்மைய
னொருநாள்.

29

1164 முருகு பூம்பொழின்
முதிர்ந்தவத் திருவரைச்
சாரற்
பெருகு மாதவ
மிழைத்திடும் பிருகுமா
முனிவன்
தருகு மாரியைக்
கண்டனன் றகையணங்
குறுத்த
அருகு போந்துகைப்
பற்றியீர்த் தனனறந்
துளங்க.

30

1165 வேத மெய்ப்பொரு
டெள்ளிய விழுத்தவ
னறிந்து
மாதர் தங்களை
வன்மையிற் பற்றுத
லரக்கர்
நீதி யன்னது நிகழ்த்தலி
னரக்கனா குதியென்
றோதி விட்டன
னும்பர்கோ னரக்கனா 31
யுழன்றான்.

1166 அரசி ழந்தன னரக்கனா
உழன்றனன் வலாரி
விரசு தீவினை
விளைந்தவா
றென்னென விம்மிப்
பரசு பொன்னொடு

தேவரும் பாரகத்
திழிந்து

முரசு கண்படா

முசுகுந்தன் பேரவை

யடுத்தார்.

32

1167 ஆசி கூறினர் முகமனு

மியம்பின ரவுணர்

பாசி போன்றுநின்

றுடற்றலிற் பாணிவச்

சிரத்தோன்

கூசி நீத்தது மரக்கனா

யுழன்றதுங் குழைந்து

பேசி வானகங்

காவெனப் பெரிதிரந்

தனரால்.

33

11680 தேவர் தம்மிடர்

தீர்த்திடே னாயினிச்
செனைத்
தாவ தென்னையென்
றமரர்க ளுடன்விசும்
பேகித்
தாவ ரும்படை
யகிதவுட் டிரனுயிர்
சாடிப்
பூவர் கற்பகப்
பொழில்முசு
குந்தன்காத் தனனால்.

34

1169

வேறு
இந்திரன் வலியிழந்
தின்னல் கோட்படக்
கந்தற நின்றுளங்
கலங்கு மெங்களை
வந்தனை புரந்தனை

மன்ன விங்கிருந்
தந்தமி லரச்செய்
தருளென் றார்குரர்.

35

1170 கடவுளர் மொழிகட
வாமை மன்னவன்
அடலரி யாதனத் தாங்கு
வைகுபு
புடவியு மேனைய
பொழிலுங் காத்தனன்
இடர்முழு தொழிந்தன
வுலகி ரேழுமே.

36

1171 இன்னண மரச்செய்
திருக்குங் காலத்து
மன்னவ னொருதின
மாகர் சூழ்தரப்
பொன்னணை மீமிசைப்
பொலிய வைகினா

னென்னரு மவரவர்
பணியி யற்றினார்.

37

1172

நாடக மகளிர்க
ணடிக்கப் புக்கனர்
பாடகத் தளிர்டிப்
பாவை மார்களுள்
ஆடகச் சிலம்பணி
யரம்பை நோக்கினாள்
பீடக மன்னவன்
வதனப் பெற்றியே.

38

1173

பாங்குறு மாதரைப்
பார்த்துப் பையவே
ஈங்கிவன் முசுகொலோ
வென்றறு நக்கனள்
ஆங்கது குறிப்பினா
லறிந்து மன்னவன்
வீங்கிய சமழ்ப்புள

1174 வள்ளலாய் வீரனாய்
வாய்மை யாளனாய்த்
தெள்ளிய நூலனாய்ச்
செல்வச் செம்மலாய்
ஒள்ளிய பலகுண
முடைய னாயினும்
எள்ளிய நகையினா
லிறைமை நீத்தனன்.

40

1175 இழித்தகு முசுமுக
மிகந்து மாநுடச்
செழித்தநன் முகனுறச்
சிந்தை செய்தனன்
சுழித்தெழுங்
கொழுந்தழ றுருத்தி
டுங்குண்டத்
துழித்திரள் வச்சிரத்

தூணு றுத்தினான்.

41

1176 நேரிய மதலையி
னிவர்ந்து நின்றுதன்
சீரிய குலம்வளர் தேவ
னாகிய

சூரியன் றனையுளந்
தொழுது நோற்றனன்
வீரிய முசுகுந்த

னென்னும் வேந்தனே.

42

1177 வழிபடு பரிதிமுன்
வந்து சொல்லுமால்
விழிசிவந் துமைமகள்
விளைத்த சாபமீ
தொழிவகை புரிதவ
மொன்று மில்லைகாண்
அழிவறு சிவபிரா
னடித்தொண் டல்லதே.

43

1178 கங்கையஞ் சடைமுடிக்
கலைவெண் டிங்களார்
தங்கிய தலந்தொறுஞ்
சார்ந்து போற்றுறிற்
பங்கமி லாநநம்
பணிக்கு மென்றலும்
அங்குறு தவத்தினை
யகன்று மன்னவன்.

44

1179

திரைதவழ் தீர்த்தங்கள்
பலவுஞ் சென்றுதோய்ந்
தரையர வசைத்தொரி
யாடு மண்ணலார்
தரைவளர்
தலந்தொருஞ் சார்ந்து
போற்றினான்

வரைவளர் முசுமுக
மாறக் கண்டிலான்.

45

1180 கவலையுற்
றென்னினிக்
கைக்கொள் வாமெனச்
சவலைய மனத்தனாய்த்
தளரு மேல்வையின்
அவலமுற் றழியலென்
றடுத்து நாரதன்
சுவலயத் தானுளங்
குளிர்ப்ப வோதுவான்.

46

1181 வேறு
நீரூர் கலிகன்ம நாசினி
யென்றொரு நீனதிசேர்
பேரூ ரெனுந்தலத்
தேகுகண் டாய்பிழை

யாதுவரம்
பாளுர் பலவுந்
தொழும்பட்டி நாதர்
பணித்தருள்வார்
காளுர் கொடைக்கரத்
தாயென்று கூறிக்
கரந்தனனே.

47

1182 ஊனூற்றும் வேற்கை
நரபதி யாங்குவந்
தேகிநறுந்
தேனூற்றும் பூநதிக்
காஞ்சியி னாடிச்
செழுங்கருங்கார்
வானூற்றும் போதி
வனத்தாதி நாதர்
மலரடியிற்
கானூற்றும் போதுக

ஓய்ப்பணிந் தாடிக்
கசிந்தனனே.

48

1183 வழிநாட் கலிகன்ம
நாசினி தீரத்து
மாமறையோர்
பழிதீர நாடும் விதியா
லிலிங்கப்

பதிட்டைசெய்து
கழிகா தலின்மிகப்
பூசனை யாற்றிக்
களித்திருந்தான்
சுழிநீர் நதியிற்
பின்னாளும் வழிபடத்
தோய்ந்தனனே.

49

1184 இருகால் விளைந்த
வெறுழ்வலிச் சாப
மிரண்டுவைகல்

வருநீர் படிய மடிந்துமற்
றோர்வைகன்
மூழ்குதலால்
ஒருவா முசுமுக
நன்முக மாக
வுவந்தரையன்
அருளார் மறையவர்க்
கார்த்தினன்
செம்பொனு
மாடையுமே.

50

1185 அணிகலந் தூசு
முதலாம் பொருளம
லற்களித்துப்
பணிபல வாற்றி
விழாப்பங் குனிமதி
யத்தெடுத்து
மணிமருள் கண்டரைத்

தென்கயி லாயம்
வடகயிலைத்
தணிவறு வைப்பினும்
பூசனை சாலவி
யற்றினனே.

51

1186 தீர்த்தம் பலவும்
படிந்தாடித் தீர்த்தன்
றளிபலவும்
பார்த்து வணங்கி
மருதோங் கியபனி
மால்வரைபோய்க்
கூர்த்த நுதிவடி
வேற்கரத் தானைக்
குழைந்திறைஞ்சி
ஆர்த்தி வளம்பொரு
டன்பதி புக்குல
காண்டனனே.

52

1187 முருகார் கலிகன்ம
நாசினி மூழ்கி
முசுகுந்தனுக்
கருளாங் கருள்சிவ
லிங்கங்கண் டேத்தின
ராக்கையிடை
வெருளார் பிணிமுத
லானவை தீர்ந்துவிண்
ணோர்வியப்பப்
பொருளார்ந் திரும்புக
ழீட்டிமண்
ணாண்டின்பம்
பூணுவரே.

53

1188 வேறு
என்று கூறிய சூதனை
மாதவ ரேத்தினார்

நன்று கூறினை நாக
மிழந்த வலாரிதான்
அன்ற ரக்க வருக்கொ
டலைந்தன னென்றனை
பின்றை யுற்றதும்
பேசெனப் பேசுவன்   54
சூதனே.

முசுகுந்தன் முகம்பெறு படலம்
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் – 1188

17. இந்திரன் சாபந்தீர்ந்த படலம்
(1189-1214)

1189 தாயி லாத தனிமக

வென்னவுந் தண்ணிய

தோய நீங்கு சுருள்விரி

பைம்பயி ரென்னவு

மேய வாருயிர் நீங்குட
லென்னவும்
விண்ணெலாந்
தூய வேந்த நிலாமை
வனப்புத் துறந்தவே. 1

1190 விலாழி மும்மத
நான்மருப் பேமுயர்
வேழமூர்
வலாரி நீங்கினன்
மானவன் மாமுசு
குந்தனுஞ்
சுலாவு நாண்கொடு
போயின னென்னினிச்
சூழ்வெனக்
குலால னேமியி
னெஞ்சுகொண் டும்பர்
குழைந்தனர்.

1191 ஆய காலையி னரத
 னங்க ணடுத்தனன்
 நீயி ராகுலம் வீட்டுதிர்
 நீண்முடி வேந்தனைப்
 போய ணாவிப் புணர்ந்த
 வரக்க வருத்தனைச்
 சாய நீவித் தருவலென்
 றவ்வயி னீங்கினான். 3

1192 மாலை வெள்ளரு வித்திர
 டீங்க மதுமலர்ச்
 சோலை சூழ்ந்த
 பனிவரைச் சாரலைத்
 துன்னினான்
 காலை மாலையும்
 யாமம்முங் காண்முக
 மேல்கறங்

கோலை போலுழி தந்த
வரக்கனை யுற்றனன்.

4

1193 இடர்ப்ப டுந்தனக்
கின்னுரை வெய்திய
தாமென
வடர்ப்ப மேல்வரு
மிந்திர னாநநத்
தங்கைசேர்
கடத்து நீரொரு
கையிடை வாங்கி
யெறிந்தனன்
மடத்தை நீற்று
மணுவெனு மைந்தெழுத்
தோதியே.

5

1194 ஐந்தெ முத்து நவின்றற

லாநநத் தெற்றலு
முந்து றுத்த முரணடி
பிந்துற வாங்கினான்
மைந்து கொண்ட
மயக்கம் வறிது
தணந்தனன்
இந்தி ரன்செயல் கண்டன 6
னீர்ஞ்சடை நாரதன்.

1195 வருக வென்று
நடந்தனன் வேதியன்
மன்னனும்
பருகு பாற்பசு
வைத்தொடர் கன்றிற்
படர்ந்தனன்
பொருவின் மேலைச்
சிதம்பரத் தெல்லை
புகுந்தனன்

வெருவின் மாதவன்
வேந்தனவ் வெல்லை
மிதித்திலன்.

7

1196 கண்டு நாரதனெந்தினிப்
போக்கெனக் கையினால்
அண்டர் கோன்கரம்
பற்றின னீர்த்தரி தேகிநீர்
மண்டு காஞ்சி நதியி
னழுத்தினன் மன்னவன்
கொண்ட சாப வரக்க
வுருக்குலைந் தோடிற்றே. 8

1197 வேறு

உறங்கிக் கண்விழித்
தாலென வும்பர்கோன்
மறங்கி டந்த வடிவது
நீங்கலும்
பிறங்கு முன்னெழின்

மேனியும் பெற்றியும்
அறங்கி ளர்ந்த
வறிவொடு மெய்தினான். 9

1198 இருந்த தெவ்வுழி
யெவ்வுழி நின்றனம்
பொருந்து செய்தியென்
னோவெனப் புந்தியின்
மருண்டு வார்சடை
மாதவன் றாண்மலர்
தெருண்ட சிந்தையி
னான்சிரந் தீட்டினான்.

10

1199 மகதி வீணை வடித்திசை
தேக்குகைப்
பகவ வீங்குப்
படர்ந்ததென் னோதென
நகைமு கத்தொடு

நாரதன் றானவர்
பகைஞ் கேளெனப்
பட்டது கூறுவான்.

11

1200 அகித வுட்டிர னாலலைப்
புண்டுநீ
புகலி டமின்றிப்
பொன்னிமி யம்புகுந்
திகழின் வைகுழி யெய்து
பிருகுவின்
மகளைக் காமுற்று
வண்கரம் பற்றினாய்.

12

1201 சுரக்குங் கோபத்துத்
தொன்முனி சீறலும்
அரக்க னாயினை யைய
ரதுதெரிந்
திரக்க மாமுசு
குந்தன்விண்

ணெய்தினான்
கரக்கக் காதினன் காழ்த்த 13
வவுணரை.

1202 வள்ள லங்கு வதிவுழி
மாதரான்
எள்ள விண்ண மிகந்தித்
தடந்தித்
தெள்ளு நீரிற் படிந்த
சிறப்பினால்
நள்ளு மாநுட நன்முகங்
கொண்டனன். 14

1203 விசம்பு தவ்வென
வேந்தநிற் பற்றியா
னிசம்பு மால்வரை
கானகம் யாவுந்தீத்
தசம்பு பைம்பொ
னவிருமிக் காஞ்சியின்

பசும்பு னற்படி வித்தனன்
காண்டியால்.

15

1204 அரக்க னாகிய சாப

மகன்றது

புரக்கு நின்னுருப்

பூண்டனை யென்றலும்

பரக்கு மோகைப் பரவை

படிந்தனன்

கரக்குன் றூருங் கடவுளர்

வேந்தனே.

16

1205 பொறியி லேனைப்

பொருட்படுத்

தாய்க்கும்விண்

நெறியின் வைத்த

நிருபற்கும் யான்செயுங்

குறியெ திர்ப்பைக்

குறித்திடி னில்லையால்

அறிவ வென்றடி மீட்டும் 17
வணங்கினான்.

1206 கம்ப மீருங் கலிகன்ம
நாசினி
வம்பு லாவு புனலின்
மறுவலும்
பம்பு வேத முறையாற்
படிந்தனன்
தம்பி ரானடி சார்ந்து
வணங்குவான். 18

1207 வேறு
மாடகத் திவவு நல்யாழ்
மாதவ னோடு சென்று
பாடகத் தளிர்மென்
பாதப் பைங்கொடி காண
மன்றுள்
நாடக நவிற்று முக்க

ணம்பனா ரடியிற்
செந்தேன்
றோடகம் பொதிந்த
போது தூய்ப்பணிந் தாடி
னானே.

19

1208 கள்ளகந் துறுத்த பல்வீ
கமழ்நறும் பன்னீர் நீழல்
உள்ளகந் தூய வன்ப
ருறுபணி யியற்ற வைகுந்
துள்ளிய மறிமா
னங்கைத் துணைவனை
யுமையா ளோடு
மள்ளிலைக் குலிச
வேற்கை யமரனன் பாரத்
தாழ்ந்தான்.

20

1209 தமனிய வுலகில் வாழுந்

தச்சனைக் கூவிப் பேரூர்
அமலனுக் குவகை யார
வாலயப் பணியு மற்றுங்
குமரிவல் விருள்கால்
சீக்குங் குருமணித்
திரளிற் செய்வித்
திமவரை மருகன்
வைகுந் தளியெலா
மிறைஞ்சி னானே.

21

1210 நறையிதழ்க் கமலச்
சேக்கை நான்முகன்
குண்டத் தியாக
முறையுளி யாற்றி
விண்ணோர் முகந்துண
வவிக ணல்கிப்
பிறைவளர் சடையான்
மாட்டுப் பெருவரம்

பலவும் பெற்று
நிறைவளந் தழைய
விண்போய் நெடிதர
சியற்றி வாழ்ந்தான்.

22

1211 இந்திரன் சாபந் தீர்ந்த
வீர்ந்துறை கரிகாற் சோழ
மைந்தினன் றுறைக்கு
மேல்பால் வயங்குமற்
றாங்குச் செம்பொன்
சுந்தர வெள்ளி கன்னி
துகில்கல னன்ன மற்றுஞ்
சிந்தையின் மகிழ்ந்து
தானஞ் செய்பவர் துறக்க
மாள்வார்.

23

1212 அத்துறை நறுநீ ராடி
யாலயம் புகுந்து தாழ்ந்து
வித்தகன் றிருமு

னானெய் விளக்கிடு
வோர்கள் சுற்றக்
கொத்தொடு மிருளி
னீங்கிக் குருமணி
விமானத் தேகி
உத்தம சிவலோ கத்தி
னுலப்பறு கற்பம்
வாழ்வார்.

24

1213 உரைத்தவத் துறைநீ ராடி
யுமைமண வாளர்க்
கன்பான்
விரைத்தபூச் சாந்தஞ்
செம்பொன் வெள்ளிமற்
றுலோக மாடை
டிரைத்தவெள் ளிலைக்கா
யன்னஞ் செய்கரி புரவி
கன்னி

தரைத்தலை யிவற்று
ளொன்று சார்த்துவோர்
பயன்சொல் வாரார். 5

25

1214 எனவகுத் துரைத்த சூத
னிணையடி முனிவர்
தாழ்ந்திட்
டனகனே கரிகாற் சோழ
வரையனற் றுறையொன்
றாங்குப்
புனனதி யிடத்துண்
டென்னப் புகன்றனை
யனைய சோழன்
தனதுரு சரிதந் தன்னைச்
சாற்றெனச் சாற்றுஞ்
சூதன்.

26

இந்திரன் சாபந்தீர்த்த படலம்
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் – 1214.

**18. கரிகாற்சோழன் கொலைப்பழி
தீர்ந்த படலம் (1215-1276)**

1215 பொன்னி மாநதி புரக்கும்
பூம்பணை
நன்னர் நாட்டினை நன்று
காத்துவாழ்
மன்னர் தங்குலம் வந்து
தோன்றினான்
தென்ன ரஞ்சுவிக் கிரம
சிங்களே. 1 1

1216 அனைய மன்னவ
னறத்தின் பேற்றினாற்
கனைக டற்புவி கலியி

னீங்குற

இனைத லில்கலி கால
னென்பவன்

தனைய னாயவன்

சார்பிற் றோன்றினான்.

2

1217 மகமி யற்றிய மதலை

யெண்ணில

புகரில் கல்வியிற்

பொருது வென்றுவென்

றிகல்செய் வேலினா

னெளிதி னாட்டிய

புகழ்செய் தம்பமும்

புகலொ ணாதவே.

3

1218 வேங்கை வார்தொடி

மேரு மால்வரை

தாங்க வேற்றினான்

சகமெ லாந்தொழுந்

தீங்கில் காஞ்சிமா
நகர்செ றிந்தகான்
நீங்க நற்குடி நிறுவி
னானரோ.

4

1219 ஆறி லொன்றுகொள்
கடமை யன்றினார்
வீற வென்றுகொள்
வெறுக்கை யுல்கினால்
ஏறு வண்பொரு ளெய்தி
டும்பொருள்
கூறு நான்கினு மறங்கள்
கூர்த்துளான்.

5

1220 ஆக்க மில்குடிக் காறி
லொன்றையுந்
தேக்கி வையகஞ்
செகிற்ப ரித்தனன்
காக்கு நாளையிற் கானிற்

பல்விலங்
கூக்க நோக்குபு
வேட்டைக் குன்னினான். 6

1221 வேறு

தெள்ளிய மணிப்புனல்
சென்று தோய்ந்தனன்
ஒள்ளிய செய்கட னூழி
னாற்றினான்
அள்ளொளிப் பொற்கலத்
தமுதந் துய்த்தனன்
கொள்ளரு விலைக்கலன்
கொண்ட ணிந்தனன் 7 7

1222 உடுப்புவன்

கவயங்கொண் டுடலம்
போர்த்தனன்
தொடுப்புறு கழல்கழற்
றுலங்க யாத்தனன்

தடுப்பரும் படைஞரும்
வலையுந் தன்புடை
அடுப்பவைங் கதிப்பரி
மேல்கொண் டீர்ந்தனன்.

8

1223 கானக மடுத்தனன்
கதழ்ந்து வேயினர்
மானம ரிடத்துரீஇ வந்து
சொற்றனர்
ஊனமில் வலைவளா
யொடியெ றிந்தனர்
வேனவி றோளினான்
வியங்கொ ளாளரே.

9

1224 செருக்கள மெனப்பறை
தெழிக்க வெங்கணும்
முருக்குவன் ஞமலியை
முடுக்கி விட்டனர்
மருக்கிளர் மலர்ப்புதல்

வார்ந்த தண்டினால்
எருக்கின ரார்த்தன
ரெறுழ்ப்பு யத்தினார்.

10

1225 வேறு

முழங்கி வன்கொலை
வேங்கை பாய்ந்தன
மும்ம தக்கரி பாய்ந்தன
தழங்கி யேனமொ
டெண்கு பாய்ந்தன தாவு
மான்கலை பாய்ந்தன
பழங்க ணுற்றரி யேறு
பாய்ந்தன பல்கும்
யாளிகள் பாய்ந்தன
வழங்கு மத்திர மன்ன
முள்ளுடன் மல்கு
மெய்யினம் பாய்ந்தன.

11

1226 வேல்வ ழங்கின ரீட்டி

விட்டனர் வெய்ய
கப்பண முந்தினார்
கோல்வழங்கினர் பிண்டி
பாலமுங் குந்த முஞ்சில
ரேவினார்
பால்வ ளைந்தொளிர்
நாந்த கம்பரு வச்சிரத்தடி
யோச்சினார்
கால்வ ழக்க மறக்க
னன்றுகைப் பாசம்
வீசினர் கண்ணிலார்.

12

1227 தலைது மிப்பன வால
றுப்பன தாளி றுப்பன
வாருடல்
நிலைகு ளிப்பன சோரி
வீழ்ப்பன நீள்கு டர்சரி

விப்பன

வலைவி ழித்துணை
சூன்று குப்பன வைது
மார்பு பிளப்பன
கொலைமு கத்தவர்
மானின் மீது குறித்து
றுத்த படைக்கலம்.

13

1228 இரிந்து வீழ்வன காது
வார்களை யெற்றி
வீழ்வன வென்புகண்
முரிந்து வீழ்வன
வொன்றை யொன்றெதிர்
முட்டி வீழ்வன
வன்றலை
திரிந்து வீழ்வன கூவி
வீழ்வன சீறி வீழ்வன
மீளியர்

சொரிந்த வாய்த
மனைத்தும் வெய்து
தொடர்ந்து சாடிய
மான்களே.

14

1229 மடைவ யிர்க்குல
மெங்கு மேங்கின மாடு
பம்பை யிசைத்தன
தடைப டுத்துளர் நாய்கு
ரைத்தன சார்ந்து மள்ளர்
தெழித்தனர்
மிடைவ லைத்திரள்
சூழ்ந்த சூழல் விறந்து
மான்பல வீந்தன
அடைய லர்க்குரு மேற
னான்பல வாளி யாளி
யடர்த்தனன்.

15

1230 இளமை மான்க
ளலைத்தி லார்பிணி
யெய்து மான்க
டொடர்ந்திலார்
வளமை மிக்கதொர் சூலு
டைப்பெண் வருத்தி
லார்வளர் முப்பினால்
தளர்வி லங்குகள் சாடி
லாரிவை தப்ப மற்றைய
மானெலாம்
வெளிநில் கேள்வியர்
கைப்ப டைக்கலம் வேறு
வேறட மாண்டவே.

16

1231 வேறு
வேட்டைத்தலை
நீங்கினன் மீளியர் பாங்கு

போதக்

காட்டிற்கரி கால்வள
வன்கடி தேகு வானோர்
தோட்டுக்கம லங்கள்
விரிந்து சுகந்தம் வீசுஞ்
சேட்டுக்கதிர் மாமணி
யோடைகண் டாங்குச்
சென்றான்.

17

1232 புடைமாண்ட வளம்பல
நோக்குபு பூத்த பல்வீ
இடைமாண்ட நிழற்கய
நோக்கியங் கெய்து
முன்னர்
நடைமாண்டொரு கேழ
லடுத்து நன்னீர் குடிப்பத்
தொடைமாண்ட
வில்லிற்கணை யொன்று

தொடுத்து விட்டான். 8 18

1233 பட்டுரு விக்கணை
பன்றி பதைத்து வீழ்க்
கெட்டேனொரு பூத
மெழுந்து கிளக்க லுற்ற
தொட்டார்க்குரு
மேறனை யாயொரு
பன்றி யாமென்
றட்டாயெனை யந்தண
னான்வர லாறு கேட்டி. 19

1234 தொல்லைத்தவத்
தால்வினை நல்லன
சூழ்ந்த வென்னைச்
சொல்லிப்புவி யோர்கள்
சுவிர்த்தி யெனத்து
திப்பார்
வல்லைத்தெறு

பூண்முலை மாதுடன்
வாழு நாளில்
இல்லறத்தற நீத்து
வனத்தற மெய்தி
ளேனால்

20

1235 மனைமாதொடு சுற்றமு
மென்னை வனத்தி
னூடும்
வினைபோற்றொடர்
வுற்றனர் வெய்து
வெகுண்டு நீவார்
தனைநாடியொர் பன்றி
யுருக்கொடு தம்மை
வஞ்சித்
தெனையாவருங்
காண்டலுறாதிங் கிருந்து
ளேனால். 1

1236 அரிதாகிய விவ்வுட

னீங்குதற் கோவ றியேன்

பெரிதாகிய தாக

முடற்றப் பெயர்ந்து

போந்தேன்

கரிகால் வளவா

வெனையட்டனை

காவல் பூண்ட

உரிதாகிய நாடு

முனக்கில தாகு மன்றே. 22

1237 இப்பூத வருக்கொடு

நீயெவ ணுற்றி யேனும்

அப்பாலு நினைத்தொடர்

வேனக லேன்மன்

யானென்

றுப்பூத மடுத்தெதிர் தட்கு

முளர்ந்து கொட்குந்
தப்பாதுகை யெற்று
மதிர்ந்து தணக்கு மீளும். 23

1238 நன்றாஞ்செய லுன்னு
மனத்தை நடுக்கு நல்ல
குன்றாவினை செய்திடின
வெய்து குலைக்கு
நன்மை
பொன்றாத்துதி செய்திடி
னாப்பெய ராமை
பூட்டும்
ஒன்றாத கொலைப்பழி
நோக்கி யுலைந்து
மன்னன்.

24

1239 மறையோர்தமைக்
கூவியிவ் வல்வினைத்

தீர்வு சொன்மின்
அறைபோய்தெ னுள்ள
மெனத்தொழ வந்த
ணாளர்
பிறைநீரொடு வேணி
முடித்த பெம்மான்
றலங்கள்
நிறைகாதலிற் சென்று
வணங்குதி நீங்கு
மென்றார்.

25

1240 அரையன்மகிழ் வுற்றர
னார்நட மாடு தில்லை
விரைபொங்கிய சோலை
விராவு குடந்தை யாளுர்
வரையென்றயிர் மாட
நிலாவுவண் காஞ்சி காசி
புரையின்றுயர் சேது

முதற்பல போற்றச்
சென்றான்.

26

1241 வேறு

அன்ன செவ்வி
யறிந்தொரு தானவ
னாண்மையான்
கன்ன சூல னெனக்கரை
யப்படு நாமத்தான்
வன்னி யோம்பி
மனுக்கணித் தந்தணர்
மல்கிய
பொன்னி நாடுதன்
றாட்படுத் தாணை
புதுக்கினான்.

27

1242 இனைய செய்கை
நிகழ்ந்துழி யீர்ப்பனி
மால்வரை

தனையை யம்மலைச்
சாரலிற் றன்னுயிர்
நாயகன்
புனைபு கழ்க்கழற்
பூசனை யாற்றுந
ளேவல்செய்
நனைம லர்க்குழ
லாரொரு நால்வர்
மூவரும்

28

1243 மாத ரன்னவ ரோர்தினம்
வைகறை ஆர்மதுப்
போது கொய்யப்
புகுந்தனர் நந்தவ
னத்திடை
ஓத ருங்கவி னுற்றவன்
காந்தரு வன்புகக்
காதல் கொண்டு

கலங்கினர் மாத

ரெழுவரும்

29

1244 நெடிது போது கலங்கிய

நெஞ்ச நிறுத்தினர்

கடிவி ராவிய பன்மலர்

கொய்து கடுகினார்

வடிகொள் சூலத்தர்

பூசைசெய் காலம்

வழுக்கலில்

தொடியி னார்செயல்

யாதெனப் பார்ப்பதி

சூழ்ந்தனள்

30

1245 நெகிழ்ந்த வுள்ளத்த

ராகிமுன் னேர்ந்த

வொருத்தனை

மகிழ்ந்து காமுற்று

மாழ்கின ரென்று

மதித்தனள்
முகிழ்ந்த பூண்முலை
யீர்முதல் வன்பணி
தாழ்த்தினிர்
தெகிழ்ந்த காமத்துச்
சிந்தனை செய்தனி
ராதலான்.

31

1246 தோற்றி மானுட மாதர்க
ளாய்த்தொகு கற்புநூல்
ஆற்றி னீங்கி யநங்கன்
பதாகையன் னீர்நுமக்
கேற்ற வாறு நடக்குக
வென்று சபித்தனள்
கோற்றொ டிக்கைக்
குவிமுலைக் கூர்விழிப்
பார்ப்பதி.

32

1247 அஞ்சி லோதியம்

மேநின தேவன்மிக்
காற்றினேம்
வஞ்ச மானுட ராகி
மயங்குது மோவெனக்
கஞ்ச நேர்பதங்
கையிணை கூப்பி
யிறைஞ்சினார்
நெஞ்ச துட்கென வஞ்சபு
நேரிழை மாதரார்.

33

1248 வேறு

ஆர்ங்க டித்துண
ரணிந்தவ ரிடப்பா
லமர்ந்த நாயகி
திருவருள் வழங்கிப்
பீர்ங்கொ டிப்புது
மலர்நிகர் நிறத்தீர்

பேதுற் றஞ்சலிர்
 சீரங்க வரைப்பிற்
 சார்ங்க பாணியை
 வழிபடு மறையோன்
 சார்ங்க நன்முனி
 யெனும்பெய ருடையாற்
 கீர்ங்க ளோதியள் சந்திர
 வதியென்
 றியம்பு
 மாதராளில்லறம்
 பூண்டாள்.

34

1249 நீர்ர் போயவண் மக்களா
 யுதித்து நிறைந்த
 போகங்க ணுகர்ந்திடு
 நாளிற்
 காயி லைக்கதிர்
 வேலுடைக் கரிகாற் காவ

லன்கொலைப்
பழிதனைக் கழுவ
மாயி ரும்புவி முழுவது
முய்ய வயங்கு
வெள்ளியம் பலத்துணின்
றாடுந்
தீயி னன்னசெம்
மேனியர் பேரூர் செல்லு
வானும திரும்பதி
வருமால்.

35

1250 வந்த கோமக னுடனவ
ணேகி வார்ந்த பூம்புனற்
காஞ்சிமா நதியின்
அந்த மாதியு மில்லவர்
பாத மகத்து ணாடிநன்
காடிமா னுடமாம்
பந்த நீங்கியீண்

டுறுகவென் றருளப்
பசும்பொற் பூண்முலை
மாதரவ் வாறே
அந்த மார்பொழிற் சீரங்க
வரைப்பிற் கலந்து
மன்னவன் வரவுபார்த்
திருந்தார்.

36

1251 வேறு

அந்தணர் விதியாற்றா
னலைதவழ் பலதீர்த்த
மந்திர நவின்வின்றாடி
வளம்பயி றலந்தோறுஞ்
சுந்தர வெண்ணீறு
துலங்கிய திருமேனி
எந்தையை வழிபட்டா
னிலங்கயிற் கரிகாலன்.

37

1252 குலவிய தலந்தோறுங்

குறுகினன் வழிபட்டு
மலமரு துயர்செய்யு
மரும்பழி கழியாமே
கலதிசெய் திடவுள்ளங்
கவலையங் கடலாழ்ந்து
நலனொடு புணர்நாளு
நணுகுங்கொ
லெனநந்தான்.

38

1253 நலிகெழு துயர்தேர்ந்து
நாரத முனிசென்றான்
வலிகெழு திரடிண்டோள்
மன்னவன் கரிகாலன்
ஒலிகெழு துதிசெப்பி
யொண்சரண்
முடிதாழ்த்தான்
கலிகெழு மறைநாவன்

கரிசற மொழிகிற்பான். 39

1254 மன்னவர் திறைவாங்கு
மானவ கரிகால
நின்னுளம் வெருவற்க
நீடிய துயர்நீவி
நன்னெறி தருகூழ்ச்சி
நவிலுது
மினிக் கேண்மோ
என்னுள மகலாத
விருந்தல
மொன்றுண்டால்.

40

1255 பிப்பில வனமென்றும்
பேசுமப் பேரூரின்
ஒப்பறு நதிகாஞ்சி
யொழுகுவ தந்நீரின்
முப்புரி மணிமார்பர்

மொழிமறை யுளியாடி
அப்பணி சடையார்தம்
மடிதொழு
கெனப்போனான்.

41

1256 முனிவர னருள்செய்த
மொழியுறு தியிற்பற்றி
வனிதையர் மயல்கூரும்
வனப்புடைக் கரிகாலன்
புனிதமங் கலமல்கப்
பூம்பணைப் பேரூரிற்
கனிமொழி யுமைபாகன்
கழறொழ
வழிக்கொண்டான்.

42

1257 சந்தனக் குறடுந்தித்
தபனியப் பொடிசிந்திக்
கொந்தலர் மலர்வாரிக்
குளிர்நிறை காவேரி

வந்திரு புடையுந்தண்
வார்கழ றொழுநீலக்
கந்தரத் தினரானைக்
காவினைத்
தொழ்ப்புக்கான்.

43

1258 மன்னவன் கரிகாலன்
வரவினை யினிதோரா
இன்னகைத்
துவர்ச்செவ்வா
யிடுகிடை யெழுமாதர்
முன்னினர் தஞ்செய்கை
மொழிந்தன ரிதுவோநம்
அன்னைய தருளென்னா
வகமகிழ் வினனானான்.

44

1259 மாதவ னமக்குய்த்த
வண்மொழிக்

கிமுக்கில்லை
மாதவன் வலமேய
வரதர்தம் மிடநீங்கா
மாதவ ளருள்செய்த
வகையிது
வெனவெழுவர்
மாதர்சொற் றலினென்னா
மகிழ்வுறு கரிகாலன். 45

1260 சிவிகைக

ளெழுவர்க்குஞ்
சேர்த்தினன்
கொடுபோந்து
கவியொடு முசுவகளக்
கனியுகு பூஞ்சோலைக்
கவிழிணர் மலர்வாசங்
காவதம் பலகமழும்
அவிர்மணி நெடுமாடத்

தாதியம் புரிசேர்ந்தான். 46

1261 கழுமல்செய்

கொலைச்சாயை

கழிகெனச் சங்கற்பஞ்

செழுமறை

முறையாற்றாற்

செய்துயர் கரிகாலன்

ஒழுகுதண் புனற்காஞ்சி

யுந்தியிற் படிவுற்றான்

முழுகினர் வருசாப

முடிகென

வெழுவோரும்.

47

1262 ஆர்த்தினர்

மணிசெம்பொன்

னாடைகள்

கதிர்ப்பைம்பூண்

தூர்த்தனர் குருச்செங்கட்

சுரபிகள் னியர்மற்றும்
பார்த்தலை
யிரப்போர்க்கும் பரமர்த
மடியார்க்கும்
ஓர்த்துணர்
மறையோர்க்கு
முரைத்தவெண்
மருமாதோ.

48

1263 கோயிலை

யெண்மர்களுங்
குறுகினர் பலநல்கிப்
பாயின கலையல்குற்
பசுமர கதவல்லி
மேயினள் பிரியாத
விகிர்தனை யடியார்க்குத்
தாயினு மினியானைச்
சயசய வெனத்தாழ்ந்தார். 49

1264 அகன்றது

கொலைச்சாயை

யரையனுக் கெழுமாதர்க்

ககன்றது வருசாப மரமக

ளிர்களானார்

அகன்றழை

மகிழ்பொங்க வாடினர்

பலபாடி

அகன்றரை யரசாளு

மண்ணலு மடவாடும்.

50

1265

அத்தின முணவோம்பி

யடுதுயி லிரவெள்ளித்

தத்தலை நெடுவேலைத்

தழற்கதி ரெழுகாலைப்

பைத்தெழு நதியாடிப்

பவமது வாராமே
நித்திய னருள்பெறுமா 51
நினைந்தன ரிதுசெய்தார்.

1266 மண்டப நிருமித்து
மண்டில மெழிற்குண்டங்
கண்டழல் வளர்வித்துக்
காவலன் மடவாருங்
கொண்டிரு சிவலிங்கங்
குரைபுன னதிப்பாங்கர்
எண்டிசை களுமுய்ய
விருத்தினர் பூசித்தார். 52

1267 மருக்கிளர் மலர்சாந்த
மஞ்சன மொளிதூபந்
திருக்கிளர் கலனாடை
திருவமு திவைமற்றும்
ஒருக்கிய மனத்தானுய்த்
துறுமுறை பூசிப்ப

எருக்கணி பெருமானா
ரெதிரவர்க் கெளிவந்தார். 53

1268 மான்மமூக் கரம்வைக
வார்சடை மிளர்கிற்பக்
கான்மரு வியகூந்தற்
காரிகை யிடமாக
வான்முது
கிடைத்தோற்று மமலனை
யெதிர்நோக்கி
வேன்மருள் விழிமாதர்
வேந்தனோ
டடிவீழ்ந்தார். 54

1269 வேண்டிய வரமென்னே
விளம்புதி ரெனமுன்வந்
தாண்டருள் பெருமானா
ரருளலு மவர்விள்வார்
மாண்டவல்

வினைத்துன்பம் வருவது
பிறவியினா
மீண்டினிப் பிறவாத
நெறியெமக்
கருளென்றார்.

55

1270 அந்தியின் மதிவேய்ந்த
வழகரங் கருள்செய்வார்
இந்தவைப்
பிடையெம்மை
யேத்துநர் பிறவார்கள்
நுந்தரத் தினுமந்த
நோன்மைகொள்
வரஞ்சாலத்
தந்தன மிதற்கான
சான்றுமிங் குளவன்றே.

56

1271 வித்தது முளையாத
மேதகு புளியொன்றொன்

றத்தகு சித்தேச மரமவை
முறையானே
உத்தர கயிலையினு
மோங்குநம் மாலயத்தும்
உத்தம நெறிநின்றீ
ரோங்கின வறிகென்றார். 57

1272 அருளிய வரம்பெற்றங்
கருட்பணி பலவாற்றி
முருகுயிர்
மலர்க்கொன்றை
முடியவர்
விடைபெற்றார்.
ஒருவிய வுமைதன்பா
லுற்றேழு மாதர்களுந்
திருவிய லவளேவல்
செய்தனர் வாழ்கின்றார்.

1273 பரிசனம் பலசூழப்
 படைபல புடைசூழ
 உரிய தனாடெய்தி
 யொன்னலன்
 முடிவீட்டிக்
 கரிசறு செங்கோலிற்
 கடலுல களித்திட்டான்
 வரிகழற் கழன்மன்னர்
 மன்னவன் கரிகாலன்.

59

1274 வேறு
 அறமா தரிக்குங் கரிகால
 வரையன் றனக்கு
 மாதருக்கும்
 பிறவா நெறிதந்
 தருளுதலாற் பெருநீர்க்
 காஞ்சி நதிதனக்கும்

உறவா யுயிர்கட்
கருள்சுரக்கு முமையாள்
கொழுநன் பேரூர்க்கு
மறவா துரைக்கு
மூவுலகும் வழங்கும்
பிறவா நெறிநாமம்.

60

1275 கள்ளு மறுகாற்
புள்ளினமுங் களுலு
மலரு நவமணியுந்
தெள்ளு நிறைநீர்
நதிக்காஞ்சித்தீர்த்தத்
திடையே கரிகால
வள்ளல் படிந்த
துறைதனக்கு வழங்கு
நாம மனத்தகத்துத்
தொள்ளை யகன்ற
வையகத்தோர் சோழன்

றுறையென்
றுரைப்பாரால்.

61

1276 பிறவா நெறியிற்
படிந்திருக்கும் பேரன்
புடையார்க் கேயன்றிப்
பிறவா நெறியென்
றுரைத்தவர்க்கும் பிறவா
நெறிதந் தருளுமெனப்
பிறவா நெறியின்
றிறந்தெரித்துப் பிறங்கு
சூதன் முனிவரர்க்குப்
பிறவா நெறியார்
பள்ளனுமாம் பெற்றி
தெரிய
வகுத்துரைப்பான்.

62

கரிகாற்சோழன் கொலைப்பழி
தீர்த்த படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் – 1276

This file was last updated on 12
December 2008

Feel free to send corrections to
the webmaster.